

August: Osage County

Auteur: Tracy Letts

Vertaling: Frederik Houben

Personages:

De Weston family:

Beverly Weston (M), 69 jaar

Violet West (V), de vrouw van Bev, 65 jaar

Barbara Fordham (V), de dochter van Bev en Violet, 46 jaar

Bill Fordham (M), haar echtgenoot, 49 jaar

Jean Fordham (V), hun dochter, 14 jaar

Ivy Weston (V), de dochter van Bev en Violet, 44 jaar

Karen Weston (V), de dochter van Bev en Violet, 40 jaar

Mattie Fae Aiken (V), de zus van Violet, 57 jaar

Charlie Aiken (M), de echtgenoot van Fae, 60 jaar

Kleine Charles Aiken (M), hun zoon, 37 jaar

Anderen:

Johnna Monevata, huishoudster, 26 jaar

Steve Heidebrecht, de verloofde van Karen, 50 jaar

Sheriff Deon Gilbeau, 47 jaar

Setting

Augustus 2007. Een groot landhuis, gelegen buiten het centrum van Pawhuska, Oklahoma, 60 mijl noordwest van Tulsa

Proloog

Een krakend, oud landhuis net buiten Pawhuska, Oklahoma, zestig mijl ten noorden van Tulsa. Het huis, dat meer dan een eeuw oud is, is waarschijnlijk gebouwd door een familie van Ierse grootgrondbezitters. In de loop der jaren zijn er verschillende toevoegingen, renovaties en herstellingen geweest, maar de laatste dertig jaar is het huis niet meer onderhouden of gerenoveerd.

Gelijkvloers: de drie belangrijkste speelruimtes zijn met elkaar verbonden door verschillende deuren. Rechts is de eetkamer. De grote klassieke eiken tafel heeft 8 zitplaatsen, in de bijpassende buffetkast staat al het goede servies. Een oude kristallen luster hangt boven de tafel en verspreid een somber, gelig licht. Achteraan is er nog een kleine zitkamer en een doorgang naar de inkomhal. Op een bijzettafeltje staat een oud telefoontoestel, met ernaast een stoffen zetel.

In het midden ligt de living, met een slaapzetel, een TV, een platenspeler en een elektrische piano. Links is de studeerkamer. Het bureau is volgestouwd met boeken, notitieboekjes, dossiermappen en losse papieren. Centraal achteraan ligt de inkomhal met de voordeur, een deur naar de keuken en de trap naar de eerste verdieping.

Helemaal links het terras, bezaaid met dor gras en een paar opgerolde lokale kranten. De eerste verdieping: Bovenaan de trap is er een kleine nachthal (boven de living). Er is 1 slaapkamer zichtbaar, en een tweede trap leidt naar de zolder.

De zolder: Eén kamer met schuine muren, centraal, net onder het dak. Een paar goedkope meubels en een oud bed.

Het hele huis is van boven tot onder bedolven onder de boeken.

Alle ramen zijn afgedekt met goedkope gordijnen, waarvan de randen afgeplakt zijn met zwarte duct tape, zodat het buitenlicht volledig afgesloten wordt.

BEV 'Het leven duurt erg lang...' Dat is van T.S. Eliot. Ik bedoel... die uitspraak wordt aan hem toegeschreven omdat hij 'm opgeschreven heeft. Hij was niet de eerste persoon die dat zei natuurlijk... en zeker niet de eerste persoon die dat dacht. Die het voelde. Maar hij schreef de woorden op een blad papier, zette er zijn handtekening onder en ineens werd die bebrilde idioot een genie genoemd... dus iedere keer als iemand die zin wil gebruiken, dan moet zijn naam erbij vermeld worden. 'Het leven duurt erg lang': T.S. Eliot. En hij had absoluut gelijk. Zeker in zijn geval, hij werd 76 of zoiets, een heel lang leven, zeker in die tijd. Hij was nog maar ergens in de dertig toen hij dat schreef, hij moest dus geweten hebben wat hem nog te wachten stond. Je moet wel toegeven, er zijn maar heel weinig dichters die zo'n... beproeving zouden kunnen doorstaan, en er ongeschonden uitkomen. Het is niet moeilijk voor te stellen hoe mensen als Hart Crane of John Berryman zouden gereageerd hebben als ze geconfronteerd zouden worden met de eerste vrouw van Eliot, lieflijke Viv, ik denk dat ze linea recta naar de dichtstbijzijnde brug gespurt zouden zijn. Zelfmoord als Olympische discipline. Eliot niet, die dumpte haar na een aantal jaren van spiritueel schuldgevoel gewoon in het dichtstbijzijnde gesticht en ging gewoon verder met zijn leven. Godalmachtig. Je kan alleen maar bewondering hebben voor zo'n zuiver overlevingsinstinct. Berryman, die oude bok, zei ooit: 'De wereld verandert geleidelijk aan in iets waarin ik

eigenlijk niet langer wil leven.' Ik voel een grotere affiniteit met mensen die beschadigd zijn. Waarschijnlijk zegt dat niet veel goeds over mezelf. Ik bewonder Eliot de dichter mateloos, maar de mens Eliot? Daar kan ik me helemaal niet mee identificeren.

VIOLET *Vanuit de coulissen...God-ver-domme...*

BEV Violet. Mijn vrouw. Ze neemt pillen, soms zelfs heel veel. En dat heeft onder andere een effect op... je weet wel, haar evenwichtsgevoel. Niet dat ze met al die pillen nog nood heeft aan zoiets als een evenwichtsgevoel. Dus valt ze af en toe, als ze weer eens in huis ronddwaalt.... maar ze dwaalt niet zo vaak rond. Mijn vrouw neemt pillen en ik drink. Dat is de ongeschreven afspraak tussen ons... een niet onbelangrijk detail in ons huwelijkscontract... een gruwelijk overeenkomst. Zij neemt pillen en ik drink. Het is niet dat ik drink omdat zij pillen neemt. Of zij pillen neemt omdat ik drink? Ik heb lang geleden afgeleerd om in haar naam uitspraken te doen. De redenen waarom wij dit doen zijn zo futiel als maar kan zijn. De feiten zijn wat ze zijn: mijn vrouw neemt pillen en ik drink. En dat gedrag heeft geleidelijkaan de traditionele kleinburgelijke sleur onmogelijk gemaakt: betaal de rekeningen, koop dingen, was kleren of tapijten of toiletputten. In plaats van nog maar eens mezelf de schuld te geven van deze hele situatie... zweer ik alle geneugden des levens af, de vingers gekruist in de ijdele hoop dat het schip op koers blijft.. ik heb dus besloten om mijn leven over te dragen aan de hogere krachten... *Houdt zijn glas omhoog...* en lid te worden van het gewone gepeupel. Het is geen beslissing waarbij ik me helemaal op mijn gemak voel. Ik weet natuurlijk wel hoe ik mijn vuile onderbroeken moet wassen... ik heb dat heel mijn leven gedaan, ik of mijn vrouw, maar daardoor heb ik wel minder tijd om te drinken. 'Er kan iets gezegd worden voor nuchterheid, maar heel weinig.' Opnieuw Berryman. En nu ben jij hier.

Het huis is in een niet al te slechte staat, nog niet tenminste. Ik heb het nog niet zo slecht gedaan. Het is me gelukt om alles min of meer op koers te houden. En gisterenavond nog heb ik een gigantische hoop..euhm... afval verbrand. Weet je... een eenvoudige factuur kan zoveel betekenen voor iemand die nog leeft. Maar als je ze betaald hebt, als ze allemaal betaald zijn, dan lijken de woorden en de cijfers zo... onwerelds. Het is alleen nog maar papier. Erger. Erger dan een blanco blad papier. *Johnna veegt het zweet van haar voorhoofd. Beverly haalt een opgeplooid zakdoek uit zijn zak en geeft deze aan haar.* Deze is proper.

JOHNA *Veegt haar voorhoofd af.* Dank u wel.

BEVERLY Ik moet mij excuseren voor deze vreselijke temperatuur hierbinnen. Mijn vrouw is koudbloedig en dat is geen metafoor. Ze gelooft niet in airconditioning... alsof dat een kwestie van geloof is.

JOHNNA Mijn vader was krak hetzelfde, ik ben het gewoon.

BEVERLY Ik kende Mr. Youngbird, wist je dat?

JOHNNA U kende papa?

BEVERLY Kleine stad. Ik heb vaak genoeg een watermeloen gekocht bij zijn fruitwinkeltje. Soms verkocht hij ook vuurwerk in de zomer, geloof ik.

JOHNNA Dat klopt, meneer.

BEVERLY Ik kocht dan romeinse kaarsen voor mijn kinderen. Leeft hij nog?

JOHNNA Nee, meneer.

BEVERLY Mag ik vragen hoe hij...?

JOHNNA Hij kreeg een hartaanval. Viel in een vrachtwagen vol druiven.

BEVERLY Druiven. In Oklahoma. Mijn deelneming.

JOHNNA Dank u.

BEVERLY *Hij drinkt zijn glas leeg, en vult het opnieuw.* Mag ik je iets vragen over jullie namen?

JOHNNA Hmm?

BEVERLY Hij heette Youngbird, en jij bent....

JOHNNA Monevata.

BEVERLY 'Monevata.'

JOHNNA Dat is de oorspronkelijke taal.

BEVERLY En betekent dat dan 'Youngbird'?

JOHNNA Ja.

BEVERLY En die naamkeuze, was dat jouw persoonlijke keuze?

JOHNNA Mmm-hmm.

BEVERLY *Heft zijn glas.* Proost.

Violet roept vanuit de coulissen.

VIOLET *Vanuit de coulissen. Bev...?*

BEVERLY *Tegen zichzelf. 's Nachts in dat oeroude huis, immens, zwart, vervloekt, anoniem.*

Het licht gaat aan op de eerste verdieping. Net uit bed, met gekreukte kleren en dichtgeknepen ogen strompelt Violet door de donkere gang, terwijl ze een sigaret rookt.

VIOLET Bev!

BEVERLY Ja?

VIOLET Heb je gepooooetsst...?

BEVERLY Wat?

VIOLET Heb je...

Lange pauze. Violet staart in de verte, wachtend op een antwoord. Beverly staart ook in de verte, wachtend totdat zij haar vraag afmaakt.

BEVERLY Wat, liefje?

VIOLET Oh, godverdomme... Heb. Jij. Is de politie hier?

BEVERLY Nee.

VIOLET Is dit een raam? Kijk ik nu door een raam? Een raam?

BEVERLY Kom eens naar hier.

Violet denkt even na, en stommelt dan de trap af, naar de studeerkamer, verbijsterd door de aanwezigheid van Johnna.

VIOLET Oh. Vaag. Hallo.

JOHNNA Hallo.

VIOLET *Tegen Beverly.* Ik wist niet dat je gaaaaaasten had.

BEVERLY Dit is Johnna, de jonge vrouw waarover ik je heb verteld.

VIOLET Jij wil dus beweren dat zij een vrouw is.

BEVERLY Wat?

VIOLET Een vrouw. Vr-ouw. Vrrrrr-ouw.

BEVERLY Ja, liefje, de jonge vrouw die ik heb ingehuurd. Om op het huis te letten.

VIOLET Oh! Jij huurt tegenwoordig vrouwen in. Ik dacht dat je die andere vrouw bedoelde.

BEVERLY Welke andere vrouw?

VIOLET *Pauze.* Huh?!

BEVERLY Ik wou haar inhuren om te koken en te poetsen en je naar de kliniek te brengen en naar de...

VIOLET *Probeert te over-articuleren.* In het belang van... het algemeen belang, omwille van jouw ty-pis-sche manier van spreken, dacht ik dat je bedoelde dat jij een vrrr-ouw wilde inhUREN.

BEVERLY Ik begrijp niet wat je bedoelt.

VIOLET *Plots innemend.* Hallo.

JOHNNA Hallo.

VIOLET Het spijt me. *Maakt een buiging.*

JOHNNA Ja, mevrouw.

VIOLET Ik heet Violet. Wat is jouw naam?

JOHNNA Johnna.

VIOLET Je bent erg mooi.

JOHNNA Dank u.

VIOLET Ben jij een indiaanse?

JOHNNA Ja, mevrouw.

VIOLET Welke soort?

JOHNNA Cheyenne.

VIOLET Vind je mij mooi?

JOHNNA Ja, mevrouw.

Violet buigt opnieuw en lager, struikelt maar slaagt erin om niet te vallen.

BEVERLY Voorzichtig.

VIOLET *Nog steeds tegen Johnna.* Jij bent het huis nu. Het spijt me, ik... ik heb mijn medicijnen ingenomen, voor de spieeeeeeeeer... spieren.

BEVERLY Waarom ga je niet gewoon terug naar bed, liefje?

VIOLET En waarom ga jij niet een klote ezelskont neuken? Zeug!

BEVERLY Genoeg.

VIOLET *Tegen Johnna.* Het spijt me. Ik zal ziekelijk braaf zijn. Ik ben zoooooooooo braaf. On-ge-looflijk braaf.

Ze duwt haar sigaret uit in de asbak op het bureau van Beverly, staart naar Johnna alsof ze misschien nog iets wil gaan zeggen, en gaat dan plots weg.

BEVERLY Ik geloof dat ik je aan de telefoon al gezegd had dat Dr. Burke jou had aangeraden. Hij vond dat jij de nodige kwalificaties had om te kunnen omgaan met de noden van ons huishouden.

JOHNNA Ik heb een jaar verpleegkunde gestudeerd op de hogeschool van Tulsa, maar ik ben moeten stoppen toen papa stierf. Ik heb mama en oma in die moeilijke tijd geholpen

BEVERLY Dr. Burke zei ook dat je verschillende jobs hebt gedaan.

JOHNNA Kuisen en babysitten.

BEVERLY Heeft hij je verteld dat wij een inwonende hulp willen?

JOHNNA Ja, meneer.

BEVERLY Ons levensritme is nogal ongebruikelijk. Probeer vooral geen dag-nacht ritme op te bouwen, ik betwijfel dat je hier een normale routine kan opbouwen.

JOHNNA Ik heb het werk nodig.

BEVERLY Het werk zelf is.. nogal gewoontjes. Ikzelf heb weinig persoonlijke aandacht nodig. Ik gedij goed als ik geen aandacht krijg, je kan mij zien als een soort menselijke cactus. Mijn vrouw heeft een soort kanker, dus je zal haar naar Tulsa moeten voeren voor haar laatste chemobehandelingen. Je kan gerust die grote Amerikaanse bak gebruiken die in de garage staat. Je mag hier gebruik maken van alles, om het even wat, al deze rommel die

we verzameld hebben, ons levenswerk. Als je hier komt wonen, dan wil ik ook dat je hier komt leven. Snap je?

JOHNNA Ja, meneer.

BEVERLY Asjeblief, noem me Beverly. Heb je nog vragen?

JOHNNA Wat voor soort kanker heeft ze?

BEVERLY Heb ik dat niet gezegd? Mijn god, ik heb bijna de clou vergeten: ze heeft mondkanker.

JOHNNA Wat voor pillen neemt ze allemaal?

BEVERLY Valium. Vicodin. Darvon, Darvocet. Percodan, Percocat. Xanax voor de fun. Oxycontin om te snuiven. Op een keer een paar amfetamine-pillen, gewoon om te zien of ik nog wel oplette. En morfine natuurlijk. Ik mag zeker de morfines niet vergeten. *Hij bestudeert haar, drinkt dan zijn glas leeg.* Mijn vrouw. Violet. Violet, mijn vrouw, zij gelooft niet dat zij behandeld moet worden voor haar verslaving. Ze heeft zich vroeger wel eens laten behandelen, uiteindelijk was ze zo clean als maar mogelijk is, maar toen gaf ze dat allemaal op in ruil voor deze realiteit. Je wou toch vragen waarom ze momenteel geen behandeling krijgt? Toch?

JOHNNA Nee, meneer.

BEVERLY Oh, goed dan, dan stelt me gerust. Wacht eens even... *Hij wankelt op zijn voeten, zowel van vermoeidheid als van de drank, en zoekt iets in het boekenrek.* Mijn laatste toevlucht, mijn boeken: eenvoudige pleziertjes, net zoals het vinden van wilde uien langs de kant van de weg, of vergolden liefde.

Hij neemt een boek uit de kast, en geeft het aan Johnna.

JOHNNA T.S. Elliot.

BEVERLY Lees het. Of lees het niet. Er is geen verplichting. Dit is enkel ter ontspanning. Voel je vrij om eender welk boek hier te lezen.

Bedrijf 1

Scene 1

Ivy, Mattie Fae en Charlie zitten in de woonkamer. Mattie Fae drinkt een glas whiskey. Charlie heeft de televisie opgezet, met het geluid op stil, en kijkt met een half oog naar een sportwedstrijd. Hij houdt een flesje bier vast. Elders in huis: Violet zit te telefoneren in de zitkamer, Johnna kookt en wast af in de keuken.

MATTIE FAE Beverly heeft dit wel meer gedaan.

IVY Ja, dat weet ik.

MATTIE FAE Je herinnert je toch nog dat hij van tijd tot tijd gewoon verdween, zonder iets te zeggen, niets. Je herinnert je dat toch nog, Charlie?

CHARLIE Ze hebben altijd al de nodige problemen gehad..

MATTIE FAE Op een keer stond hij gewoon op en vertrok, zo zonder één woord. Ik zei tegen Vi, ik zei 'pak nu gewoon de koffers van die klootzak, en zet ze voor de deur voor als hij terugkomt'. En je moet weten dat ik je vader altijd graag heb gehad.

IVY Ja, dat weet ik.

MATTIE FAE Nee, ik heb je vader altijd graag gehad, dat weet je. Ik heb Vi en Bev nog aan elkaar voorgesteld, in godsnaam.

CHARLIE Je hebt hen niet aan elkaar voorgesteld.

MATTIE FAE Natuurlijk wel.

CHARLIE Je had een afspraakje met hem, maar dan heb je hem gewoon laten staan en heb je je zuster op hem afgestuurd.

MATTIE FAE Dat is toch aan elkaar voorstellen. Dat is gewoon wat ik bedoel.

CHARLIE Ik denk dat het niet helemaal correct is om te zeggen dat...

MATTIE FAE Hij was te oud voor mij, en trouwens, Violet? 'Muurbloempje Violet'? Ze zou op haar eigen houtje toch nooit een man gevonden hebben.

CHARLIE Niemand noemde haar 'Muurbloempje Violet'...

MATTIE FAE En Charlie en je vader konden het altijd goed met elkaar vinden. Ze gingen zelfs samen vissen.

IVY Dat weet ik.

MATTIE FAE Maar toen Beverly gewoon vertrok, zonder iets te zeggen, zonder zelfs een briefje achter te laten, toen was ik wel verplicht om mij te bekommeren om mijn zus, dat snap je toch.

CHARLIE Jij was helemaal nergens toe verplicht.

MATTIE FAE Ik heb toch de verplichting om voor mijn zus te zorgen.

CHARLIE Je bent niet verplicht om je te moeien met andermans huwelijk.

MATTIE FAE Niet zomaar ieder huwelijk, maar als ze getrouwd zijn met mijn grote zus, dan doe ik dat verdomme zeker wel. Ivy heeft zussen, zij snapt wat ik bedoel. Ik zei dus tegen haar, ik zei 'Vi, pak nu gewoon de koffers van die klootzak, en zet ze voor de deur voor als hij terugkomt. Gooi al die verdomde boeken van hem op één grote stapel en maak er één groot vuurstapel van. En al zijn nota's ook, neem gewoon alles en gooi het op het vuur...'

CHARLIE Dat doe je gewoon niet, iemands boeken verbranden.

MATTIE FAE Stop daar eens mee! Jij blijft mij maar tegenspreken...

CHARLIE Die boeken hebben niets misdaan, zijn bezittingen zijn niet verantwoordelijk.

MATTIE FAE Wel, ze heeft het niet gedaan, dus het maakt niets uit...

CHARLIE Natuurlijk heeft ze dat niet gedaan.

MATTIE FAE Laat me je iets vertellen, Charlie Aiken: als jij het ooit in je hoofd haalt om gewoon te vertrekken, dan kan je zeker zijn..

CHARLIE Ik ga nergens naartoe.

MATTIE FAE Ik zeg gewoon, als je het wel zou doen, dan geef ik je drie dagen de tijd om alles op een rijtje te krijgen en terug te komen, daarna gaat alles in vlammen op..

CHARLIE Ik ga nergens naartoe!

MATTIE FAE Als je het zou doen!

CHARLIE Maar dat doe ik dus niet!

MATTIE FAE Niet dat Charlie boeken heeft natuurlijk. Ik denk niet dat ik hem ooit van

mijn leven één boek heb zien lezen.

CHARLIE Zit je me nu te bekritisieren? Stoor je je daaraan?

MATTIE FAE Nee, dat stoort mij niet. Wat is het laatste boek dat je gelezen hebt?

CHARLIE Godverdomme...

MATTIE FAE Vertel me nu gewoon wat het laatste boek was wat je gelezen hebt.

CHARLIE Beverly was een leraar, leraars lezen boeken. Ik zit in de stoffeer-business, mensen in de stoffeer-business lezen geen....

MATTIE FAE Je weet dus niet meer wat het laatste boek was dat je gelezen hebt.

CHARLIE Dit meisje is bezorgd over waar haar vader uithangt. Ze heeft er dus geen nood aan om hier te zitten en te luisteren naar onze...

MATTIE FAE Ik denk dat we allemaal bezorgd zijn over Beverly.

CHARLIE Waarom zit je me dan de hele tijd op te naaien.

MATTIE FAE De vorige keer kwam hij terug, en toen is alles uitgepraat, en nu zal hij ook wel weer terugkomen, ik ben er zeker van.

IVY Ik denk dat het deze keer anders is.

MATTIE FAE Dat denk ik ook.

CHARLIE Waarom?

MATTIE FAE Omdat toen...

CHARLIE Ik vraag het niet aan jou. *Tegen Ivy*. Waarom denk je dat het deze keer anders is?

IVY Omdat ik denk dat ze het toen nog wilden proberen.

MATTIE FAE *Tegen Charlie*. Net wat ik wilde zeggen. *Tegen Ivy*. Beverly was een zeer gecompliceerde man.

IVY Dat weet ik wel.

CHARLIE Stop met te zeggen 'was'.

MATTIE FAE Wel, hij was het. Hij is, erg gecompliceerd.

CHARLIE Maar op een goeie manier.

IV Een beetje zoals Charles.

CHARLIE Juist, net zoals Kleine Charles. Precies hetzelfde...

MATTIE FAE Oh, hij lijkt totaal niet op Kleine Charles.

CHARLIE Ze bedoelde gewoon dat ze allebei op hun eigen manier gecompliceerd...

MATTIE FAE Kleine Charles is niet gecompliceerd.

CHARLIE Ik denk dat...

MATTIE FAE Nee, Kleine Charles is niet gecompliceerd, hij is gewoon werkloos.

CHARLIE Hij observeert.

MATTIE FAE Het enige wat hij observeert, is de televisie.

CHARLIE Begrijp je Ivy's standpunt dan niet?

MATTIE FAE Nee.

CHARLIE Dat Kleine Charles en Beverly een soort... gecompliceerdheid delen.

MATTIE FAE Schat, om gecompliceerd te zijn, moet je om te beginnen slim zijn.

CHARLIE Dat is hij toch. Wil je nu beweren dat onze zoon niet slim is?

MATTIE FAE Ja, dat is exact wat ik zeg.

CHARLIE Wat is er toch aan de hand met jou? *Tegen Ivy*. Je neefje is erg slim.

MATTIE FAE Ik zweet me hier te pletter, zweet jij ook zoveel?

CHARLIE Natuurlijk zweet ik ook, het is zeker 35 graden hierbinnen.

MATTIE FAE Voel eens aan mijn rug.

CHARLIE Ik wil niet aan je rug voelen.

MATTIE FAE Voel. Het zweet loopt gewoon langs mijn rug naar beneden.

CHARLIE Ik geloof je.

MATTIE FAE Voel.

CHARLIE Nee.

MATTIE FAE Vooruit, leg je hand hier...

CHARLIE Godverdomme...

MATTIE FAE Het zweet loopt gewoon...

CHARLIE Ivy, vertel eens, wanneer is dit begonnen? Met die rolluiken, alles dichtgeplakt en zo?

IVY Toch al een paar jaar.

MATTIE FAE Hemeltje, is het al zo lang geleden dat we nog eens hier zijn geweest?

CHARLIE Weet je eigenlijk waarom alles zo dichtgeplakt is?

MATTIE FAE Je kan niet eens zien of het dag of nacht is.

IVY Ik denk dat dat de bedoeling is.

CHARLIE Kijk, ik ben geen specialist, maar volgens mij is dat niet gezond.

MATTIE FAE Dat is zeker niet goed, iedereen heeft zonlicht nodig.

CHARLIE Wie heeft beslist dat het zo moest zijn?

IVY Ik denk niet dat papa ooit veel initiatief genomen heeft.

CHARLIE Nee, dat denk ik ook niet. Ik weet niet wat jij ervan denkt, maar ik vind het maar een depressieve bedoening... *Wijst naar de stereo-installatie.* Wat in hemelsnaam is dat, is dat een Eric Clapton CD? Is Vi een Clapton-fan? *Mattie Fae begint de plakband van één van de rolluiken los te trekken.* Doe dat nu niet.

MATTIE FAE Het lichaam heeft zonlicht nodig.

CHARLIE Het is nacht. En dit is niet jouw huis, je kan toch niet zomaar het huis van iemand anders binnenlopen en dingen beginnen te veranderen...

MATTIE FAE Kan je het geloven dat wij al meer dan twee jaar niet meer hier geweest zijn?

Violet komt binnen.

VIOLET Hij zei dat ze alle ziekenhuizen gebeld hebben, maar geen Beverly te

vinden.

MATTIE FAE Was dat de verkeerspolitie?

VIOLET Nee, niet de verkeerspolitie, de sheriff, die jongen van Gilbeau.

MATTIE FAE Gilbeau. Zeg nu niet dat C.J. Gilbeau hier nu sheriff is?

VIOLET Niet C.J., zijn zoon Deon.

MATTIE FAE Ik bedoelde...

VIOLET Hij ging samen met de meisjes naar school, die Deon. Zat hij in jouw klas, Ivy?

IVY Ik dacht in de klas van Barbara.

MATTIE FAE Klopt dat?

CHARLIE En wie is dat dan?

MATTIE FAE C.J. Gilbeau was een jongen waar wij mee opgegroeid zijn. Gemeen kereltje, klootzak van het zuiverste water, jeugddelinquent...

VIOLET Zijn zoon Deon is nu dus sheriff.

MATTIE FAE C.J. was de zoon van de predikant, en je weet hoe..

CHARLIE Ok, ik snap 'm al.

MATTIE FAE En je weet hoe die kunnen zijn.

VIOLET Weet je nog dat hij naar de jeugdgevangenis moest?

MATTIE FAE Ja, dat herinner ik me nog, voor het doodmaken van.. wat ook alweer?

VIOLET Een boxer.

MATTIE FAE Juist, voor het doodmaken van de hond van één of andere man.

VIOLET Zijn zoon Deon is de sheriff. Ik heb jullie dat abonnement op de Pawhuska krant gestuurd. Je leest 'm toch wel?

MATTIE FAE Nee, die lees ik niet.

VIOLET Zo kunnen jullie Tulsa stadsmensen op de hoogte blijven van het nieuws in dit boerengat.

MATTIE FAE Nee, ik lees 'm niet.

VIOLET Wel, als je het wel had gelezen, dan had je geweten dat zijn zoon Deon nu de sheriff is in ons dorp.

IVY Welke ziekenhuizen hebben ze gebeld?

VIOLET Hij noemde een hele lijst op.

IVY Had hij nog iets te zeggen?

VIOLET De boot is weg.

Pauze.

IVY Mama?

VIOLET Hij heeft één van zijn mannen naar de haven gestuurd om te conrolleren of iemand hem daar gezien had, en daar bleek dat de boot van Beverly weg was.

MATTIE FAE Oh nee.

VIOLET Hij zie dat er de laatste tijd verschillende boten gestolen zijn, dus hij dacht dat het misschien niets betekend, maar hij was er toch wel ongerust over.

Violet begint de trap op te lopen.

CHARLIE Vi, denk je dat er een kans is dat Beverly de boot op zijn trailer heeft geladen en 'm ergens anders naartoe heeft gebracht? Ik bedoel, als hij ergens anders naartoe wilde gaan.

MATTIE FAE De trailer staat bij de schuur, ik zag 'm staan toen we aankwamen.

Violet gaat af. Ivy volgt haar. Johnna komt op, met wasgoed in haar handen. Charlie houdt zijn leeg bierflesje omhoog.

CHARLIE Excuseer... mag ik er nog één?

MATTIE FAE Verdomme, ze is geen garcon.

CHARLIE Dat weet ik ook wel.

MATTIE FAE Haal dus zelf bier als je er nog wilt.

Johnna loopt over, neemt het lege flesje...

JOHNNA Ik haal het wel.

... en ze gaat af.

MATTIE FAE Ik kan het niet geloven. TV kijken en bier drinken. Heb jij dan echt geen benul van wat er zich hier allemaal afspeelt? Dit is een uiterst ernstige situatie.

CHARLIE Wat moet ik dan doen? Hier zitten als een standbeeld. En jij zit daar whiskey te drinken.

MATTIE FAE Ik drink een cocktail.

CHARLIE Dat is pure whiskey.

MATTIE FAE Gewoon... toon dat je een beetje klasse hebt.

CHARLIE Ik denk niet dat het veel gaat helpen om hier in het donker te zitten janken.

MATTIE FAE Oh ja, als jij dan al weet wat er allemaal aan de hand is, laten we dan maar een feestje bouwen.

CHARLIE Mattie Fae...

MATTIE FAE Laat dat indiaanse meisje maar wat kaaschips brengen en bel een paar vrienden op.

CHARLIE Oh, kaaschips, dat klinkt goed.

MATTIE FAE Ja, dat is zo. Ruik jij ook eten?

CHARLIE Ja.

MATTIE FAE Kom es mee naar de keuken, dan kunnen we zien wat ze aan het klaarmaken is.

CHARLIE Heb je mij daar echt voor nodig? De wedstrijd begint echt spannend te worden.

MATTIE FAE Kom nu gewoon mee.

Ze neemt zijn hand en trekt hem uit de zetel.

CHARLIE Dat van die boot, da's geen goed nieuws.

Terwijl Charlie Mattie Fae volgt naar de keuken en onderweg zijn flesje bier aangereikt krijgt van Johnna, komt het licht op bij Violet en Ivy op de eerste verdieping. Tijdens de volgende dialoog komen ze de trap af en gaat de eetkamer binnen.

VIOLET Heb je Barb gebeld?

IVY Ja.

VIOLET Wanneer heb je haar gebeld?

IVY Deze ochtend.

VIOLET Wat zei ze?

IVY Ze komt naar hier.

VIOLET En hoe gaat ze hier geraken?

IVY Zij komt met Bill mee.

VIOLET Ging ze zelf rijden?

IVY Ik betwijfel het.

VIOLET Waarom?

IVY Boulder is ver van hier.

VIOLET Brengt ze Jean mee?

IVY Dat weet ik niet.

VIOLET Wanneer zei ze dat ze hier zou zijn?

IVY Dat heeft ze niet gezegd, ze zei alleen maar dat ze onderweg was.

VIOLET Wat heb je haar gezegd?

IVY Ik heb haar gezegd dat papa vermist is.

VIOLET Dat is alles?!

IVY Is er dan nog iets?

VIOLET Heb je haar gezegd hoe lang hij al vermist is?

IVY Vijf dagen.

VIOLET Heb je haar dat gezegd?

IVY Dat denk ik wel.

VIOLET Wat zei ze daarop?

IVY Ze zei dat ze onderweg was.

VIOLET Verdorie, Ivy, wat heeft ze gezegd? Klonk ze geïrriteerd? Klonk ze geamuseerd? Zeg me wat ze heeft gezegd.

IVY Ze zei dat ze onderweg was.

VIOLET Jij bent echt hopeloos. *Neemt een pil.* Ik vervloek je vader dat hij me dit aandoet. Dat hij me achterlaat om alles op te lossen. Jij hebt zijn kantoor gezien, al die papieren, die rommel? Ik krijg er kop noch staart aan. Hij heeft vorige week om één of andere reden die Indiaanse ingehuurd om op het huis te letten en nu zit ik met een vreemde in huis. Ik weet niet wat ik tegen haar moet zeggen. Wat is haar naam?

IVY Johnna.

VIOLET Hij was het die altijd alle rekeningen betaalde, alle telefoontjes afhandelde en nu zou ik ineens al die dingen moeten regelen? Je weet dat dit huis op instorten staat, een probleem in de kelder of iets met de grondwaterpomp of de funderingen. Ik ken er niets vanaf. Ik kan dit niet alleen.

IVY Ik heb Karen gebeld.

VIOLET Wat zei ze?

IVY Ze zei dat ze zou proberen te komen.

VIOLET Ja, zij zal echt een grote hulp zijn, net zoals jij. *Ze neemt nog een pil.* Ik heb Barb nodig.

IVY Ik weet niet wat Barb nog meer kan doen.

VIOLET Wat heb je met je haar gedaan?

IVY Ik heb het ontkruld.

VIOLET Je hebt het ontkruld. Waarom zou iemand zoiets doen?

IVY Kweenie.

VIOLET Waarom heb jij het gedaan?

IVY Ik wilde gewoon eens iets anders.

VIOLET Je bent een mooi meisje. Je bent het mooiste van mijn drie dochters, maar je ziet er altijd uit als een zwerver. Waarom draag je nooit eens make-up?

IVY Heb ik dan make-up nodig?

VIOLET Alle vrouwen hebben make-up nodig. En laat niemand je overtuigen van het tegendeel. De enige vrouw die mooi genoeg was om zonder make-up rond te lopen, was Elizabeth Taylor en zij had altijd pakken make-up op. Zit recht.

IVY Mama.

VIOLET Je schouders hangen altijd omlaag, en je haar is nu helemaal recht en je draagt geen make-up. Je ziet eruit als een lesbiënne. Je bent mooi genoeg om een deftige man aan te trekken, als je je maar zou verzorgen. Een klein beetje, dat is alles wat ik vraag.

IVY Ik ben niet op zoek naar een man.

VIOLET Je zou beter wel op zoek zijn. Iedereen heeft iemand nodig.

IVY Ik ben niet op zoek naar een man.

VIOLET Luister, er lopen daarbuiten een hoop losers rond, denk maar niet dat ik dat niet weet. Maar het is niet omdat je in het verleden op de verkeerde bent gevallen dat je daarom...

IVY Barry was geen loser.

VIOLET Barry was een klootzak. Ik heb je van het begin gewaarschuwd. Ik weet nog goed, de eerste keer dat je hem meebracht, in zijn belachelijke kleine elektrische auto, met die idiote oranje baard en die tulband.

IVY Het was geen tulband.

VIOLET De keuzes die jij soms maakt, ik snap ze niet hoor. Je bent 43 jaar.

IVY 44.

VIOLET 44. Misschien is het te laat om kinderen te krijgen, en dat is perfect OK

als je er geen wilt, maar ben je niet een klein beetje geïnteresseerd om een echtgenoot te vinden.

- IVY Een echtgenoot. In Pawhuska.
- VIOLET Je ontmoet geen mensen waar je woont, je ontmoet ze waar je werkt. Je werkt op een hogeschool. Kom me nu niet vertellen dat er nooit mensen die bibliotheek van jou binnenwandelen.
- IVY Wil je misschien dat ik trouw met zo'n 18-jarig studentje uit één of ander boerengat?
- VIOLET Ze hebben toch ook nog leerkrachten op die school in Tulsa? Die waren er toch toen je vader er les gaf...
- IVY Barry gaf er les.
- VIOLET Ja, 'ecologische leefomgevingen'. Barry was een loser.
- IVY Hij was geen loser.
- VIOLET Hij heeft je gedumpt. Voor mij betekent dat dat hij...
- IVY Hij heeft me niet gedumpt, we waren gewoon niet voor elkaar gemaakt.
- VIOLET Ok, liefje, het spijt me. Sorry. Maar misschien had hij iets harder geprobeerd als je wat make-up had opgehad. *Neemt nog een pil.* Hoeveel zijn er dat nu?
- IVY Ik was niet aan het tellen. *Violet neemt nog een pil.* Heb je nog altijd dat branderige gevoel in je mond?
- VIOLET Het is hels, alsof mijn tong in brand staat.
- IVY Is het wel de bedoeling dat je nog rookt?
- VIOLET Waarom zou ik niet meer mogen roken?
- IVY Je hebt mondkanker.
- VIOLET Ivy. Ik heb op dit ogenblik al genoeg aan mijn hoofd, je hoeft mij niet ook nog eens lastig te vallen met mijn rookgedrag.
- IVY Ik val je niet lastig.
- VIOLET Laat me gewoon met rust.

IVY Ben je bang?

VIOLET Natuurlijk ben ik bang. En jij bent echt een grote hulp, liefje. Godzijdank dat tenminste één van mijn dochters nog dicht bij huis woont. In mijn tijd bleven families bij elkaar.

IVY Dat waren andere tijden.

VIOLET No kidding. Heb jij Mattie Fae gebeld?

IVY Tante Mattie Fae is hier.

VIOLET Dat weet ik, domkop, heb JIJ haar gebeld?

IVY Ik dacht dat jij haar gebeld.

VIOLET Ik vermoed dat ik haar inderdaad gebeld heb. Ik kan het me niet herinneren.

IVY Je hebt veel aan je hoofd.

VIOLET Ze is naar hier gekomen om mij uit te leggen hoe alles in elkaar zit.

IVY Ik snap niet hoe nonkel Charlie het bij haar uithoudt.

VIOLET Hij rookt stickies.

IVY Echt?

VIOLET Hij rookt heel veel stickies.

Ze lachen.

IVY Stickies? Zei je nu echt 'stickies'?

VIOLET Hoe noem jij het dan?

IVY Zeg, ben jij nu ineens fan geworden van Eric Clapton?

VIOLET Wat?

IVY Eric Clapton, jij hebt een CD van Eric Clapton.

VIOLET Die heb ik al eeuwen.

IVY Ik heb die nog nooit eerder gezien.

VIOLET Ik hou er wel van. Er zit een goede beat in. Ik ben nog niet zo oud hoor.

De lichten op de eetkamer gaat uit en aan op de voorste terras op het moment dat Barbara en Bill aankomen, hun armen vol valiezen. Violet en Ivy gaan af, en tijdens de volgende scene komen Mattie Fae en Charlie op vanuit de keuken en lopen naar de eetkamer met borden vol warme appeltaart.

BARBARA Wat is Jean aan het doen?

BILL Ze rookt een sigaret.

BARBARA Ik wou dat je dat niet aanmoedigde.

BILL Ik moedig niks aan.

BARBARA Ik weet niet, de manier waarop je dat zegt, 'ze rookt een sigaret', het klinkt grappig, alsof je er trots op bent dat ze op haar 14de al verslaafd is.

BILL Ben je er klaar voor?

BARBARA Nee, absoluut niet.

BILL Wel, neem dan je tijd.

Ze staan daar, ademen de nachtlucht.

BARBARA Verdomme, het is warm.

BILL Watje.

BARBARA Ik weet het, ik ben verwend in Colorado.

BILL Dat is één van de redenen dat we hier vertrokken zijn.

BARBARA Nee, dat is niet waar.

BILL Denk je dat je moeder de airconditioner aangezet heeft?

BARBARA Ben je gek? Herinner je je de parkieten niet meer?

BILL De parkieten..

BARBARA Heb ik je nooit verteld over de parkieten? Ze kocht zich een parkiet, om één of andere geflipte reden, en die kleine klootzak crepeerde na ongeveer 2 dagen. Dus ging ze naar de dierenwinkel en maakte een scene, dus gaven ze haar een andere. Die stierf na 1 dag. Dus ging ze terug, en ze gaven haar een derde en ook die stierf. Dus kwam die griet

van de dierenwinkel langs om te kijken wat die parkiet-seriemoordenaar wel deed om al die vogels af te maken.

BILL En?

BARBARA De hitte. Het was te warm. Ze stierven van de hitte.

BILL Jezus.

BARBARA Dat zijn dus wel tropische vogels, die leven in het oerwoud en zo. *Korte pauze. Ze kijkt naar buiten.* Wat bezielde die mensen?

BILL Welke mensen?

BARBARA Die onnozelaars die hier ooit neergestreken zijn. De Duitsers en de Nederlanders en de Ieren. Wie was de klootzak die deze gruwelijke hete leegte zag en dacht, tiens, hier ga ik wonen? Ik bedoel, hiervoor hebben wij dus de indianen verjaagd.

BILL Wel, genocide leek hen in die tijd misschien wel een goed idee.

BARBARA Juist, achteraf gezien is dat natuurlijk makkelijk om te zeggen.

BILL In ieder geval, als je me het griezelige karakter van de Midwest wil uitleggen, dan ben je tegen de verkeerde bezig...

BARBARA Zeg, asjeblief. Dit is niet de Midwest. Ok? Michigan is de Midwest. God weet waarom. Dit zijn de Plains: een bepaald soort mentale toestand, met een beetje spiritualiteit ertussen gemengd, net zoals de blues.

BILL 'Alles in orde?' 'Oh, prima, alleen een beetje last van de Plains.'

Ze lachen. Hij strekt zijn hand uit, en raakt teder haar nek aan.

BARBARA Niet doen. *Ze trekt zich weg. Ze kijken elk naar een andere kant, een ongemakkelijk moment. Dan, over Jean.* Waar blijft ze nu, rookt ze misschien een hele sigaar?

BILL Ze komt eraan. *Jean komt op, ze draagt een koffer.* Alles in orde, kiddo?

JEAN Ja, natuurlijk.

BARBARA Ok dan. *Ze geeft Jean een snelle zoen.* Je bent mijn alles. Verdorie, ik heb warm. Ok dan... hier gaan we dan.

Het licht gaat aan op de hal op het moment dat ze binnenkomen.

BARBARA Mama?

De lichten gaan aan op de eetkamer. Mattie Fae en Charlie lopen van de eetkamer naar de hal. De begroetingen verlopen snel en overlappen elkaar, ze variëren van forte (Mattie Fae) tot piano (Ivy)

MATTIE FAE Oh mijn god. Barbara.. BARBARA Dag, tante Mattie Fae...

MATTIE FAE Geef me snel een knuffel. *Mattie Fae en Barbara omhelzen elkaar. Dan, over haar schouder.* Dag Bill! Kijk eens, zo mager dat jij geworden bent.

BILL Dag, Mattie Fae.

MATTIE FAE En kijk eens naar ons kleintje. Kom es hier en geef je tante Mattie Fae een stevige knuffel.

Mattie Fae en Jean omhelzen elkaar. Bill en Charlie geven elkaar een hand.

BILL Dag Charlie.

CHARLIE Dag Bill. Man, jij bent echt wel een heleboel afgevallen.

MATTIE FAE *Nog altijd tegen Jean.* Je bent zo groot geworden! En kijk eens wat een grote borsten! Die zijn zo groot! De laatste keer dat ik je zag, leek je nog op een klein jongetje.

Barbara en Charlie omhelzen elkaar.

CHARLIE Dag liefje.

BARBARA Goed om je nog eens te zien, nonkel Charlie.

CHARLIE Jij ook, jij ook.

MATTIE FAE Oh, ik kan er maar niet van over, het is gewoon teveel. Kom eens hier, Bill, ik wil een knuffel!.

Charlie pakt de schouder van Jean heel stevig vast en kust haar op haar slaap.

CHARLIE Fijn om je terug te zien, liefje.

JEAN Ja, idem.

CHARLIE *Licht spottend.* Idem, idem.

Violet verschijnt op de trap, gevolgd door Ivy. Violet barst in tranen uit, rent naar Barbara en omklemt haar volledig. Ivy kijkt toe vanop de trap.

BARBARA Het is in orde, mama, ik ben hier, ik ben hier. *Violet weent. De anderen kijken een beetje ongemakkelijk toe.* Sshh, het is in orde, ik ben hier.

CHARLIE *Tegen Charlie.* Dus, nog geen nieuws?

CHARLIE Nee MATTIE FAE Nee, uh-uh.

BARBARA Mama, het is ok.

VIOLET Wat moet ik nu doen? Wat moet ik doen?

BARBARA We kunnen daar later nog over praten. Heb je Bill en Jean al gezien?

Violet werpt een gedesoriënteerde blik op hen.

VIOLET Ja. Dag Bill.

BILL Dag Violet. *Hij kust haar.* Het spijt me dat je dit moet doormaken. *Violet houdt Bill vast, ze weent.*

VIOLET Ik ben zo bang.

MATTIE FAE *Reikt met haar hand, en streelt de rug van Violet.* Natuurlijk, jij arme schat.

VIOLET Je bent zo mager.

BILL Nauwelijks.

VIOLET Jawel, da ben je wel. *Ze ziet Jean.* Wel, kijk eens aan.

MATTIE FAE Ik weet het, ze is nogal veranderd, hé? Kijk eens naar haar borsten.

JEAN O-kéé, ik denk dat jullie nu lang genoeg naar mijn tieten hebben gestaard.

MATTIE FAE Ze zijn gewoon zo groot.

CHARLIE Mattie Fae....

VIOLET *Ze omhelst Jean.* Je bent een knap meisje. Bedankt om me nog eens te komen bezoeken.

JEAN Geen probleem.

BARBARA Ivy, ik had je nog niet gezien daarboven.

IVY *Komt de trappen af.* Het was al zo overbevolkt daar beneden.

BARBARA Je ziet er goed uit. Ziet ze er niet goed uit, Bill?

BILL Ja, inderdaad.

BARBARA Je haar is geweldig, het ziet er echt goed uit.

VIOLET Ze heeft het ontkruld.

BARBARA Ja, ik zie het, het ziet er goed uit.

Ivy en Jean wuiven naar elkaar.

IVY Dag Jean.

JEAN Hallo.

VIOLET *Violet trekt Barbara naar de woonkamer. De rest volgt.* Barbara, of Bill, het maakt niet uit, één van jullie moet de spullen van Beverly bekijken en me helpen met sommige van die papieren.

BARBARA Wel.. we doen dat wel, IVY Ik ging daar al mee
mama, we blijven nog wel helpen..
even hier.

VIOLET Zijn bureau is zo'n rommel, en ik raak helemaal in de war...

BILL Ik zorg er wel voor, Violet...

BARBARA *Tegen Charlie.* In welke kamer slapen jullie?

MATTIE FAE We rijden nog terug vanavond.

VIOLET Jullie gaan terug?

MATTIE FAE We moeten wel, Vi, we zijn met zo'n haast vertrokken dat we niemand hebben kunnen vragen om voor die verdomde honden te zorgen.

VIOLET Gaan jullie deze nacht nog anderhalf uur rijden?

MATTIE FAE Zoals Charlie rijdt, zal het waarschijnlijk niet zo lang zijn. Trouwens, ik weet dat je wat tijd wil doorbrengen met je dochters.

VIOLET Kan je niemand bellen in verband met die honden? Misschien kan Kleine Charles wel voor ze zorgen?

CHARLIE Tsja, ik denk dat hij dat wel zou kunnen...

MATTIE FAE Nee, dat kan hij niet. Wij moeten echt terug.

CHARLIE Misschien moeten we hem gewoon even bellen.

MATTIE FAE We hebben het hier al over gehad.

CHARLIE Dat weet ik, maar..

MATTIE FAE *Tegen Violet.* Jij hebt zoveel mensen in huis, en niet genoeg bedden...

VIOLET Je kan bij Ivy blijven slapen.

IVY *Korte pauze.* Ja, natuurlijk, ik heb plaats genoeg.

MATTIE FAE *Tegen Charlie.* We hebben het hier al over gehad.

BARBARA Jullie zoeken het maar uit. Dus, mama? Kan Jean op de zolder slapen?

VIOLET Nee, daar woont hoe-heet-ze-ook-alweer.

IVY Johnna.

BARBARA Wie is Johnna?

VIOLET Zij is de indiaan die op mijn zolder woont.

BARBARA Zij is de wat?

Johnna komt op.

JOHNNA Hallo, ik ben Johnna. Welkom thuis.

Scene 2

Barbara, Bill en Violet zitten in de eetkamer, met koffie en appeltaart. De pillen van Violet beginnen te werken. Elders in huis zit Johnna een boek te lezen op haar zolderkamer, en Jean luistert naar haar iPod in de gang op de eerste verdieping.

VIOLET Zaterdag. Zaterdag ochtend. Dat meisje, dat indiaanse meisje had ontbijt klaargemaakt. We aten een beetje, we... hij wandelde de deur uit, door die deur daar. En dat was het dan.

BARBARA Dat was het laatste wat je van hem zag.

VIOLET Ik ging die avond naar bed, en op zondagmorgen stond ik op... nog steeds geen Beverly. Ik trek het me niet al teveel aan, ik dacht dat hij was gaan zuipen.

BARBARA Waarom zou hij dat doen? Het is nu niet dat hij thuis niets te drinken had. Tenzij jij op zijn kap zat natuurlijk.

VIOLET Ik heb nooit iets gezegd over het drinken, ik zeurde er nooit over.

BARBARA Echt.

VIOLET Barbara, ik zweer het. Hij mocht zichzelf in de vergetes-eumh, in de vergetem-uhm.. drinken

BARBARA Vergetelheid.

BILL Dus op zondag, nog altijd geen teken van hem...

VIOLET Ja, op zondag, geen teken. Ik begon ongerust te worden, snap je, en toen begon ik mij op te jagen over onze kluis bij de bank. We bewaarden daarin altijd een ongelooflijk grote hoeveelheid geld, en een paar juwelen, dure juwelen. Er zat een diamanten ring in die op meer dan 7000 dollar geschat werd...

BARBARA Wacht, wacht, wacht, ik begrijp iets niet, waarom ben je zo bezorgd over die kluis?

VIOLET Wel, ik weet wat je hierover gaat zeggen, maar. Je vader en ik hadden een over-komst..overeenkomst. Als er ooit iets zou gebeuren met één van ons, dan zou de andere die kluis leegmaken.

BARBARA Omdat...

BILL Anders wordt het een onderdeel van de erfenis, en moet er belasting op betaald worden.

VIOLET Dat klopt.

BARBARA Jij bent echt zo'n klote cynicus.

VIOLET Ik wist wel dat je het zou afkeuren...

BARBARA *Ongeduldig.* Ok, goed dan, wat met die kluis?

VIOLET Ik moest tot maandag wachten alvorens de bank terug open ging. En nadat ik de kluis had leeggemaakt, heb ik de politie gebeld en hem als vermist opgegeven. Op maandagmorgen.

BARBARA En dan ben je mij vandaag pas, op donderdag.

VIOLET Ik heb je niet gebeld.

BARBARA Je liet Ivy bellen. Na vijf dagen.

VIOLET Ik wilde je niet nodeloos ongerust maken, liefje.

BARBARA Jezus Christus.

BILL Vi, ben je er zeker van dat er niet iets is gebeurd voor zijn vertrek, één of ander incident?

VIOLET Je bedoelt een ruzie.

BILL Ja.

VIOLET Nee. En we ruzieden meer dan genoeg.. je weet wel... maar nee, hij vertrok zonder reden.

BARBARA Misschien had hij wat tijd voor zichzelf nodig, weg van jou.

VIOLET Dat is lief van je om dat te zeggen.

BARBARA Hé, het is geen misdaad, getrouwd zijn is zwaar.

BILL Onder de beste omstandigheden.

BARBARA Helemaal niets. Geen 'tot later', of 'ik ga even wandelen'. *Violet schudt haar hoofd.* Goeie ouwe ondoorgroendelijke papa.

VIOLET Je vader.. Hetgeen waar ik voor viel, die eerste verliefdheid, was die waas van mysterie die hem omhulde. Ik vond het zo sexy als maar kon zijn. Je wist dat hij de slimste persoon in je omgeving was, dat als hij iets

zou zeggen... je zou gewoon achterover vallen. Maar hij stond daar gewoon, met een glimlach op zijn gelaat... geen woord. Opwindend.

- BARBARA Ja, die waas van mysterie, dat is een mes dat aan twee kanten snijdt.
- BILL En je kan je niet herinneren, iets anders dan normaal, iets ongewoons, iets...
- VIOLET Hij huurde die vrouw in. Hij vroeg me niets, hij huurde haar gewoon in om hier te komen wonen. Een paar dagen voordat hij vertrok.
- BARBARA Jij wil haar niet in huis.
- VIOLET Ik weet niet wat ze hier doet. Ze is een vreemde in mijn huis. Er is een indiaan in mijn huis.
- BILL *Lacht.* Heb je problemen met indianen, Violet?
- VIOLET Ik heb geen idee wat ik tegen een indiaan moet zeggen.
- BARBARA Ze noemen dat tegenwoordig 'Native Americans', mama.
- VIOLET Wie noemt hen zo? Wie heeft dat beslist?
- BARBARA Zo willen ze genoemd worden.
- VIOLET Ze zijn niet meer 'native' dan ik.
- BARBARA Dat zijn ze eigenlijk wel.
- VIOLET Wat is er mis met indiaan?
- BARBARA Waarom is het nu zo moeilijk om de mensen gewoon te noemen zoals ze willen.
- VIOLET Prima, dan kunnen we de dinosaurussen ineens ook Native Americans noemen.
- BARBARA Ze mag dan wel een indiaanse zijn, maar ze maakt wel de beste appeltaart die ik ooit gegeten heb.
- BILL Ja, heel lekker.
- BARBARA Manmanman...
- VIOLET Een kokkin? Dus hij heeft een kokkin ingehuurd. Dat slaat echt nergens op. Wij eten niet.

BARBARA Dat klink gezond.

VIOLET We eten, kaas en zoutjes of een broodje met hesp. Maar ik kan me niet meer herinneren hoe lang het geleden is dat ik die oven... aangezet heb. Jaaaren.

BARBARA En nu krijg je koekjes. Fijn toch?

VIOLET Fijn voor jou, nu je hier bent. Maar binnenkort ben je weer weg, om nooit meer terug te komen.

BARBARA *Waarschuwend.* Mama.

VIOLET Wanneer was de laatste keer dat je hier wat?

BARBARA Begin nu niet.

VIOLET Echt, ik kan het me niet meer herinneren.

BARBARA Ik ben plichtsbewust, mama, ik bel, ik schrijf, ik stuur cadeautjes...

VIOLET Jij schrijft niet...

BARBARA Ik stuur cadeautjes bij de verjaardagen en op moederdag...

VIOLET Omdat je je 'plichtsbewust' bent.

BARBARA Je hoeft me niet te citeren.

BILL Ok, nu is het genoeg.

VIOLET Jullie zijn volwassen mensen, volwassenen. Jullie kunnen gaan waar jullie willen...

BARBARA Ik heb een hoop verplichtingen. Ik heb een dochter in het middelbaar en...

VIOLET Ja, dat klopt. De vorige keer dat ik haar zag, zat ze nog in de lagere school....

BARBARA Ik praat hier niet over....

VIOLET Jullie twee kunnen me niets schelen, echt niet. Maar ik zou graag af en toe mijn kleindochter zien.

BARBARA Wel, je kan haar nu toch al zien.

VIOLET En je vader. Je brak zijn hart door te verhuizen.

BARBARA Dat is echt oneerlijk.

BILL Moet ik jullie twee echt uit elkaar halen?

VIOLET Je weet toch dat je zijn lievelingetje was, doe nu niet alsof je dat niet weet.

BARBARA Ik wil dat niet weten. Ik geloof liever dat mijn ouders al hun kinderen even graag zagen.

VIOLET Ik ben er zeker van dat je ook liever gelooft dat het de kerstman was die cadeautjes bracht met Kerstmis, maar toch is het niet waar. Als je meer dan één kind hebt, dan begrijp je dat een ouder altijd favorieten heeft. Mattie Fae was het lievelingetje van moeder. En wat dan nog. Ik ben het gewoon geraakt. Jij was het lieverdje van je papa.

BARBARA Geweldig. Bedankt.

Pauze.

VIOLET Zijn hart was gebroken.

BARBARA En wat had ik dan moeten doen? In Colorado boden ze Bill het dubbel van wat hij op de TU verdiende...

BILL Waarom laat je je hierin meeslepen?

BARBARA En ze wilden mij ook aannemen. Papa snapte dat wij die jobs moesten aannemen. Denk je nu echt dat hijzelf zo'n kans had laten liggen?

VIOLET Wel, daar zit je toch fout. Het was onmogelijk om Beverly Weston uit Oklahoma te krijgen. En denk maar niet dat hij geen kansen aangeboden gekregen heeft, nadat zijn dichtbundel 'Weidespreeuw' uitkwam.

BILL Zeker.

VIOLET Toen 'Weidespreeuw' uitkwam, kreeg hij aanbiedingen uit het hele land, van veel betere plaatsen dan Colorado.

BARBARA En nu val je ook al Colorado aan.

VIOLET Moeilijk om dat niet te doen.

BILL Barbara, asjeblief...

BARBARA Zijn boek kwam veertig jaar geleden uit. De academische wereld is

tegenwoordig veranderd, het is extreem competitief.

VIOLET Asjeblief, begin niet over de academische wereld.

BARBARA Papa gaf me zijn zegen, zonder dat ik er zelfs maar om vroeg.

VIOLET Da's wat hij tegen jou zei.

BARBARA En wat? Ga je me nu het 'echte' verhaal vertellen, de vreselijke dingen die papa achter mijn rug zei?

BILL Genoeg. Iedereen loopt op de toppen van zijn tegen...

VIOLET Beverly zei geen vreselijke dingen achter je rug.

BILL Vi, asjeblief.

VIOLET Hij zei gewoon dat hij teleurgesteld was in jou, omdat je je gesetteld had.

BARBARA Moet dat een sneer naar Bill voorstellen? Papa zei nooit zoiets tegen jou...

VIOLET Je vader vond dat je talent had, als schrijver.

BARBARA Als hij dat al dacht, en dat betwijfel ik, dan had hij het mis. Trouwens, het maakt toch geen verschil. Het is mijn leven. Ik doe wat ik wil. Was hij teleurgesteld dat ik koos voor mijn mooie familie en een loopbaan in het onderwijs, is dat wat je wil zeggen? Wat een ongelofelijke hoop gezever.

VIOLET Oh, gezever, gezever, laten we allemaal maar gezever zeggen. Zeg eens gezever, Bill.

BILL *Gezever. Bill gaat af naar de keuken.*

BARBARA Ben je high?

VIOLET Nee.

BARBARA Gebruik je dan helemaal niets?

VIOLET Een spierontspanner.

BARBARA Luister nu eens goed: ik ga het maar één keer zeggen.

VIOLET Wat?

BARBARA Die klote pillen.

VIOLET Het zijn spierontspanners.

BARBARA Ik doe dit niet nog eens.

VIOLET Ik weet niet waar je het over hebt.

BARBARA De psychiatrische afdeling? Telefoontjes om 3u 's nachts over mensen in je achtertuin.

VIOLET Jij maakt ook overal een drama van.

BARBARA De politie, al de rest. Je weet verdomme goed genoeg waar ik het over heb. Jij spendeert een fortuin aan die godverdomde pillen...

VIOLET Schreeuw niet zo tegen mij!

BARBARA En daarna spendeer je nog eens een fortuin om er weer vanaf te raken.

VIOLET Het is niet hetzelfde, toen had ik geen goede reden om ze te nemen.

BARBARA Je wilt dus zeggen dat het OK is om nu wel verslaafd te zijn omdat je een goede reden hebt?

VIOLET Ik ben nergens verslaafd aan.

BARBARA Ik heb geen idee of je al dan niet verslaafd bent, ik wil maar zeggen, ik wil niet opnieuw...

VIOLET Ik ben het niet. Ik heb pijn.

BARBARA Omwille van je mond.

VIOLET Ja, omdat mijn mond brandt van al die chemotheaaaah.

BARBARA Heb je veel pijn?

VIOLET *Begint te wenen.* Ja, ik heb pijn. Ik krijg... kanker gekregen. In mijn mond. En het brandt als... godverdomme. En dan Beverly die verdwijnt en jij die hier zit te roepen.

BARBARA Ik roep niet tegen je.

Bill komt terug.

VIOLET Toen ik kanker kreeg, toen kon je niet naar huis komen, maar van zodra Beverly verdwijnt, storm je terug naar hier.

BARBARA Het spijt me, ik... je hebt gelijk. Het spijt me. *Violet weent. Barbara knielt voor haar neer en neemt haar hand vast. Weet je waar ik denk dat hij is? Ik denk dat hij een fles whiskey heeft gekocht... een paar pakjes sigaretten, één of twee goede spionnenromans.... eeeennnn ik denk dat hij met zijn boot is vertrokken, naar een rustig plaatsje, ergens in de schaduw, dicht bij de kust.... hij vist een beetje, hij leest een beetje, drinkt een beetje en als hij in de juiste gemoedstoestand geraakt, dan schrijft hij misschien zelfs een beetje. Ik ben er zeker van dat alles in orde is met hem. Ik ben er zeker van dat hij elk moment door die deur kan komen wandelen.*

Het licht gaat uit op de eetkamer, en aan op de zolder, waar Johnna lees. Jean heeft haar Ipod weggelegd en gaat nu de trappen op.

JEAN Hey

JOHNNA Hallo.

JEAN Stoor ik?

JOHNNA Nee, heb je iets nodig?

JEAN Nee, ik dacht je misschien samen met mij een waterpijp wilde roken.

JOHNNA Nee, dank je.

JEAN Ok, geen probleem. *Jean staat daar, en kijkt naar haar.* Stoor ik je?

JOHNNA Nee, uh-uh.

JEAN Ok. Vind je het erg als ik rook?

JOHNNA Ik. Nee, ik...

JEAN Want ik kan nergens anders naartoe, snap je? Ik slaap vlakbij de slaapkamer van oma en als ik naar buiten ga, dan gaan ze zich afvragen...

JOHNNA Juist.

JEAN Mama en papa vinden het niet erg. Je zult er geen problemen door krijgen of zo.

JOHNNA Ok.

JEAN Ok. Zeker?

Johnna knikt. Uit haar zak haalt Jean een kleine glazen pijpje en een plastic zakje met een plukje marihuana. Ze vult de pijp.

JEAN Ik zeg wel dat ze het niet erg vinden. Als ze eens wisten dat ik dit hier onder het dopje van papa's deodorant heb gestoken voor onze vlucht, en dan de hele tijd in het vliegtuig heb zitten zweten zoals in die film 'Maria full of grace'. Heb je die gezien?

JOHNNA Ik denk het niet.

JEAN Ik bedoel dat ze het niet erg vinden dat ik weed rook. Papa vindt het niet erg. Mama ergens wel. Ze denkt dat het slecht is voor mij. Ik denk dat de echte reden dat ze het er moeilijk mee heeft, is dat papa ook weed rookt, en dat ze liever had dat hij het niet deed. Papa is veel cooler dan mama, echt. Wel, dat is niet helemaal waar. Hij is op dat vlak cooler, denk ik.

Jean rookt. Ze biedt de rokende pijp aan aan Johnna.

JEAN *Haar adem inhoudend. Zeker?*

JOHNNA Ja. Nee, dank je.

JEAN Nee, hij is niet echt cooler. *Blaast de rook uit.* Hij is nu gescheiden van mama.

JOHNNA Het spijt me.

JEAN Hij neukt nu met één van zijn studenten, wat dus echt niet cool is, als je het mij vraagt. Sommige mensen zouden zoiets cool vinden, zoals die lullen die samen met hem lesgeven in het departement Menswetenschappen, maar die neuken allemaal met hun studenten of ze zouden toch willen neuken met hun studenten. 'Lo-li-ta'. Ik bedoel, het kan me eigenlijk niet zoveel schelen, hij kan neuken met wie hij wil en hij is een leraar en leraars komen nu eenmaal in contact met studenten. Hij heeft zich echt wel als een klootzak gedragen, de manier waarop hij gereageerd heeft, hij heeft mama niet eens de kans gegeven om te reageren of zo. Het zuigt wel dat mama me nu de hele tijd in de gaten houdt, ze is bang dat ik één of andere soort post-scheidingsaanval ga krijgen en dan verslaafd wordt aan heroine of op school iedereen ga neerschieten. Of, god sta me bij, mijn maagdelijkheid zou verliezen. Geen idee waarom die scheiding mama heeft omgetoverd in een draak met als enig doel mijn maagdevlies te beschermen. Heb jij een vriendje?

JOHNNA Nee. Op dit moment niet.

JEAN Ik ook niet. Ik ging vroeger uit met een jongen, Josh, bijna een jaar lang, maar hij was echt wel achterlijk. Zijn jouw ouders nog samen?

JOHNNA Ze zijn gestorven.

JEAN Oh, sorry.

JOHNNA Het is in orde, geen probleem.

JEAN Nee, echt, het spijt me heel erg, ik voel me echt verschrikkelijk slecht nu.

JOHNNA Het is in orde.

JEAN Oh god. Ok. Was je heel close met je ouders?

JOHNNA Ja.

JEAN Ok, alweer een domme vraag, goed gedaan, Jean. Wow. 'Was je heel close met je ouders?'

JOHNNA Niet iedereen is close met zijn ouders.

JEAN Ja, zo is het toch? Zo bedoelde ik het ook. Bedankt.

Johnna pakt een ingekaderde foto van het nachtkastje en geeft die aan Jean.

JEAN Ok, wow, dit zijn ze dus?

JOHNNA Het is hun trouwfoto.

JEAN Zo schattig. Hun kleren zijn echt fantastisch.

Johnna glimlacht. Jean geeft de foto terug en wandelt doorheen de kamer.

JEAN Dit is een geweldige kamer. Vroeger was dit mijn kamer, als we op bezoek kwamen.

JOHNNA Sorry

JEAN Oh, nee, ik... het maakt niet uit. Het is maar een kamer. *Pauze.* Wat ben je aan het lezen?

JOHNNA T.S. Eliot.

JEAN Cool.

JOHNNA Je grootvader heeft het mij geleend.

JEAN Opa is weird. Mama ging helemaal door het lint toen ze deze morgen

telefoon kreeg van Tanta Ivy, echt... helemaal door het lint. Ik had haar nog nooit zo bezig gezien. Ik kreeg haar niet gekalmeerd. Het was heel vreemd. Volgens mij is het natuurlijk niet zo vreemd dat ze door het lint ging, maar... om je mama zo te zien doen, alsof... zoiets had ik nog nooit gezien, snap je? En wij zijn echt close. Ging jouw ouders soms door het lint?

JOHNNA Nee, ze waren niet zo het type om dat te doen.

JEAN Ja, natuurlijk. Stel je dus maar eens voor dat je hen op een dag zo bezig zou zien, helemaal doorgeslagen, helemaal 'Wooww'.

Jean strekt haar hand uit, en raakt de buidel vol kraaltjes in de vorm van een schildpad aan die rond de nek van Johnna hangt.

JEAN Leuk halsketting.

JOHNNA Bedankt.

JEAN Heb jij die gemaakt?

JOHNNA Mijn grootmoeder.

JEAN Dat is toch een schildpad?

JOHNNA Mm-hmm.

JEAN Het is net alsof er iets inzit.

JOHNNA Mijn navelstreng.

Jean trekt haar hand terug en veegt die af aan haar broek. Johnna lacht.

JEAN Eikes, meen je dat nu echt?

JOHNNA Ja.

JEAN Oh mijn god. Dat is eigenlijk wel smerig.

JOHNNA Het is perfect hygiënisch.

JEAN Waarom zou je dat doen, is het een soort...?

JOHNNA Het is traditie bij de Cheyenne.

JEAN En jij bent Cheyenne.

JOHNNA Mm-hmm.

JEAN Zoals in die film, met euhmm....

JOHNNA Wanneer een Cheyenne baby geboren wordt, wordt de navelstreng gedroogd, en ingenaaid in deze buidel. Schildpadden voor de meisjes, hagedissen voor de jongens. En we dragen het voor de rest van ons leven.

JEAN Wow.

JOHNNA Omdat, als we het verliezen, onze ziel nergens meer thuishoort. Als we dan sterven, moet onze ziel over de aarde zwerven, op zoek naar de plaats waar we thuishoren.

JEAN Vertel asjeblief tegen niemand dat mama en papa gaan scheiden, ok? Ze proberen om het niet te laten opvallen.

Scene 3

Barbara maakt het plooibed in de woonkamer klaar. Bill komt op uit de studeerkamer, met een dun boek met harde kaft.

BILL Kijk eens wat ik gevonden heb. Geweldig toch.

BARBARA We hebben al verschillende exemplaren.

BILL Ik denk niet dat ik me een editie met een harde kaft kan herinneren. Ik was helemaal vergeten dat er een tijd was poëzie nog verkrijgbaar was met een harde kaft. Ik was zelfs helemaal vergeten dat er zelfs ooit een tijd was dat poëzie nog gepubliceerd werd.

BARBARA Ik denk niet dat ik ga kunnen slapen in deze hitte.

BILL Ik vraag me af of het iets waard is.

BARBARA Ik ben zeker van niet.

BILL Je weet nooit. Eerste uitgave, harde kaft, in perfecte staat... Heeft verschillende prijzen gewonnen. Dat klopt toch, hé?

BARBARA Mm-hmm

BILL Dit boek was echt belangrijk

BARBARA Het was echt niet zo belangrijk

BILL In de literaire kringen wel.

BARBARA Dat waren hele kleine kringen.

BILL *Leest uit het boek.* 'Opgedragen aan Violet.' Dat is lief. Jezus... ik kan niet inbeelden hoeveel druk en verwachtingen dit boek veroorzaakte. Waarschijnlijk dacht hij bij ieder woord dat hij daarna schreef, 'Wat gaan ze hiervan denken, gaan ze het vergelijken met 'Weidespreeuw'.'

BARBARA Is Jean gaan slapen?

BILL Ze heeft net het licht uitgedaan. Je zou kunnen denken dat op een bepaald moment je gewoon tegen jezelf zegt, 'ze kunnen allemaal mijn kloten kussen' en dan gewoon iets schrijft, zonder dat het je iets kan schelen wat de rest ervan vindt. Ik bedoel, ik weet niet hoe ik zou...

BARBARA Hou nu eens op over dat stomme boek.

BILL Wat is er aan de hand?

BARBARA De afgunst druipt gewoon van je gezicht, afgunst voor wat... dertig gedichten die mijn vader schreef in de jaren zestig, in hemelsnaam. Hoor jezelf eens bezig.

BILL Je vergist je. Ik voel bewondering voor deze gedichten, geen afgunst.

BARBARA Met je opsomming van zijn literaire prijzen.

BILL Ik was gewoon bezig over de waarde van...

BARBARA Er waren een heleboel redenen waarom mijn vader nooit meer iets schreef, maar de mening van critici was niet één van die redenen, hoe moeilijk dat ook is voor jou om te geloven. Ik weet hoe belangrijk die zaken voor jou zijn.

BILL Waarom valt je mij aan? Ik heb niets mis gedaan.

BARBARA Ik ben zeker dat je krak hetzelfde zegt tegen 'Sissy', zodat ze je kan geruststellen, je kan sussen, 'Nee, Billy, jij hebt niets mis gedaan.'

BILL Wat heeft dat daar nu mee te... waarom begin je daar nu over?

BARBARA Het zijn allemaal symptomen van je mannelijke penopauze, het worstelen met de 'creatieve vragen', het neuken van meisjes die nog een beugel dragen.

BILL Ok, kijk. Ik ben hier voor jou. Omdat ik bij jou wil zijn, in deze moeilijke tijden. Maar ik laat me hier niet zomaar gijzelen zodat jij me kan aanvallen over...

BARBARA Het spijt me, ik wilde je niet gijzelen. Je kan maar beter vertrekken.

BILL Ik ga nergens heen. Ik ben naar Oklahoma gevlogen om bij jou te zijn, je geraakt dus niet zomaar van mij af. En ze heet Cindy.

BARBARA Ik weet echt wel hoe ze heet. Wees tenminste zo beleefd om mijn pogingen om je te vernederen niet te negeren.

BILL Violet heeft je echt in aanvalsmodus gekregen, weet je dat?

BARBARA Zij heeft hier niets mee te maken.

BILL Geloof dat maar niet. Ze maakt je zo razend dat je je wel moet afreageren op mij.

BARBARA Ik zweer het, als je het waagt om mij nu te gaan analyseren als één of andere mislukte therapeut, dan vil ik je levend.

BILL Je mag best niet akkoord zijn met mijn methoden, maar je weet dat ik gelijk heb.

BARBARA Jouw 'methoden'. Dankuwel, dokter, maar ik heb echt geen hulp van mijn moeder nodig om razend te worden.

BILL Wil je discussiëren? Is dat wat je nodig hebt? Wel, kies maar een onderwerp, en vertel het mij, dan heb ik tenminste een eerlijke kans om..

BARBARA Ik ben het onderwerp! Het lijdend voorwerp, jij narcistische klootzak! Ik lijd pijn! Ik heb hulp nodig!

Jean gaat naar de hal op de eerste verdieping en gaat op de trap zitten luisteren.

BILL Ik ben geboren om een narcist te zijn. Wij zijn het resultaat van een narcistische generatie.

BARBARA Je kan het echt niet. Jij kan gewoon niet met mij praten op een normale manier.

BILL Jij noemt mij een narcist! En wanneer ik probeer te praten over jou, dan beschuldig je me dat ik je wil analyseren!

BARBARA Je snapt toch dat het pijn doet, eerst 23 jaar het bed delen met jou en nu ineens alleen te moeten slapen.

BILL Ik ben nu toch hier.

BARBARA Mannen vertellen altijd van dat soort gezever, alsof het verleden en de toekomst niet bestaan.

BILL Kunnen we asjeblief niet afglijden naar een discussie over het verschil tussen mannen en vrouwen?

BARBARA Geloven mannen echt dat hier en nu genoeg is? Het is gewoon één grote hoop onzin, ze willen gewoon vermijden dat ze dingen moeten zeggen waarvan ze schrik hebben om ze te zeggen.

BILL Ik hou er gewoon niet van om dingen te zeggen die jou zouden kunnen kwetsen.

BARBARA Zoals?

BILL Niet doen.

BARBARA Wat? Zeg het. Realiseer je goed dat niets wat je zegt mij erger kan kwetsen dan dat ik nu al ben. De schade is allang toegebracht.

BILL Ik denk dat je verkeerd bent. Ik denk dat je vast zit in een masochistisch denkpatroon waarin je je meer en meer gekwetst wil voelen..

BARBARA Wat?

BILL Barbara, asjeblief. We hebben al genoeg aan ons hoofd op dit moment, met je ouders en zo. Laten we dit niet opnieuw oprakelen.

BARBARA Opnieuw? Wanneer hebben we dit dan nog gedaan? Je hebt de vaste grond vanonder mijn voeten getrokken, ik weet nog altijd niet wat er gebeurd is. Verveel ik je, intimideer ik je, walg je van mij? Of is het je gewoon te doen om dat jong strak tienerkutje? Ik moet het echt weten.

BILL Wil jij dit nu weten?? Wil jij hier echt over discussieren terwijl Beverly vermist is, je moeder zo geflipt is als een achterdeur, en onze dochter op een paar meter afstand. Wil je dit echt nu doen?

BARBARA Nee, je hebt gelijk. Ik ga gewoon in mijn warme bed liggen, naast mijn echgenoot. *Ze kruipt onder de dekens.*

BILL Dit moeten met de nodige zorg bediscussieren. En met geduld. Ons hoofd zal veel helderder zijn als je vader terug thuis is.

BARBARA Mijn vader is dood, Bill. *Ze rolt op haar zij, met haar rug naar hem toe.*

Scene 4

We zien achter het huis rode en blauwe flitsen van een politiewagen. Sheriff Gilbeau staat op het terras. De rest van het huis is donker. Johnna, gekleed in een badjas, klopt zachtjes op de deur van de woonkamer.

BARBARA Mmm... wat is er?

JOHNNA Excuseer, ik ben het, Johnna.

BARBARA Wat?

JOHNNA Sorry maar..

BARBARA Wat is er?

JOHNNA De sheriff is hier.

BILL Doe het licht aan.

Johnna doet het licht aan, Barbara en Bill zijn even verblind.

JOHNNA De sheriff is hier.

Pause. Het nieuws moet even bezinken. Dan haasten Barbara en Bill zich uit bed.

JOHNNA Moet ik mevrouw Weston wakker maken?

BARBARA Ik weet niet. Bill?

BILL Ja, je maakt haar best wakker.

Johnna verlaat de kamer. Jean komt op in de gang van de eerste verdieping, met slaapogen. Bill en Barbara doen snel hun kleren aan. Barbara gaat de trap op.

JEAN Wat gebeurt er?

BARBARA De sheriff is hier.

JEAN Wat?

BARBARA Ga terug naar bed, liefje.

JEAN Waarom is de politie hier?

BARBARA Ik weet het niet, liefje, ga asjeblief terug naar bed.

In de coulissen horen we Johnna kloppen op de slaapkamerdeur van Violet, in een poging om haar wakker te maken.

JOHNNA Mevrouw Weston? *Ze klopt opnieuw.* Mevrouw Weston.

Barbara klopt luid.

BARBARA Mama?... Mama, wordt wakker.

VIOLET Huh?

BARBARA Sta op, de sheriff is hier.

VIOLET Heb je hen gebeld?

BARBARA Nee.

VIOLET Ikkeuh ga dinges...bel hen.

BARBARA Mama. De sheriff is hier. Je moet opstaan en naar beneden komen.

VIOLET Isset esser?

BARBARA Wat?

VIOLET Isset esser gggeen cent. Nie-nie 'talen.. geflagen..geslagen.

BILL *Onderaan de trappen.* Vooruit.

BARBARA *Tegen Bill.* Wat?

BILL Kom nu. Laat haar maar.

Barbara kom de trap af, gevolgd door Johnna, terwijl Bill Sheriff Gilbeau binnenlaat en hem de hand schudt.

BILL Bill Fordham, ik ben de echtgenoot van Barbara.

SHERIFF Hallo. Dag Barbara.

BARBARA Oh mijn god, ik ken jouw. Oh mijn god, Deon...

SHERIFF Ja, mevrouw. Ik vrees dat ik slecht nieuws heb voor u.

BARBARA Ok...

SHERIFF We hebben uw vader gevonden. Hij is dood.

BILL Oh, lieve hemel.

Barbara stort onmiddellijk emotioneel ineen, en zinkt op haar knieën op de trap. Johnna slaat haar arm om het middel van Barbara, en houdt haar met haar andere hand stevig vast op het voorhoofd. Jean gaat zitten op de trap.

SHERIFF Het spijt me.

BILL Wat is er gebeurd

SHERIFF We kregen een paar uur geleden telefoon van de boot patrouille dat de boot van Mr. Weston aangespoeld was op een zandbank. We waren van plan om deze morgen het meer te dreggen in die zone, toen we opnieuw telefoon kregen. Een paar jongens die aan het vissen waren in de kreek hebben... euhm...Mr. Weston aan de haak geslagen, en hem uit het water gehaald.

BILL Nu? Midden in de nacht?

SHERIFF Die mannen beginnen altijd heel vroeg.

BILL Hij is verdronken. Zo is hij toch gestorven, door verdrinking?

SHERIFF Ja, meneer.

BILL Is er een mogelijkheid... hoe klein ook... dat hij het niet is?

SHERIFF Gezien de afstand tussen de boot en de plaats waar het lichaam gevonden is, zijn we vrij zeker dat het Mr. Weston is.

Barbara droogt ineens haar tranen, schudt zich los uit de greep van Johnna en staat recht.

BARBARA Ok dan. Ok. Wat gebeurt er nu? Wat moeten we nu doen?

SHERIFF Er moet een bloedverwant meekomen om het lichaam te identificeren.

BILL In het politiekantoor?

SHERIFF Oh nee, meneer, hij is nog steeds bij het meer.

BARBARA Oh god, ik denk niet dat ik dat aankan.

SHERIFF Het spijt me.

BILL Ik zal gaan. Kan ik meegaan? Kan ik dat niet doen?

SHERIFF Ik heb een bloedverwant nodig. Maar als Barbara hem moet identificeren,

dan stel ik voor dat u meekomt.

BARBARA Bill, ik kan het niet.

BILL Schat, we hebben geen keus.

JEAN Ik kan het doen. Ik ben een bloedverwant.

BARBARA Nee, nee. Nee, ik zal het doen. Ik doe het wel.

Johnna gaat af naar de keuken, doet de lichten aan en begint koffie te maken.

BILL Geef ons 5 minuten, asjeblief.

SHERIFF Natuurlijk, meneer. Barbara? *Ze draait zich naar hem.* Het spijt me heel erg. Dit is het zwaarste deel van de job. En ik... om dit te moeten doen voor iemand die je kent.. het is dat ik... het spijt me heel erg. *Ze knikt.*

BILL Wat wil je doen met je moeder?

BARBARA Ik... ik ... ach verdomme. *Ze lacht.* Verdomme.. ik ga naar boven... mijn kleren aandoen.

BILL Ik kom direct ook. Jean, ga je moeder helpen, ok?

Barbara en Jean gaat af naar de hal op de eerste verdieping. Bill neemt Sheriff Gilbeau mee naar de studeerkamer.

BILL Is er een manier om erachter te komen of hij... ik bedoel, is dit een ongeval of zelfmoord?

SHERIFF Dat zal heel moeilijk te bepalen zijn.

BILL Wat denkt u dat er gebeurd is? Ik bedoel... wat is uw vermoeden?

SHERIFF Zelfmoord. Ik vermoed dat het zelfmoord is. Maar de officiële doodsoorzaak is verdrinking. En dat is alles wat ik weet.

BILL Ik begrijp het.

SHERIFF Ik wil u wel waarschuwen. Het lichaam heeft zeker drie dagen in het water gelegen.

BILL Ok.

SHERIFF U kan uw vrouw daar best op voorbereiden, als dat kan.

BILL 'Haar voorbereiden...'

SHERIFF Er gebeurt vanalles met een lichaam. Het is erg opgezwollen, en heeft een lelijke kleur. En de vissen hebben de ogen opgegeten.

BILL Jezus Christus. Hoe kan het dat iemand in het water springt... en ervoor kiest om niet te zwemmen.

SHERIFF Ik denk niet dat je daarvoor kiest, tenzij je het heel erg meent.

BILL Kiezen om niet te zwemmen.

Het licht verspringt naar de slaapkamer op de eerste verdieping op het moment dat Barbara en Jean binnenkomen. Jean gaat op de vensterbank zitten terwijl Barbara snel haar haar kamt.

JEAN Wat met tante Ivy?

BARBARA Ik denk dat we op de terugweg zullen stoppen om het haar te vertellen. Jezus, ik moet Karen nog bellen. Waarom ben ik eigenlijk mijn haar aan het kammen?

Ze gooit de borstel weg, en ploft neer naast Jean.

BARBARA Ik ben nog uit geweest met die jongen. Met die man.

JEAN Welke man?

BARBARA De sheriff.

JEAN Echt?

BARBARA Ja, in het middelbaar. We gingen samen naar het bal van de laatstejaars.

JEAN Je maakt een grapje.

BARBARA Op de dag van het bal werd zijn vader dronken en stal zijn auto. Hij stal de auto van zijn eigen zoon en ging ergens naartoe. Mexico. Deon kwam naar ons huis, gekleed in één of andere afschuwelijke smoking. Hij had geweend, dat kon je zien. Hij biechtte op dat hij me niet naar het bal kon voeren. Ik vond het vreselijk voor hem, dus zei ik hem dat we wel zouden wandelen. Het was zo'n 5 kilometer. Toen brak mijn hak af en we waren allebei bezweet en vuil. We gaven het op, kochten een paar bierblikjes en braken in in de kapel. We bleven de hele nacht op, om te praten en... te kussen. En nu is hij hier om me te vertellen dat... het is gewoon zo surreëel. Nog een geluk dat we niet in de toekomst kunnen kijken, we zouden niet meer uit ons bed komen. *Ze kijkt Jean strak aan.* Luister goed: sterf na mij, ok? Het maakt me niet uit wat je doet met je leven,

waar je naartoe wil, hoe hard je je leven naar de kloten helpt, gewoon... overleef. Overleef mij, asjeblief.

JEAN Ik doe mijn best.

BILL *Komt op.* Klaar om te gaan?

BARBARA Nog 1 minuutje.

Het licht verschuift naar de studeerkamer waar Sheriff Gilbeau staat te wachten. Violet, gekleed in een zijden pyjama, komt wankelend de trap af en loopt de studeerkamer binnen.

VIOLET Isseen verhaal.

SHERIFF Dag Violet.

VIOLET Nauwelijks terug.

SHERIFF Excuseer?

VIOLET Isse Bev-ding-dinges al terug thuisgekomen.

SHERIFF Mevrouw.

VIOLET Hebbe sig.. sigarette? Sig-reezz, sig-gaaarrt, sig-gaa-rezz.

Ze lacht om haar eigen onvermogen om zich verstaanbaar te maken. Sheriff Gilbeau neemt een pakje sigaretten uit zijn borstzakje en geeft haar een sigaret. Ze staat wankelend, met de sigaret in haar mond. Hij steekt de sigaret aan.

VIOLET Ik ben in de bodem. Isset bodem van alles.. Isset...goe. *Ze schuifelt naar de stereoinstallatie in de living.* De stem van de meester. *Ze speelt het liedje 'Lay Down, Sally' van Eric Clapton.* Sheriff Gilbeau volgt haar naar de living. Mmmooi ritme. Vind je niet?

SHERIFF Ja, mevrouw.

Ze voert een klein onelegant dansje op, terwijl ze rookt.

VIOLET Barbara?! Is Barbara hier?!

SHERIFF Ze is boven.

VIOLET Barbara?! Hoeze laa.. laat? Hoe laat is het?

SHERIFF Het is kwart voor zes 's morgens.

Bedrijf 2

Scene 1

Het huis is grondig opgeruimd, waarschijnlijk het werk van Johnna. Het ziet er niet langer grauw en stoffig uit, maar glanzend en klaar voor gebruik. De studeerkamer is gereorganiseerd. De stapels papier zijn op orde gelegd, alle boeken staan terug op de planken. De tafel in de eetkamer is gedekt met het mooie servies, kaarsen, een groot bloemstuk. In een hoek van de eetkamer staat de 'kindertafel' met 2 stoelen. De warme en propere keuken bruist van activiteit: er hangt een geur van boerenkool en spinazie. Het is drie uur in de namiddag, een eeuwigdurende Oklahoma namiddag. Beverly Weston is zonet begraven. Violet is redelijk nuchter en staat, gekleed in een moderne zwarte jurk, in de studeerkamer. Elders in huis: Karen en Barbara zijn in de eetkamer, Johnna is in de keuken.

VIOLET Augustus... jouw maand. De sprinkhanen razen door de lucht. 'Het loflied van de zomer leidt naar een zomer vol wraak'. Want het is alleen maar augustus daarbuiten. Hierbinnen... wie weet? Ok dan.. ok. 'De kar droeg enkel onze eigen lichamen,' dum-de-dum... mmm, het is het beste dat ik... ik heb enkel Emily Dickinson... blablabla, 'De paarden hieven hun hoofd richting de eeuwigheid.' *Ze neemt een pil.* Die is voor mij... één voor mij. *Ze pakt het exemplaar met de harde kaft van Weidespreeuw en leest het dankwoord.* 'Opgedragen aan Violet.' Dat zou vereeuwigd moeten worden in steen. *Ze laat het boek op het bureau vallen. Ze neemt een pil.* Voor de meisjes, de schatten. Dat is het enige dat ik aan jou kan opdragen, spijtig genoeg. Buiten hen... niets. Helemaal niets. Denk je nu echt dat ik ook maar één traan ga laten om jou? Denk je dat ik mijn rol zal spelen, zoals we altijd al onze rol speelden? *Ze neemt een pil.* Jij hebt jouw keuze gemaakt. Jij hebt hiervoor gezorgd. Jij bent hier verantwoordelijk voor... niet ik. Ik niet, dit is niet mijn keuze.

Het licht verschuift naar de eetkamer. Barbara en Karen, beiden gekleed in een zwarte jurk, plooiën servetten en zijn bezig met een roltafeltje vol eten.

KAREN Het heden. Vandaar, hier en nu. Ik was vroeger altijd maar bezig met na te denken over wat er nog stond te gebeuren, weet je wel, met wie zou ik trouwen, zou het een advocaat zijn of een voetballer, zou hij donker haar hebben en er knap uitzien, met brede schouders. Ik zat vaak op mijn slaapkamer te doen alsof mijn hoofdkussen mijn echtgenoot was en dan vroeg ik hem hoe zijn dag was geweest en wat er allemaal gebeurd was op kantoor, en of hij het eten lekker vond dat ik voor hem klaargemaakt had, en waar we deze winter op vakantie zouden gaan, en dan verraste

hij mij me vliegtuigtickets voor Belize, en dan kusten we... ik bedoel, ik kuste mijn hoofdkussen, en dan vertelde ik hem dat ik naar de dokter was geweest en dat ik zwanger bleek te zijn. Ik weet hoe zielig dat allemaal klinkt, maar het was volkomen onschuldig. En dan kom je terecht in het echte leven.

BARBARA Uh-huh.

KAREN En de dingen draaien altijd anders uit dan je dacht dat ze zouden uitdraaien. Dat hoofdkussen is een veel betere echtgenoot geweest dan om het even welke man die ik ooit tegengekomen ben; een hele parade van mannen die niet voldoen aan je verwachtingen, allemaal zoveel minder waard dan papa of Bill, je weet toch dat ik altijd jaloers was op jou dat je Bill had leren kennen. En je straft jezelf, je zegt tegen jezelf dat het je eigen schuld is dat je er geen goeie kan vinden, je blijft in de dwaze gedachte geloven dat ze allemaal beter waren dan ze in werkelijkheids waren. Ik weet niet hoe goed je je Andrew herinnert...

BARBARA Nee, ik herinner het me nog goed.

KAREN Dat was het perfecte voorbeeld: een kerel waar ik zo intens van hield, en al die keren dat hij in de fout ging waren voor mij kansen om de dingen terug recht te zetten.. Dus als hij me bedroog, of me een kutwif noemde, dan dacht ik alleen maar, 'Nee, je houdt van hem, voor eeuwig en altijd, en dit is een kans om je blik op de wereld te veranderen.' Ik kan niet zeggen wanneer het precies was dat ik in de spiegel keek en tegen mezelf zei, 'Ok, ik ben een idioot,' en vertrok, maar het was de start van een heel lange periode van zelfreflectie, ik ging volledig op in al die smerige herinneringen. Hoe ik mijn leven had verkloot, wanneer ik in de fout was gegaan, en voordat ik het wist kon ik niet meer voor- of achteruit, je hangt daar maar wat te bengelen, ik kon niet vooruit omdat ik steeds maar achteruit zat te kijken, ik bedoel, je weet wel... jaren! Jaren van zelfbeklag en afzien. En toen ben ik begonnen met al die zelfhulpgroepen en boeken en zo...

BARBARA En Scientology toch ook, of iets in die aard?

KAREN Juist, en op een dag gooide ik het er gewoon uit, ik zei gewoon, 'Nee, dit ben ik. Dit is gewoon wat ik ben, hier en nu, met mijn muziek luid en mijn glas wijn en mijn kat Bloomers, en ik heb niets anders nodig, ik kan mijn leven wel alleen aan.' En toen heb ik mijn makelaarsdiploma gehaald, ben huizen beginnen verkopen, en zo ben ik Steve tegengekomen. Zo is het gebeurd, hetgeen je zoekt, vind je alleen als je niet zoekt, plots draai

je je om en daar is het ineens. En dan zijn de dingen die je ooit zo belangrijk vond, ineens niet meer zo belangrijk. Ik bedoel, toen ik vroeger met mijn hoofdkussen bezig was, toen had ik me nooit iemand als Steve voorgesteld. En ineens is hij daar, zo'n stijlvolle 'kamer-van-koophandel' man, tien jaar ouder dan ik, maar een denker, je weet wel, iemand die de wereld heeft gezien, en hij is gewoon zo goed. Hij is een goede man, en hij is goed voor mij, en lief.

BARBARA Dat is geweldig, Karen...

KAREN Hij heeft een geweldig bedrijf, en hij heeft zo'n geweldige ideeën, ideeën die hij durft omzetten in realiteit, begrijp je, hij is niet bang om iets te doen. Ik denk dat mannen daar over het algemeen beter in zijn dan vrouwen. Iets doen, gewoon in het diepe springen en iets doen, juist of fout, we kijken later wel wat het resultaat is. En het beste aan hem is, het beste voor mij is dat ik nu bezig ben met hier en nu, ik leef nu. Mijn focus, mijn leven, mijn wereld is hier en nu. Het verleden kan me niets meer schelen, de fouten die ik gemaakt heb, de manier waarop ik dacht, ik doe dat niet meer. Ik ben tot het besef gekomen dat je de toekomst niet kunt plannen, omdat als je dat wel doet, dan gebeurt er iets, iets vreselijks...

BARBARA Zoals je vader die zichzelf verdrinkt.

KAREN Precies! Dat is exact wat ik wil zeggen! Zo iets plan je niet! Er is geen back-up plan, je neemt de dingen zoals ze komen, hier en nu. Steve moest vandaag een belangrijke presentatie geven, voor een paar hoge piefen van de overheid, er staat heel veel op het spel voor zijn bedrijf, hij is maanden bezig geweest om het voor te bereiden, en toen hij hoorde wat er met papa gebeurd was, belde hij mij onmiddellijk en heeft hij die afspraak geannuleerd. Hij heeft de juiste prioriteiten. En weet je wat het mooiste is? *Barbara wacht*. Weet je wat het mooiste is?

BARBARA Wat is het mooiste?

KAREN We gaan op huwelijksreis naar Belize.

Johnna komt op uit de keuken, met een kan ijsthee.

KAREN Ik heb hem nooit verteld over mijn Belize-fantasie, hij verraste me gewoon met tickets voor na het huwelijk.

BARBARA *Tegen Johnna*. Mijn god, dat ruikt goed. Wat staat er op het menu?

JOHNNA Euhm... gebakken kip, gebakken aardappelen, een casserole van groene

bonen... wat koude groenten...

BARBARA Heeft Mattie Fae haar bonen-casserole meegebracht?

JOHNNA Oh, dat wist ik niet. Had ik dat dan niet mogen maken?

BARBARA Neenee, het is prima dat je 'm gemaakt hebt, die van haar is oneetbaar.

Johnna gaat af.

KAREN Ik bedoel, kan je dat nu geloven? Belize...

BARBARA Dat is prachtig.

KAREN Ik weet dat je hem nog maar net ontmoet hebt, maar wat denk je van hem?

BARBARA We hebben nog maar 2 woorden tegen elkaar gezegd...

KAREN Maar je hebt toch al een gevoel? Wat is je eerste gevoel over hem?

BARBARA Hij leek me erg aardig, liefje.

KAREN Hij is erg aardig, en...

BARBARA Maar wat ik van hem vind, dan doet toch niet ter zake. Ik ben niet diegene die met hem gaat trouwen.

KAREN Je komt toch naar het huwelijk?

BARBARA Tuurlijk, wanneer is het ook alweer?

KAREN Op nieuwjaarsdag. We hebben gekozen voor nieuwjaar omdat jij en Bill dat nog kerstvakantie hebben, en het is voor mij heel belangrijk dat jij erbij bent.

BARBARA En het feest is in Sarasota?

KAREN Miami. Wist je niet dat ik verhuisd ben naar Miami?

BARBARA Wacht, ja, dat wist ik wel..

KAREN Daar is het bedrijf van Steve.

BARBARA Juist, juist.

KAREN Ik denk dat ik je duidelijk probeer te maken dat ik eindelijk gelukkig ben. Ik ben het grootste deel van mijn leven ongelukkig geweest ben, mijn

volwassen leven. Ik denk niet dat je je daar van bewust was. Ik weet dat we hoe langer hoe meer uit elkaar gegroeid zijn, jij, ik en Ivy, misschien zijn we niet zo close als we... zo close als sommige andere families.

BARBARA Ja, we moeten echt wel praten over mama, wat we gaan doen met mama.

KAREN Maar ik denk dat de reden daarvoor is dat ik mijn ongelukkig leven niet wilde tonen aan mijn familie. Maar nu ben ik... wel, ik ben gewoon echt gelukkig. En ik zou echt graag hebben dat we elkaar een beetje beter zouden leren kennen.

BARBARA Ja, ja. *Karen slaat haar armen om Barbara.* Ok, ja. *Ze laat terug los.* Jezus, waar blijven ze nu met de wijn?

KAREN En kijk, dat is nog een bewijs, Steve kent hier niemand buiten mij, maar hij ging direct mee met Bill en Jean om wijn te gaan halen. Hij is een deel van de familie.

Het licht gaat over naar de eerste verdieping. Ivy komt op, gevolgd door Violet, die een jurk en een paar schoenen met hoge hakken vasthoudt. Mattie Fae loopt daarachter, terwijl ze door een doos met foto's bladert. Mattie Fae draagt, net als Violet, een zwarte jurk, Ivy draagt een zwart kostuum. Tijdens de volgende dialoog gaan Barbara en Karen af naar de keuken.

IVY Ik wil echt niet.

VIOLET Je gaat echt niet dood door het te proberen.

MATTIE FAE *Kijkt op een foto.* Oh, dit is een mooie, Vi.

IVY Ik vind dit als ik eerlijk ben allemaal nogal morbide.

MATTIE FAE Kijk eens naar deze, Ivy VIOLET Wat is daar nu morbide aan?

IVY En ik ben nu echt niet klaar om naar die foto's te kijken.

VIOLET Het is een mooie jurk, heel erg modern.

IVY Het is niet mijn stijl, mama.

MATTIE FAE Waar is die genomen?

VIOLET Jij hebt geen stijl, dat is nu juist het probleem.

MATTIE FAE Vi?

VIOLET *Ze werpt een blik op de foto.* New York. Dat was tijdens zijn eerste boekentournee, New York..

IVY Je bedoelt dat ik niet jouw stijl heb. Ik heb mijn eigen stijl.

MATTIE FAE 'New York, 1964'.

VIOLET Liefje, je droeg een kostuum op de begrafenis van je vader. Een vrouw draagt geen kostuum op een begrafenis.

IVY God, jij bent echt weird. Het was toch een zwart kostuum.

VIOLET Je ziet eruit als de assistent van een goochelaar.

IVY Weet je...

MATTIE FAE Kleine Charles praat erover om naar New York te verhuizen.

IVY Waarom vind je het zo nodig om... MATTIE FAE Kun je je dat voorstellen?

VIOLET Ontmoedig hem nu niet.

MATTIE FAE Hij zou het nog geen dag uithouden in die stad. Ze zouden hem aan stukken scheuren.

IVY Waarom vind je het nodig...

MATTIE FAE Ik kan hem wel vermoorden.

IVY Waarom vind je het nodig om me te beledigen?

VIOLET Hou nu eens op met zo gevoelig te reageren.

MATTIE FAE Zich overslapen, voor de begrafenis van mijn schoonbroer? Een namiddagdienst dan nog wel?

IVY Ik ben zeker dat er een goede uitleg is voor dat..

MATTIE FAE Je moet hem niet zo in bescherming nemen. Dat doet Charlie ook altijd, altijd al gedaan. Iets in de trend van, 'hij heeft zich overslapen, la-di-da, ik ga hem wel ophalen aan de bushalte.'

IVY Je bent altijd zo hard voor hem.

MATTIE FAE Die jongen is 37 jaar en hij heeft nog altijd geen rijbewijs.

VIOLET Hij is een beetje anders, dat is waar.

IVY Ik denk dat je bezig bent om...

MATTIE FAE Wie kan er nu niet met de auto rijden?

IVY Ik denk niet dat je erg...

MATTIE FAE Ik heb al apen met een auto zien rijden.

VIOLET Wil je nu asjeblief dat goedkope kostuum uitdoen en dit passen?

IVY Goedkoop? Noem jij dit...?!

MATTIE FAE Is dit wat je in gedachte had, Vi?

VIOLET Nee, het is voor op het dressoir tijdens het eten, dus het moet goed herkenbaar zijn..

MATTIE FAE Je bedoelt dus groot genoeg.

VIOLET Ja, ik heb een kader waarin we...

IVY Dit is het duurste kledingstuk dat ik bezit.

VIOLET Ik zie niet wat dat voor verschil maakt, hoeveel jij ervoor betaalt hebt. Een stalen harnas is ook duur, maar daarom is het nog niet geschikt voor iedere gelegenheid.

MATTIE FAE Wel, deze is groot, maar het is van jullie samen.

IVY Waarom probeer je al je kleren weg te geven?

MATTIE FAE Vind je het erg dat jullie beiden erop staan?

VIOLET Al die rommel gaat weg. Ik ben aan het afbouwen.

IVY 'Afbouwen?'

VIOLET Ja, ik ga afbouwen, minder dingen om me heen.

MATTIE FAE Vi, denk je dat deze...?

VIOLET Ik meen het, alles moet weg. Ik ben niet van plan om mij de rest van mijn leven te wentelen in het verleden. Ik wil alles in de werkkamer weg, ik wil al deze kleren, die ik toch nooit meer zal dragen, weg, alles moet weg! Kijk nu eens naar die schoenen. *Houdt een paar schoenen met hoge hakken omhoog.* Kun je je voorstellen dat ik die nog zou dragen? Zelfs als ik er niet mee op mijn gezicht ga, kun je je iets onaantrekkelijkers voorstellen dan mijn gezwollen enkels en mijn spataders? En mijn nagels,

mijn hemel, nog even en ik kan er beton mee opgraven.

MATTIE FAE *Houdt een foto voor.* Bedoel je zoiets?

VIOLET *Neemt de foto.* Kijk eens naar mij. *Toon de foto aan Ivy.* Kijk eens naar mij.

IVY Je bent mooi, mama.

VIOLET Ik was mooi. Nu niet meer.

MATTIE FAE Oh, wel...

IVY Je bent nog altijd mooi.

VIOLET Nee. Da's zo'n leugen die we vertellen om onszelf te sussen, maar geloof het maar niet. Vrouwen zijn mooi wanneer ze jong zijn, daarna niet meer. Mannen blijven aantrekkelijk, ook als ze ouder worden. En dan bedoel ik niet het soort mannen, gekleed in een short en met van die kleine tasjes om hun middel. Sommige mannen blijven, als ze het willen... een soort grilligheid houden, een soort verweerde mannelijkheid. Vrouwen worden gewoon ouder, dikker en krijgen rimpels.

MATTIE FAE Excuseer.

VIOLET Denk eens aan alles wat een jonge vrouw sexy maakt. Als je in de supermarkt een jong meisje ziet, waarvan je automatisch denk, 'wow, die ziet er knap uit'. Wat maakt dat ze er zo uitziet? Gladde huid, stevige borsten, een kont die niet onder haar knieën hangt...

MATTIE FAE Ik ben nog steeds heel sexy.

VIOLET Je ben net zo sexy als een natte kartonnen doos, Mattie Fae, wij allebei. Maak jezelf toch niks wijs. Kijk... kunnen we allemaal gewoon stoppen met onszelf blaasjes wijs te maken, gewoon stoppen met liegen en de waarheid zeggen? 'Vrouwen zijn niet sexy als ze oud zijn.' Ik kan daarmee leven. Kan jij daarmee leven?

MATTIE FAE Ik kan ermee leven, maar ik ben niet akkoord. Kijk maar eens naar Sophia Loren, of Lena Horne. Zij was op haar tachtigste nog altijd sexy.

VIOLET De aarde is rond. Accepteer het nu gewoon. En pas nu die jurk.

IVY Het spijt me, ik doe het niet.

VIOLET Ivy.

IVY Ok, de hitte hierbinnen is bijna goed om dood te vallen.

VIOLET Luister naar mij: jij weet niet hoe je een man moet verleiden. Ik wel. Dat is iets waar ik altijd al goed in was.

IVY Het is een begrafenis. We hebben net papa begraven, ik ga dus niet proberen om iets of iemand te verleiden.

VIOLET Ik bedoel niet vandaag, domkop, dit is iets wat je elke dag kan dragen.

IVY Ik heb een vriend. Ok? Ik heb een vriend.

Mattie Fae richt haar aandacht op Ivy.

VIOLET Je zei... jij hebt mij verteld dat je niet op zoek was naar een man.

IVY Dat ben ik ook niet. Omdat ik er al één heb. Ok? En hou er nu over op.

Pauze.

VIOLET Nee, ik hou er niet over op. MATTIE FAE Nee, laten we daar vooral niet over ophouden.

IVY Ik wou dat jullie de gestoorde blik op jullie eigen gezicht konden zien.

VIOLET Wie is het?

IVY Niemand. Vergeet het.

VIOLET Nee, nee, dat doe je niet. Ik wil weten met wie je...

IVY Ik praat daar niet over.

MATTIE FAE Ivy, vertel het ons, asjeblief.

IVY Nee.

MATTIE FAE Is het iemand vanop school?

VIOLET Zeg me nu asjeblief niet dat je terug samen bent met die loser van een Barry.

IVY Nee, het is niet Barry.

VIOLET Godzijdank.

MATTIE FAE Vertel ons toch iets, hoe oud is hij, wat doet hij voor werk?

IVY Ik vertel jou niets, tegen geen van jullie twee, dus jullie kunnen evengoed ...

MATTIE FAE Je moet ons toch iets vertellen!

IVY Nee, dat moet ik dus niet.

VIOLET Ben je verliefd, Ivy?

IVY *Verbijsterd.* Ik... ik heb niet... ik ben...

Ze begint op een heel vreemde manier te lachen, en gaat af. Violet en Mattie Fae volgen haar. Het licht gaat over naar de veranda net op het moment dat Jean binnenglijpt. Ze stormt naar de TV, zet 'm aan op een bepaald kanaal en gaat vlak voor het scherm zitten kijken. Bill en Steve Heidebrecht volgen, gekleed in zwarte kostuums. Ze dragen papieren/plastic tassen van de supermarkt.

STEVE Nee, officieel blijven we voorlopig in het buitenland gevestigd, gewoon totdat we de nodige goedkeuringen krijgen.

BILL Om zo de regels te omzeilen?

STEVE Om de regels te omzeilen totdat we de goedkeuring krijgen. Er is veel bureaucratie, veel vertragingen. Ik weet niet hoeveel je afweet van Florida, van de politici in Florida...

BILL Alleen wat ik erover lees en dat is..

STEVE Juist, juist, en zeker in dit soort business.

BILL Sorry, maar in welke business precies ben je actief? Ik snap het niet zo...

STEVE Je weet wel, in essentie is het beveiligingswerk. De situatie in het Midden Oosten is altijd gevaarlijk, dag in, dag uit, dus er is een bom geld mee gemoeid.

BILL Beveiligingswerk. Je bedoelt dan... huurlingen?

BARBARA *Komt op uit de keuken.* Geef. Mij. De wijn.

Ze haalt een fles wijn uit de zak.

STEVE Ik zie het meer als werk voor 'missionarissen' dan voor 'huurlingen'.

BARBARA *Tegen Jean, over het TV kijken.* Een TV programma? Is dat de reden dat je zo snel terug thuis wilde zijn?

JEAN Jaaaa.

BARBARA Wat in hemelsnaam is er nu op TV dat zo belangrijk is om...

JEAN 'Phantom of the Opera', 1925, Lon Chaney.

BILL Cool.

BARBARA In hemelsnaam, Jean, je kan die toch ook gewoon uitlenen in de videotheek.

JEAN Ze tonen de versie met de gerestaureerde scene in kleur.

BILL Oh echt? Van de de... hoe heet die scene ook alweer? 'Het gemaskerde bal'?

JEAN Ja.

BARBARA Heb ik gelijk, was dit de reden waarom je zo lastig was over het naar de winkel gaan met je vader.. hey, kijk naar mij! *Jean kijkt*. En dat je zo ongerust was over het tijdstip van de begrafenis van je grootvader? Omdat je op tijd wilde terug zijn om 'Phantom of the fucking Opera' te kunnen kijken?

JEAN Blijkbaar.

Barbara kijkt Jean aan met een kille blik, en gaat dan af.

BILL *Tegen Steve*. Ik zal deze in de keuken zetten.

STEVE Ik zal helpen.

BILL Laat maar, ik doe het wel even.

Bill neemt de zak van Steve en volgt Barbara naar de keuken.

STEVE Filmfanaat?

JEAN Ja.

STEVE Juist, juist, ik ook. Heb je deze al eerder gezien?

JEAN Uhuh.

STEVE Deze is echt geweldig. Wist je dat Chaner zijn eigen make-up ontworpen heeft?

JEAN Dat wist ik.

STEVE Blijkbaar erg pijnlijk. Hij bond visdraad onder zijn neusvleugels en trok die dan omhoog tot...

JEAN Ja, weet ik.

STEVE Heb je ooit één van de remakes gezien? Ze zijn nogal slecht.

JEAN Ik heb de versie gezien met Claude Rains.

STEVE Juist, juist, redelijk slecht, toch? Een dragqueen als spook, dat is een probleem.

JEAN Ik kan me niet meer herinneren dat het hier zo warm was. Ik was nog maar een kind de vorige keer dat ik hier was.

STEVE Juist... *Steve gaat naast haar op de zetel zitten. Ze kijken eventjes samen naar de film.* Nu ben je geen kind meer natuurlijk.

JEAN Wat?

STEVE Ik zei dat je nu geen kind meer bent.

JEAN Nee. Ik bedoel, ja natuurlijk.

STEVE Hoe oud ben je, zeventien of zoiets?

JEAN Vijftien.

STEVE Juist, juist, vijftien. Dat is geen kind meer. *Ze kijken televisie.* Je bent geen kind. *Pauze.* Weet je wat ik deed toen ik vijftien was?

JEAN Wat?

STEVE Veeverwerking. Weet je wat dat is?

JEAN Het klinkt niet goed.

STEVE Het slachthuis. Kuisen. Slachthuizen kuisen.

JEAN Dat is walgelijk.

STEVE Ik raad het niemand aan. Maar het zorgde wel dat er eten op tafel stond. Snap je? *Hij ruikt iets.* Wow. Wacht effe. Wat ruik ik?

JEAN Eten, in de keuken.

STEVE Nee, dat is het niet, ik ruik iets anders.

Hij blijft ruiken, volgt zijn neus, loopt rond, ruikt aan haar.

JEAN Wat ben jij aan het doen?

STEVE Ruik ik nu wat ik denk dat ik ruik?

JEAN Wat ruik je?

STEVE Wat denk je dat ik ruik?

JEAN Ik denk dat je het eten in de keuken ruikt.

STEVE Raad nog eens. *Hij ademt diep in, om haar goed te ruiken.*

JEAN Wat ben je aan het...

STEVE Is dat, is dat weed?

JEAN Oh, kweenie. *Ze ruikt aan haar mouw.*

STEVE Rook jij weed?

JEAN Nee.

STEVE Je kan het mij vertellen hoor.

JEAN Nee.

STEVE Lig het aan mij, of wordt het hier binnen steeds warmer?

JEAN Het is warm.

STEVE Heb jij het warm?

JEAN Jaa...

STEVE Hoe warm heb je het?

JEAN Heel warm.

STEVE Heel warm

JEAN Ja...

STEVE Ja,... ben jij een kleine blower? *Geen antwoord.* Wel, je hebt geluk. Want toevallig heb ik echt heel smakelijk spul bij. Want ik heb goede connecties. En als je wil, dan krijg je er een beetje van.

JEAN Dat zou geweldig zijn, want ik heb net mijn laatste voorraad opgerookt, en

ik moet me dringend verneuken.

STEVE Wat?

JEAN Ik moet me dringend verneuken.

STEVE Je moet wat?

JEAN Verneuken.

STEVE Wat? Je moet je laten ver-neuken?

JEAN Jij bent stout.

STEVE Ik was je maar aan het plagen.

Karen komt op uit de keuken, en ziet Steve zich over Jean heen buigen.

STEVE Dag schatje.

KAREN Wat ben je aan het doen?

STEVE Je nichtje aan het plagen.

KAREN Het eten is bijna klaar, iedereen kan aan tafel.

STEVE Ideaal, ik ben uitgehongerd.

KAREN Heb je aan de sigaretten gedacht?

STEVE Verdomme. *Tegen Jean.* Ik vroeg het je nog, ik dacht al dat ik iets vergeten was.

KAREN Ik leen er wel een paar van mama.

JEAN Ik heb sigaretten.

KAREN Jij hebt sigaretten?

JEAN Camel Light.

STEVE Ze rookt ons merk.

KAREN Jean, liefje, jij bent veel te jong om al te roken.

STEVE *Met gemaakte afkeer.* Ja.

KAREN *Slaat hem speels.* Stop daarmee, je moet haar niet zo aanmoedigen.

STEVE Hey, zij is geen kind.

KAREN Kan ik een paar sigaretten lenen?

JEAN Tuurlijk. *Jean haalt haar sigaretten tevoorschijn.*

STEVE Laat ons haar nu niet aanmoedigen.

KAREN Och zwijg nu maar. *Neemt de sigaretten aan.* Bedankt, popje. En stop met roken.

Jean kijkt TV. Karen knuffelt Steve, en spreek met een kinderlijk stemmetje.

KAREN Hallo, knuffel.

STEVE Hey schat.

KAREN *Met een ultrafijn kinderstemmetje.* Hallo, knuffel.

Steve omhelst haar. Ze kussen. Zijn handen dwalen af en hij knijpt in haar kont. Ze giechelt en laat hem dan los.

KAREN Kom mee naar de tuin, dan toon ik je het fort uit onze kindertijd. Manmanman, er is hier binnen ook geen zuchtje wind...

Ze gaat hem voor. Hij volgt haar, maar stopt dan.

STEVE *In stilte tegen Jean.* Ik geef het je straks wel.

Hij strijkt met zijn hand over het gezicht van Jean en gaat vervolgens af. Het licht gaat aan op de inkomhal op het ogenblik dat Charlie en Kleine Charles opkomen.

KLEINE CHARLES Het spijt me, papa.

CHARLIE Hou nu op met je tegen mij te verontschuldigen. Wacht even, hier, kam je haar. *Hij geeft hem een kam.*

KLEINE CHARLES Ik weet dat mama kwaad op me is.

CHARLIE Maak je nu maar geen zorgen over haar.

KLEINE CHARLES Wat heeft ze gezegd?

CHARLIE Je kent je moeder toch, ze zegt wat ze zegt.

KLEINE CHARLES Ik had de wekker ingesteld.

CHARLIE Dat weet ik wel.

KLEINE CHARLES Ik wilde aanwezig zijn.

CHARLIE Je bent nu toch hier.

KLEINE CHARLES Ik hield van oom Bev, dat weet je..

CHARLIE Stop nu met al die verontschuldigungen.

KLEINE CHARLES De stroom moet uitgevallen zijn. Ik werd wakker en de wekker stond te knippen. Dat betekent toch dat de stroom uitgevallen is?

CHARLIE Het is in orde.

KLEINE CHARLES Ik heb zijn begrafenis gemist.

CHARLIE Het is een maar ceremonie. Wat bizarre rituelen. Het is niets vergeleken met wat je in je hart voelt.

KLEINE CHARLES Oom Bev zal wel teleurgesteld zijn in mij.

CHARLIE Hij heeft nu wel iets beters te doen daarboven. Hij heeft nu geen tijd voor wrok. Hij was trouwens niet het wrokkige type. *Kleine Charles begint te wenen.* Hey, kleine Charles. Hey. Het is OK. Het is OK, rustig...

KLEINE CHARLES Het is gewoon... het is... je weet wel, ik weet hoe het zit. Ik weet hoe ze over mij denken, en als er dan zoiets gebeurt... je wilt er zijn voor de anderen en dan...

CHARLIE Shhhh...

KLEINE CHARLES Ik heb de begrafenis van Oom Bev gemist en ik weet wat ze van mij denken...

CHARLIE Wie, wat wie van jou denkt? Wat denken ze dan van jou?

KLEINE CHARLES Iedereen. Ik weet wat ze zeggen.

CHARLIE Ze zeggen niets over jou.

KLEINE CHARLES Ik zie hoe ze zijn. Ik kan hen geen ongelijk geven. Het spijt me dat ik je teleurgesteld heb, pa.

CHARLIE Je hebt mij niet teleurgesteld. Jij stelt mij nooit teleur. Luister nu eens naar mij... je hebt het helemaal verkeerd voor, al deze mensen hier houden van jou. Sommige van hen hebben nog niet de kans gehad om te zien wat ik zie: een fijne jongeman, liefhebbend, die veel te bieden heeft. Hier, pak vast... *Hij geeft hem een zakdoek.* Geef me mijn kam. Sta recht.

Kijk de mensen recht in de ogen. En wees niet zo hard voor jezelf.

KLEINE CHARLES Ik hou van je, pa.

CHARLIE Ik hou ook van jou, zoon.

Charlie klopt kleine Charles op de rug terwijl ze de living binnengaan. Het licht gaat aan op de eetkamer op het moment dat Bill en Barbara uit de keuken komen. Johnna loopt tijdens de volgende dialoog heen en weer van de keuken naar de eetkamer op het eten op tafel te zetten.

BILL Jean begrijp dit allemaal niet. denk je nu echt dat ze enig benul heeft?

BARBARA Phantom of the Opera...

BILL Weet jij nog hoe het was om veertien te zijn?

BARBARA Ze is oud genoeg om een beetje karakter te tonen. Maar dat is natuurlijk wel iets dat je normaal leert van je ouders.

BILL Is dat een schot voor de boeg? Ik heb duidelijk iets gemist.

BARBARA Echt waar? Karakter bijbrengen: onze last als ouders.

BILL Dat deel snap ik.

BARBARA En jij hebt je de laatste tijd niet veel meegeholpen met de opvoeding, dus je kan moeilijk verwachten dat..

BILL Het is niet omdat jij en ik deze gordiaanse knoop proberen te ontwarren dat ik nu ineens minder bezig ben met..

BARBARA Mooi, 'gordiaanse knoop', maar haar veertienjarig zelfbewustzijn bekijkt dat misschien allemaal anders, misschien ziet ze het eerder als 'verwaarlozing'.

BILL Oh, asjeblief zeg.

BARBARA Misschien beschouwt ze haar vader als 'af-wezig, of misschien als 'niet aan-wezig', of misschien zelfs als 'een klootzak'.

BILL Jean is iets meer gesofisticeerder dan dat.

BARBARA Heel gesofisticeerd, de kust-mijn-kloten versie van Phantom of the Opera. Ik weet wel waar jij een stijve van krijgt.

BILL Barbara...

BARBARA Vroegrijpe eikel...

BILL Ik zit haar niet te verdedigen.

BARBARA *Met verheven stem.*
Ik beschuldig haar niet,
omdat ik van haar niet
verwacht dat ze op een
andere manier reageert
omdat haar vader een
egoïstische klootzak is.

BILL *Met verheven stem.*
Ik sta aan jouw kant.
Waarom staan we hier
nu ruzie te maken?
Barbara... Barbara,
wordt nu eens kalm!

BARBARA Wees haar vader! Help me!

BILL Ik ben haar vader, verdomme!

BARBARA Haar vader 'in absentia', je bent enkel formeel nog haar vader.

BILL Ik heb mijn verantwoordelijkheden niet ontlopen.

BARBARA Oh, ontloop jezelf en ga ergens anders je onzin verkopen

BILL Dus, jij wil dat wij ruzie maken op jouw voorwaarden: het ene moment over het onderwerp in kwestie en het volgende moment grillige beledigingen, zoals het jou uitkomt.

BARBARA We hebben het hier vroeger al over gehad, Bill, jij bent de meester van tijd en ruimte en ik ben een spastische keffer.

BILL Dat is niet redelijk.

BARBARA Ik ben het zat om redelijk te zijn. Ik heb gezien hoe ver ik kom met 'redelijkheid'. Ik ben het hele concept van de verdraagzame vrouw zat! Word eens volwassen! Terwijl jij je doorheen je vijfde puberteit sleept, valt de wereld rondom je uit elkaar en ik kan het niet meer aan! Belangrijker nog, je dochter kan het niet meer aan!

BILL Onze dochter reageert gewoon op dit verdomde gekkenhuis waar je haar mee naartoe gesleept hebt.

BARBARA Dit gekkenhuis is mijn thuis.

BILL Denk even na over die stelling, wil je?

BARBARA Jean is bij mij omdat dit een familiale aangelegenheid is.

BILL Jean is hier bij jou omdat ze een buffer is tussen jou en de bitse

gestoordheid van je moeder.

BARBARA Weet je, je zou veel geloofwaardiger zijn als je ook maar een greintje geloofwaardigheid over had.

BILL Je kan er echt niet aan weerstaan.

BARBARA Tuurlijk, jij bent een te makkelijk doelwit.

BILL Jij veroordeelt zo makkelijk, weet je dat? Jij bent zo...

BARBARA Je had wel kunnen vermoeden dat je veroordeeld zou worden toen je met Pippi Langkous begon te wippen. Gewoon een klein tikkeltje verontwaardiging van mijn kant.

BILL Misschien ben ik net daarom vertrokken.

BARBARA Is dat je bekentenis, als je uiteindelijk al je...

BILL Je mag dan wel bedachtzaam zijn, Barbara, maar je stelt jezelf niet open. Je zit vol passie, maar je bent ook hard. Je bent een goede, waardige, grappig, prachtige vrouw, en ik hou van jou, maar je kan ook heel irritant zijn van tijd tot tijd.

Het licht gaat aan op het volledige huis: Bill gaat naar buiten om op adem te komen. Karen en Steve komen terug binnen en komen Barbara tegen in de zitkamer. Mattie Fae komt de trap af en gaat naar de living waar Jean, Charlie en kleine Charles TV zitten te kijken. Violet en Ivy komen terug op op de eerste verdieping.

JOHNNA Het eten is klaar.

STEVE Ik zei het toch, rook een sigaret en het eten komt opdagen.

KAREN *Tegen Barbara.* Wanneer is die tuin voor het laatst gemaaid?

BARBARA Hmm?

KAREN Ik heb net Steve ons oud fort in de tuin laten zien. Ben jij daar nog geweest?

MATTIE FAE Welwel, kijk eens wie besloten heeft om op te dagen.

Sorry dat we je wakker hebben gemaakt.

KLEINE CHARLES Mama, het spijt me zo.

MATTIE FAE Natuurlijk.

IVY Ik meen het, je er ook maar iets van zegt..

VIOLET Je hebt nooit gezegd dat ik er niets over mocht vertellen.

IVY Wel, ik zeg het het je nu.

VIOLET Waarom ben je zo opgejaagd? Je hebt een vriendje, da's toch

BARBARA Nee, allang niet meer.

STEVE Barb, zou je het ongeleefd vinden als ik mijn kostuumvest zou uitdoen?

KAREN Alles in orde?

BARBARA Ja, alles ok.

STEVE Barbara, kan ik...?

BARBARA Ja, natuurlijk.

KAREN Arme schat, het zijn lange dagen voor jou geweest.

STEVE Ja, dat klopt.

KAREN Ik weet hoe ik wordt in zo'n omstandigheden, ik denk dan, 'ik ga bijna niks kunnen eten', maar dan zetten ze zo'n schotel warm eten voor je neus en plots heb ik honger als een paard.

Een pauze, alsof Barbara nu pas voor het eerst beseft wat er gezegd wordt.

CHARLIE Hij is nu toch hier, en dat is het belangrijkste.

MATTIE FAE Dat is echt niet het belangrijkste.

KLEINE CHARLES De elektriciteit moet uitgevallen zijn, toen ik wakker werd was de klok aan het...

MATTIE FAE Je moet het echt niet proberen uit te leggen, ik hoef echt geen verklaring te horen.

CHARLIE Schat, de jongen probeert je uit te leggen dat het hem spijt.

MATTIE FAE Je moet geen excuses blijven zoeken, hij is 37 jaar oud.

CHARLIE Laten we die discussie niet opnieuw voeren.

MATTIE FAE Ik discussieer niet.

geweldig?

IVY Waag het niet om..!

VIOLET Je zou denken dat je blij zou zijn om je familie wat goed nieuws te kunnen vertellen, op een dag als deze.

IVY Het zijn niemand zijn zaken.

VIOLET Ze willen alleen maar het beste voor jou.

IVY Het zijn niemand zijn zaken!

VIOLET Waarom zou ik je eigenlijk nog een plezier doen?

IVY Waarom niet? Waarom zou je dat niet meer doen?

VIOLET Je wilde niet eens mijn jurk passen.

IVY Ik ga niet met jou zitten onderhandelen.

VIOLET Jij ben zo melodramatisch...

IVY Ik ga nu naar beneden om te eten, jij bent echt onmogelijk.

BARBARA Je hebt gelijk. Laten we gaan eten.

STEVE Laten we gaan eten!

Ze gaan van de keuken naar de eetkamer.

KLEINE CHARLES Ik weet dat ik je teleurgesteld heb,

MATTIE FAE Niets nieuws onder de zon.

CHARLIE Gedraag je, er zijn belangrijkere dingen.

MATTIE FAE Ik praat er al niet meer over, ik ben klaar om te gaan eten. Heb je mijn casserole binnengebracht?

CHARLIE Nee, ik zal 'm nu gaan halen.

MATTIE FAE Heb je mijn casserole meer dan een uur in die hete auto laten staan?

CHARLIE Ik ga 'm al halen, ik ga al.

KLEINE CHARLES Ik zal 'm gaan halen.

Hij gaat af.

Ivy gaat de trap af naar de living, terwijl Mattie Fae en Charlie Barbara, Karen, Steve en Johnna vervoegen in de eetkamer. Iedereen gaat geleidelijk aan zitten. Bill komt terug op en gaat naar de living.

KAREN Deze tafel ziet er gewoon geweldig uit. *Tegen Johnna* Heb jij dit allemaal gedaan?

MATTIE FAE Wat een prachtig gedekte tafel.

VIOLET *Sarcastisch.* Het spijt me dat ik zo moeilijk doe, het is toch wel een beetje een zware dag voor mij geweest.

IVY Zwaar voor ons allemaal, mama.

BILL Jean! Tijd om te eten.

JEAN Ik vermoed dat het niet ok is als ik voor de TV

JOHNNA Mm-hmm.

BARBARA Zij kan
gewoon alles.

STEVE De kip ziet er
smakelijk uit.

MATTIE FAE Hebben we genoeg stoelen?

BARBARA Ik denk van wel.

CHARLIE Waar wil je zitten?

MATTIE FAE Hier is goed.

KAREN Ga jij naast me zitten, liefje?

STEVE Oki-doki

BARBARA Wie moet bij Jean
aan de kindertafel gaat zitten?

MATTIE FAE We zullen
meneer kleine Charles daar
zetten

CHARLIE Meen je dat nu?

KAREN Nee, dat hoeft
toch niet.

eet.

BILL Dat vermoeden is
helemaal correct.

IVY Hoorde ik daarnet
kleine Charles?

BILL Ja, ik denk van wel.

JEAN Jullie gaan me toch
maar gewoon dumpen aan
de kindertafel.

BILL Ik heb hier geen zin
in.

IVY Is hij... weet je waar
hij is?

BILL Ik denk dat hij naar
buiten is om iets te gaan
halen.

*Ivy gaat naar buiten. Jean
stampvoet richting de
eetkamer. Bill houdt haar
tegen.*

BILL Waarom doe je zo
tegen mij?

JEAN Ik doe niks.

BILL Het is belangrijk dat je
je nu zo goed mogelijk
gedraagt, in het belang van
je moeder.

JEAN Mama probeert
tenminste niet in mijn
kont te kruipen.

BILL Laat maar zitten
Ga je handen wassen,

het is etenstijd.

MATTIE FAE Wie zou er anders moeten gaan zitten. Wil jij er gaan zitten?

JEAN Waarom moet ik mijn handen wassen, het is niet dat ik ga opereren of zo.

CHARLIE Hij gaat denken dat je hem wil straffen.

Bill en Jean gaan naar de eetkamer.

JOHHNA Ik kan daar wel zitten, geen probleem.

MATTIE FAE Nadat je al die moeite hebt gedaan om dit prachtige maal te koken...?

JOHHNA Ik vind het niet erg.

Terwijl iedereen aan tafel gaat om te eten, verandert het licht en wordt het terras verlicht. Ivy begroet kleine Charles op het moment dat hij terugkomt met de casserole van Mattie Fae.

IVY Hey.

KLEINE CHARLES Hallo.

IVY Alles in orde?

KLEINE CHARLES Niet echt.

IVY Ze zeiden dat je je overslapen had.

KLEINE CHARLES Ik weet niet, misschien heb ik mij opzettelijk 'per ongeluk' verslapen Ik weet niet, het spijt me zo.

IVY Asjeblief.

KLEINE CHARLES Ik weet dat jij vandaag één van de ergste dagen uit je leven hebt beleefd, en het spijt me als ik het op één of andere manier erger heb...

IVY Stop. We hoeven elkaar dit niet aan te doen.

Ze omhelst en kust hem.

KLEINE CHARLES Je verbreekt onze regel.

IVY Ze hebben me door.

KLEINE CHARLES Wat?

IVY Niet ons, alleen mij. Ik heb hen gezegd dat ik een vriendje had. Ik heb niet gezegd wie. Ik wou gewoon dat je het wist, in het geval dat er vragen komen...

KLEINE CHARLES Goed.. Ik heb het idee New York laten vallen bij mama. Alleen, je weet wel, dat ik een verhuis overweeg.

IVY Ze heeft het verteld.

KLEINE CHARLES Ze was uiteraard helemaal akkoord, neem ik aan.

IVY Weet je wat? Ik denk dat het helpt, alles stukje bij beetje vertellen. *Hij staart naar haar. Wat? Hij staart en glimlacht. Charles...*

KLEINE CHARLES Ik aanbid je.

Het licht gaat weer aan op de eetkamer. Rond de tafel zitten: Barbara, Bill, Mattie Fae, Charlie, Karen en Steve. Jean en Johnna zitten aan de kindertafel. De mannen hebben allemaal hun kostuumjas uitgedaan.

MATTIE FAE Het eten wordt koud.

BARBARA *Roept.* Mama?! Laten we maar beginnen.

CHARLIE Kan iemand de casserole doorgeven?

MATTIE FAE Mijn casserole moet nog komen.

CHARLIE Ik zal ook wel een beetje eten van de jouwe.

BILL Wil er iemand al wat wijn?

KAREN Ja, graag.

STEVE Tuurlijk, ik wil wel wat.

Kleine Charles komt op met de casserole van Mattie Fae.

MATTIE FAE Daar ben je eindelijk. Ik wilde je aan de kindertafel zetten, maar zij wilden niet.

KLEINE CHARLES Voor mij ok. Waar moet ik deze zetten?

MATTIE FAE Maakt niet uit, zet maar ergens neer.

Er is een kakafonie van begroetingen, omhelzingen en handdrukken. Karen stelt Steve voor aan de anderen. Ivy sluipt naar binnen en gaat op haar stoel zitten. Kleine Charles laat de casserole van Mattie Fae vallen. Alles valt met een misselijkmakende klap op de

vloer van de eetkamer.

KLEINE CHARLES Oh, Jezus!

CHARLIE Whoops.

MATTIE FAE Godverdomme

BARBARA Da's spijtig.

KLEINE CHARLES Oh, neeneenee!

STEVE Hoppa!

MATTIE FAE Jij onnozelaar!

KAREN Kunnen we er nog
iets van redden?

Johnna gaat naar de keuken om keukenrol en een dweil te halen.

MATTIE FAE Jij godverdomde onhandige onnozelaar!

KLEINE CHARLES Mama, het spijt me
heel erg.

CHARLIE Alles is ok,
niemand is gekwetst.

Kleine Charles helpt Johnna met het opruimen van alle rommel.

MATTIE FAE En ik dan? Ik ben gekwetst!

CHARLIE Jij bent toch niet gekwetst.

KLEINE CHARLES Mama, luister, het spijt me echt heel erg.

IVY Het was een ongelukje.

MATTIE FAE Dat was MIJN casserole.

CHARLIE Laat het zijn, Mattie Fae.

STEVE Een feestje is pas echt een feest als er iets gemorst wordt.

CHARLIE Jean, jij hebt nog geen kip gekregen.

BARBARA Nee, ze eet geen...

JEAN Ik eet geen vlees.

CHARLIES Eet jij geen vlees?

STEVE Goed van je.

CHARLIE 'Eet geen vlees'. Ok. Wie wil er kip? Hier, kleine Charles, neem een beetje
kip.

MATTIE FAE Leg het nu gewoon maar op zijn bord, voordat hij het huis laat afbranden.

CHARLIE Genoeg, Mattie Fae.

Violet komt op met een ingekaderde foto van haar en Beverly.

VIOLET Barbara, wil je deze even...?

BARBARA Ja, natuurlijk...

Barbara neemt de foto en zet die op het lage kast.

MATTIE FAE Da's mooi.

KAREN Zo lief.

STEVE Heel mooi, inderdaad.

IVY De tafel ziet er schitterend uit.

BARBARA Johnna heeft dat allemaal gedaan.

JEAN Applausje voor Johnna.

VIOLET Ik zie dat de heren zich al uitgekleeft hebben tot op hun hemd. Ik dacht dat dit een begrafenisdiner was, en geen hanengevecht.

Een genante stilte. De mannen doen beteuterd hun kostuumjas terug aan.

VIOLET *Gaat zitten.* Iemand zal moeten voorbidden.

Iedereen kijkt naar elkaar.

VIOLET Barbara, wil jij..?

BARBARA Nee, ik denk van niet.

VIOLET Kom nu, het is niet zo moeilijk..

BARBARA Oom Charlie kan het doen. Hij is nu de patriarch van de familie.

CHARLIE Ben ik dat? Oh, ik denk dat dat klopt.

VIOLET Bij gebrek aan beter.

CHARLIE Ok dan. *Schraapt zijn keel.* Onze Vader...

Iedereen buigt zijn hoofd en vouwt de handen.

CHARLIE Wij vragen dat u waakt over deze familie tijdens deze bedroefde tijden.... dat u deze lieve vrouw zegent en haar in uw genade laat delen.

Er gaat een GSM af, we horen het kenwijsje van Sanford and Son. Steve doorzoekt snel

zijn zakken, vindt de telefoon en kijkt wie de beller is.

STEVE Sorry, dit gesprek moet ik even aannemen.

Steve stommelt naar buiten om te bellen.

CHARLIE We vragen u ook om te waken over Beverly, terwijl hij, terwijl hij....terwijl hij, terwijl hij zijn tocht naar de overkant maakt. We danken u, Heer, dat wij hier samen mogen zijn om onze eer te bewijzen aan deze man, in dit huis, met zijn prachtige familie, zijn drie mooie dochters. Wij zijn gezegend met deze verbondenheid, dit samenzijn, deze, deze... deze verbondenheid. Wij danken u, Heer, dat wij mogen delen in dit voedsel en dat wij onze lichamen mogen voeden met... met voedsel. Wij vragen om ons te helpen... om beter te worden. Om beter te zijn. Om betere mensen te zijn.

Steve komt terug binnen, en steekt zijn GSM weg.

CHARLIE Wij erkennen, nu meer dan ooit, de kracht van... van familie. En wij vragen dat u dit gezin zegent en erover waakt. Amen.

MATTIE FAE Amen.

STEVE Amen. Sorry, mensen.

BILL Laat ons eten.

Ze beginnen te eten.

VIOLET Barbara, kan jij iets doen met die buffetkast?

BARBARA Hmm?

VIOLET Die buffetkast, ben je daarin geïnteresseerd?

BARBARA Die? Wel, ik... nee. Ik bedoel, waarom vraag je dat?

VIOLET Ik wil een hoop van die spullen kwijtgeraken, en ik dacht dat je misschien die kast wel wilde.

BARBARA Nee, mama, ik... ik.. KAREN Echt mooi.
zou niet weten hoe ik dat in
Boulder zou krijgen.

VIOLET Mmm. Misschien wil Ivy 'm wel.

IVY Nee, ik heb al zo'n kast, weet je nog, van de...

BARBARA Waar wil je eigenlijk allemaal vanaf?

VIOLET Alles, ik wil al die ouwe rommel hier weg. Ik wil alles gloednieuw.

BARBARA Ik. Ik denk dat ik gewoon... wel, niet in staat ben om te praten over je inboedel.

VIOLET Doe wat je niet laten kan.

STEVE Dit eten is gewoon geweldig.

KAREN Echt heel goed. KLEINE CHARLES Ja, echt..

IVY Vind je je eten lekker, mama?

VIOLET Ik heb niet zoveel geproefd, nog niet.

BARBARA Johnna heeft dit helemaal op haar eentje klaargemaakt.

VIOLET Hmm? Wat?

BARBARA Ik zei dat Johnna dit helemaal op haar eentje...

VIOLET Da's waar ze voor betaald wordt. *Een stilte*. Jullie weten allemaal toch dat ze betaald wordt?

CHARLIE Jean, ik ben wel nieuwsgierig, je zegt dus dat je geen vlees eet...

JEAN Ja?

CHARLIE Bedoel je dat je geen enkel soort vlees eet.

JEAN Dat klopt. BARBARA Nee, ze, hm-mm..

CHARLIE En is dat om gezondheidsredenen of..?

JEAN Als je vlees eet, dan slik je ook de angsten van het dier naar binnen.

VIOLET Je slikt wat in?

JEAN Angst.

VIOLET *Grinnikt*. Ik dacht dat ze zei dat...

CHARLIE De angst van het dier. Hoe doe je dat dan? Je kan toch geen angst eten.

JEAN Natuurlijk wel. Ik bedoel, je hoeft het zelfs niet te bekijken op zo'n spirituele manier of zo. Wat gebeurt er als je bang bent? Je lichaam maakt dan allerlei soorten chemische stoffen aan.

CHARLIE Is dat zo?

KLEINE CHARLES Ja, dat klopt.

IVY Ja.

KLEINE CHARLES Adrenaline, en, en...

JEAN Heel je lichaam ondergaat één groot chemisch proces als je angst ervaart.

KLEINE CHARLES Ja, en cortisol...

JEAN Zeker als het gaat over doodsangst, je weet wel, je zit te zweten, je hart gaat tekeer...

KLEINE CHARLES Oh, ja...

CHARLIE Ok, ik snap het.

JEAN Denk jij dat een dier angst kan ervaren?

STEVE Daar ben ik zeker van.

JEAN Dus als je een dier opeet, dat eet je ook alle angsten op die het dier voelde toen het geslacht werd om voedsel te worden.

CHARLIE Wow.

STEVE Juist, juis, ik heb ooit in een verwerkingsbedrijf gewerkt, en je moest eens weten hoeveel angst daar heen en weer vloog.

CHARLIE Mijn god, je wilt dus zeggen dat ik angst heb zitten eten gedurende zo'n drie keer per dag gedurende 60 jaar?

MATTIE FAE Die man zal nooit een maaltijd eten zonder vlees erin.

CHARLIE Ik denk dat het een gevolg is van mijn opvoeding, ik heb gewoon het gevoel dat een maaltijd pas volwaardig is als er vlees in zit.

MATTIE FAE Als ik pasta of zoiets maak, dan zegt hij iets zoals, 'Okay, leuk voorgerecht, waar is het vlees?'

VIOLET 'Waar is het vlees?' Was er vroeger niet zo'n TV reclame, met zo'n oud vrouwtje dat de hele tijd riep 'Waar is het vlees?'

KAREN 'Biefstuk.' 'Waar is de biefstuk?'

VIOLET *Krijst.* 'Waar is het vlees!' 'Waar is het vlees!' 'Waar is het vlees!'

Iedereen bevriest, een beetje geschrokken.

CHARLIE Ik vond de eredienst zeer passend.

KAREN Ja, absoluut.

STEVE De pastoor heeft zijn werk goed gedaan.

VIOLET *Steekt haar hand uit, en beweegt die heen en weer. Meeeeeeeh! Ik vond het maar.... Herhaalt het gebaar. Meeeeeeh!*

KAREN Echt? Ik vond dat het...

BARBARA Geweldig, nu krijgen we de nodige dramatische kritiek.

VIOLET Ik zou gekozen hebben voor een open kist.

BARBARA Dat was gewoon niet mogelijk, mama.

VIOLET Die dienst vandaag, dat was het soort aftocht dat Bev zou gekregen hebben als hij gestorven was rond 1974. Veel gepraat over poëzie, lesgeven. Wel, hij heeft geen noemenswaardige poëzie meer geschreven sinds 1965 en hij vond lesgeven totaal nutteloos. De man was een eersteklas alcoholicus, meer dan vijftig jaar lang. Niemand heeft het verhaal verteld van die keer dat hij bezopen werd net voor hij een toespraak moest geven op het alumni diner van de universiteit.... *Ze lacht.* Hij dronk een hele fles rum leeg, Ron Bocoy witte rum, geen idee waarom ik dat nog weet, en hij stond op om zijn speech te houden... en hij deed het letterlijk in zijn broek. Hij kwam terug naar onze tafel gewaggeld met zo'n grote, natte..

BARBARA Ja, ik kan me niet voorstellen waarom niemand dat verhaal verteld heeft.

VIOLET Hij werd niet langer uitgenodigd voor die alumni diners, dat kan ik je verzekeren.

Ze stort in.

STEVE Weet je, ik ken misschien maar weinig van poëzie, maar ik vond zijn gedichten buitengewoon. *Tegen Bill.* En toen jij dat gedicht voordroeg, dat was heel goed.

BILL Bedankt.

VIOLET *Tegen Steven.* Wie ben je eigenlijk?

KAREN Mama, dit is mijn verloofde, Steve, ik heb je aan hem voorgesteld bij de kerk.

STEVE Steve Heidebrecht.

VIOLET Heide-waar?

STEVE Heidebrecht.

VIOLET Hei-de-brrreeccht... Duitser, je bent een Duitser.

STEVE Wel, Duits-lers, om helemaal correct te zijn, ik...

VIOLET Dat is toch vreemd, Karen, om je afspraakje mee te brengen naar de begrafenis van je vader. Ik weet wel dat de poëzie goed was, maar ik zou het niet direct kiezen als een romantisch moment voor een afspraakje.

BARBARA Jezus christus.

KAREN Hij is niet mijn afspraakje, hij is mijn verloofde. Wij gaan trouwen op Nieuwjaar.

CHARLIE Manmanman, deze aardappelen zijn echt...

KAREN In Miami, ik hoop dat je erbij kan zijn.

VIOLET Ik denk echt niet dat dat gaat gebeuren, denk jij ook niet?

KAREN Ik...

VIOLET Steve. Dat klopt toch, hé? Steve?

STEVE Ja, mevrouw.

VIOLET Ben je vroeger nog al getrouwd geweest?

KAREN Dat is persoonlijke informatie.

STEVE Ik vind het niet erg. Ja, mevrouw, ik ben nog getrouwd geweest.

VIOLET Meer dan één keer?

STEVE Drie keer, om precies te zijn, drie keer voor deze...

VIOLET Dan moet je het ondertussen wel onder de knie hebben, denk je niet?

STEVE *Lacht.* Zeker, zeker.

VIOLET *Tegen Mattie Fae.* Ik had deze direct door. Ik bedoel, kijk eens naar hem, je kan zo zien dat hij al ooit getrouwd is geweest.

KAREN Ik heb Steve mee naar buiten genomen naar het ouwe fort en alles is weg.

JEAN Dat is niet waar!

BARBARA Een dubbele cheeseburger, met spek en extra angst.

JEAN Mama, jij bent zo'n enorme leugenaar!

Meer gelach.

VIOLET *Staat intens naar Jean.* Weet je... als ik mijn moeder ooit een leugenaar zou genoemd hebben? Dan zou ze verdorie mijn hoofd van mijn schouders geslagen hebben. *Stilte.* Bill, ik zie dat je het bureau van Beverly al uitgeruimd hebt.

BILL Nog niet alles maar..

VIOLET Geen verborgen schatten?

BILL Niet echt, maar blijkbaar was het terug gedichten aan het schrijven.

KAREN Echt?

BILL Ik vond een paar notitieboekjes met daarin...

VIOLET Jullie weten dat er een testament is.

BARBARA Mama.....

VIOLET We hebben een tijdje geleden al geregeld, maar..

BARBARA Mama, echt, we willen daar nu niet over praten.

VIOLET Ik wil daar wel over praten. Telt dat ook?

BARBARA Het is gewoon...

VIOLET Bev had een paar goede investeringen gedaan, kun je het geloven? We hadden ervoor gezorgd dat jullie je later geen zorgen hoefden te maken. Maar een paar jaar later hebben hij en ik erover gepraat en hebben we beslist om alles aan te passen, zodat ik alles zou erven. We hebben het nooit echt in orde laten brengen bij de notaris, maar het is belangrijk dat hij van plan was om alles aan mij na te laten. Al het geld voor mij.

BARBARA Ok.

VIOLET Ok? *Kijk naar Ivy en Karen.* Ok?

IVY Ok.

VIOLET Karen? Ok?

Karen kijkt onzeker naar Steve en dan naar Barbara.

BARBARA Ok.

KAREN Ok.

VIOLET Ok dan. Maar sommige van deze meubels, al die oude rommel, die mag je zo hebben, ik wil ze niet meer, ik kan ze niet gebruiken. Misschien moeten we een veiling organiseren.

MATTIE FAE Ja, zo'n veiling is altijd een goed idee.

VIOLET Sommige dingen zijn natuurlijk een aardige stuiver waard, bijvoorbeeld het zilverwerk. Maar als jullie het willen, dan verkoop ik het jullie aan een goedkopere prijs dan dat ik ervoor zou krijgen op een veiling.

BARBARA Of je komt er niet meer toe om zo'n veiling te organiseren, en dan krijgen we alles voor niets als je dood bent.

IVY Barbara...

Pauze. Violet bestudeert Barbara kil.

VIOLET Dat kan natuurlijk ook.

KLEINE CHARLES Sorry, Bill? Ik vroeg me af, die teksten die je gevonden hebt, die gedichten?

VIOLET Waar woon jij tegenwoordig, Bill? Wil jij misschien die buffetkast hebben?

BILL Excuseer?

VIOLET Jij en Barbara zijn toch uit elkaar? Of zijn jullie misschien al gescheiden?

Opnieuw een stilte.

BILL We zijn uit elkaar.

VIOLET *Tegen Barbara.* Dacht je echt dat je dat voor mij verborgen kon houden?

BARBARA Wat is er met jou aan de hand?

VIOLET Jullie kunnen niets voor mij verborgen houden. Ik weet van alles het fijne. Je vader dacht dat hij het één en ander voor mij verborgen kon houden. Vergeet het maar. Het spijt me dat jullie twee problemen hebben... misschien komen jullie er wel weer uit. Bev en ik zijn een paar keer uit

mekaar geweest, natuurlijk noemde wij het zo niet.

BARBARA Asjeblief, geef ons vooral voorbeelden uit jouw sprookjeshuwelijk.

VIOLET De waarheid, liefje, is dat je niet kan concurreren met een jongere vrouw, onmogelijk. Het is één van die oneerlijke dingen in het leven. Is er een jongere vrouw bij betrokken?

BARBARA Ik denk dat jij ondertussen al genoeg gezegd hebt over dit onderwerp...

BILL Ja, er is een jongere vrouw.

VIOLET Ah... zie je wel? Ik vrees dat je kansen gekeerd zijn.

IVY Mama gelooft dat vrouwen niet aantrekkelijker worden als ze ouder worden.

KAREN Oh, ik ben niet akkoord, ik...

VIOLET Ik heb nooit gezegd 'niet aantrekkelijker worden', ik heb gezegd dat ze lelijker worden. En het is niet echt een kwestie van geloven of niet, Karen liefje. Je bent zo langzamerhand een levend bewijs ervan.

CHARLIE Je bent in een vreemde bui vandaag, Vi.

VIOLET Het is er wel de juiste dag voor, denk je niet? Wat voor bui had je voor mij in gedachte?

CHARLIE Ik begrijp gewoon niet waarom je de hele tijd onrust zit te stoken.

VIOLET Ik vertel gewoon de waarheid. *Kijkt naar Barbara.* Sommige mensen reageren nu eenmaal slecht op de waarheid.

CHARLIE Iedereen hier houdt van jou, Vi.

VIOLET Doe nu zo neerbuigend, Charlie. Je kunt mijn kloten kussen.

BARBARA Drie dagen geleden... heb ik het lichaam van mijn eigen vader moeten identificeren. En nu moet ik hier zitten luisteren naar jouw gemene aanvallen op ieder lid van deze familie.

Violet staat op, haar stem wordt luider.

VIOLET 'Aanvallen op mijn familie'? Jij bent in je hele verwende leven nog nooit aangevallen geweest! Zeg het haar, Mattie Fae, zeg het hoe het voelt om aangevallen te worden!

MATTIE FAE Vi, asjeblief..

IVY Mama, wordt nu eens rustig

VIOLET Hou op met me te zeggen dat ik rustig moet worden, verdomme! Ik ben geen invalide! Ik leidt mijn eigen leven. Ben ik dan al helemaal afgeschreven?

MATTIE FAE Zusje...

VIOLET *Wijst naar Mattie Fae.* Deze vrouw kwam mij redden toen één van de vriendjes van onze geliefde moeder mij aanviel met een hamer! Deze vrouw heeft deuken in haar schedel van hamerslagen! Denk jij dat je aangevallen wordt? Wat weet jij van het leven op de Plains? Wat weet jij van moeilijke tijden in je leven?

BARBARA Ik weet dat je een slechte kindertijd hebt gehad, mama. Iedereen weet dat.

VIOLET Jij wist het NIET, helemaal NIET! Niemand hier wist dat, alleen die vrouw daar en de man die we vandaag begraven hebben! Barbara, mijn lieve meisje, mijn hart breekt iedere keer als jij gekwetst wordt. Ik wou dat ik je ertegen kon beschermen. Maar als jij denkt dat je je ook maar voor 1 seconde kunt inleven in de pijn die die man heeft moeten doorstaan tijdens zijn leven, dan heb je het helemaal mis. Weet jij waar je vader leefde van zijn vierde tot zijn tiende? Weet je dat? *Niemand antwoordt.* Weet je dat?!

BARBARA Nee.

IVY Nee.

VIOLET In een Pontiac. Met zijn moeder en zijn vader, in een auto verdomme! Wat wilde je ook alweer zeggen over een slechte kindertijd? Dat is de kern van de zaak: we streefden te hard naar een beter leven. We offerden alles op, allemaal voor jou. Je vader en ik waren de eersten in onze families die hun middelbaar afronden en hij slaagde er zelfs in om een geprezen poët te worden. Jullie zijn allemaal naar de universiteit mogen gaan, alsof het allemaal vanzelfsprekend was, en waar zijn jullie uiteindelijk beland? *Wijst met haar vinger naar Karen.* Wat-doe-jij? *Wijst met een vinger naar Ivy.* Wat-doe-jij? *Wijst met een vinger naar Barbara.* Wie ben jij? Mijn god, als jij even hard gewerkt had als ons, dan was je nu president. Jij hebt nooit echt problemen gehad, dus zorg je zelf maar voor een aantal problemen.

BARBARA Waarom zit je zo te roepen op ons?

VIOLET Het werd tijd om eens goed de waarheid te vertellen. Echt de ideale dag ervoor.

CHARLIE Wel, de waarheid is... ik zit zo goed als vol.

STEVE Amen.

JOHNNA Er is nog dessert.

KAREN Ik heb haar de taarten zien maken, ze zagen er echt zo goed uit.

Kleine Charles gaat ineens rechtstaan.

KLEINE CHARLES Ik moet iets opbiechten.

VIOLET Het spreekt.

Kleine Charles kijkt naar Ivy.

IVY *zachtjes smekend.* Neee, neeeee....

CHARLIE Wat is er, zoon?

KLEINE CHARLES Ik wil opbiechten dat...

Stilte.

MATTIE FAE Kleine Charles...?

KLEINE CHARLES Ik....

IVY *Bijna tegen zichzelf.* Charles, niet op deze manier, asjeblief.

KLEINE CHARLES De waarheid is... ik... ik ben vergeten om het alarm in te stellen.
Deze ochtend. De stroom is niet uitgevallen, ik ben gewoon... vergeten om
het alarm in te stellen. Sorry, mama, iedereen, het spijt me. Sorry.. ik... ik.

Hij loopt de eetkamer uit, verlaat het huis... blijft nog even staan op het terras en gaat dan weg.

VIOLET Hoe sprankelend.

Charlie draait zich om naar Mattie Fae, hij is in de war.

MATTIE FAE Ik heb hem lang geleden al opgegeven... Kleine Charles is jouw project.

IVY *Bijna in tranen.* Charles. Zijn naam is Charles.

De familie eet in stilte. Violet aait zachtjes de polsen van Ivy.

VIOLET Ivy toch. Arme schat.

IVY Mama, asjeblief.

VIOLET Arme schat.

IVY Asjeblief...

VIOLET Ze voelde zich altijd al aangetrokken tot de underdog.

IVY Niet gemeen worden, niet nu, ok?

VIOLET Iedereen heeft ineens het gevoel dat ik gemeen ben.

IVY Asjeblief, mama.

VIOLET Ik zei het toch, ik zei net nog dat...

BARBARA Jij bent een drugsverslaafde.

VIOLET Dat is de waarheid. Dat is wat ik aan het worden ben! Ik, luister iedereen,... ik ben een drugsverslaafde. Ik ben verslaafd aan drugs, aan pillen, vooral dan downers. *Neemt een potje pillen uit haar zak, en houdt ze omhoog.* Zie je deze kleine blauwe schatjes? Dit zijn verdomme mijn beste vrienden, en ze laten me nooit in de steek. Als je ooit probeert om ze van mij af te pakken, dan eet ik je levend op.

BARBARA Geef mij die klote pillen!

VIOLET Ik eet je levend op, meisje!

Barbara haalt uit naar het potje. Zij en Violet worstelen ermee. Bill en Ivy proberen Barbara vast te houden. Mattie Fae probeert om Violet vast te houden. Al de anderen staan recht.

STEVE Ow, fuck.

IVY Barbara, stop ermee!

CHARLIE Hey, ho, kalm nu.

KAREN Mijn god...

Violet wint, en wrikt de pillen uit de handen van Barbara. Bill trekt Barbara naar achter, terug op haar stoel. Violet rammelt met het potje en daagt Barbara ermee uit. Barbara slaat door, schreeuwt, haalt opnieuw uit, grijp Violet bij haar haar, trekt haar omhoog, stoelen vallen om. Ze rollen vechtend door het huis, de familie komt achter hen aan. Er heerst totale verwarring. Er wordt geschreeuwd. Barbara wurgt Violet. Met grote moeite slagen Bill en Charlie erin om de twee vrouwen uit elkaar te halen. Mattie Fae en

Johnna haasten zich om zich te ontfemen over Violet.

VIOLET *Weent.* Verdomme.... godverdomme, Barb....

BARBARA *HOU JE MOND. Tegen de anderen.* Ok, pillen razzia. Johnna, help mij in de keuken. Bill, ga met Ivy en Jean naar boven. *Tegen Ivy.* Jij weet nog hoe dit moet, toch?

IVY *Jaaa...*

BARBARA *Tegen Jean.* Alles. Doorzoek alles, elke lade, elke kast, elke schoendoos. Niets is te privé. Alles wat er verdacht uitziet, gooi je in een doos, we sorteren het later wel. Begrepen?

CHARLIE *Wat kunnen wij doen?*

BARBARA *Geef haar zwarte koffie en een natte handdoek en luister naar haar geleuter. Karen, bel naar Dr. Burke.*

KAREN *Wat wil je dat ik zeg?*

BARBARA *Zeg hem maar dat we hier een zieke vrouw hebben.*

VIOLET *Je kan mij dit niet aandoen! Dit is mijn huis! Dit is MIJN huis!*

BARBARA *Je snap het niet! Ineens vol adrenaline stapt ze naar Violet en torent boven haar uit. IK REGEL HIER VANAF NU ALLES!*

Blackout.

Bedrijf 3

Scene 1

Alle luiken zijn weg. Het maanlicht is nu ongehinderd te zien. De drie zussen zitten in de studeerkamer. Ze delen een fles whiskey. Een opblaasbare matras met een dun laken ligt op de vloer. In de eetkamer wordt een kaartspel gespeeld: Charlie en Mattie Fae tegen Jean en Steve. Kleine Charles zit op zijn eentje in de living en kijkt TV. Bill zit op de veranda papieren te bekijken. Violet zit peinzend in een slaapkleed, haar haren in een handdoek, aan het raam op de eerste verdieping.

KAREN Denkt de dokter echt dat ze naar een instelling moet? Moet ze echt gaan? Heeft hij haar onderzocht?

BARBARA Dr. Burke zei dat ze misschien hersenschade heeft opgelopen. 'Een klein beetje hersenbeschadiging'. Ik zei hem dat hij 'een klein beetje incompetent' was, en dat ik hoopte dat hij zeer binnenkort 'een klein beetje dood' was. Hij beweert dat hij niet wist dat ze zoveel nam. Dat is waarom hij zo gretig was om haar te laten opsluiten, hij was bang dat we hem zouden aanklagen voor medische fouten. Ik zei tegen hem dat ik inderdaad overwoog om klacht in te dienen. Onverantwoordelijk stuk stront.

KAREN Waarom heeft hij dan zoveel voorschriften geschreven? Weet hij dat niet dat...

BARBARA Het is niet alleen dr. Burk, ze ging naar verschillende dokters.

IVY Ze gaat als volgt te werk: ze gaat naar een dokter voor rugpijn en krijgt een voorschrift. Een dag of twee later gaat ze terug, zegt dat ze haar pillen kwijt is en hij schrijft nog een voorschrift. De volgende week verrekt ze een spier, nog meer pillen, dan is de dosis fout, nog meer pillen, opnieuw en opnieuw, totdat ze één keer teveel langskomt en hij haar zegt dat hij haar niets meer voorschrijft. Dan haalt ze een hele lading voorschriften tevoorschijn uit haar tas en zegt tegen hem dat ze naar de controledienst stapt en hem voor de rechtbank gaat slepen voor overdreven voorschrijfgedrag. Ze bedreigt al die dokters en ze geven allemaal toe.

BARBARA *Tegen Ivy. Wist je dat ze weer bezig was? Ivy haalt haar schouders op. Vandaag volgt ze een andere taktiek, gewond is ze op haar best, onze verdroogd muurbloempje. En ik maar proberen om haar te prikkelen, je weet wel, 'komaan, mama, geef hem je toespraak over de Grootste Generatie. Vertel hem over het incident met de hamer.'*

IVY Het zou toch niet gewerkt hebben. Dr. Burke maakt deel uit van de zelfde generatie.

BARBARA ‘Grootste generatie’, mijn kloten ja. Is dat dan vergeleken met alle generaties? Misschien waren er tijdens het ijzertijdperk nog wel een paar generaties die konden concurreren. En wat maakt hen dan wel zo groots? Omdat ze arm waren en Nazi’s haatten? Wie haat er nu geen Nazi’s? Weet je nog toen we haar gingen opzoeken in dat psychiatrisch ziekenhuis, de stunt die ze toen heeft uitgehaald?

IVY Welke keer?

KAREN Ik was daar niet bij.

BARBARA Allemaal grote woorden, ze ging afkicken, de opoffering die ze deed voor haar gezin, en ..

IVY Kijk, ze heeft iedereen teleurgesteld, maar nu wil ze bewijzen dat ze het meent.

BARBARA Ze smokkelde toen Darcovet naar binnen in het ziekenhuis... in haar vagina. Dat is dan de ‘Grootste Generatie’. Terwijl ze die grote speech aan het afsteken was, staken er pillen in haar doos, in godsnaam.

KAREN Mijn god, dat verhaal heb ik nog nooit gehoord.

IVY Heb je nu net ‘doos’ gezegd?

BARBARA De term ‘mama’s kut’ leek me een beetje erover.

IVY En met ‘doos’ heb je duidelijk geen problemen.

BARBARA Welk woord kan ik dan best gebruik om de vagina van onze moeder te beschrijven?

IVY Ik weet niet, ik..

BARBARA ‘Mama’s foef’? ‘Mama’s spleetje’?

IVY, Oh, God!

KAREN Barbara!

Gelach dat langzaam wegsterft.

KAREN Het spijt me van jou en Bill.

IVY Mij ook, Barb.

BARBARA Als ik had kunnen kiezen, dan hadden jullie het nooit geweten.

KAREN Denk je dat het iets tijdelijk is of..?

BARBARA Kweenie? We zijn al heel lang getrouwd.

KAREN Dat is toch een verdienste van mama en papa, om zo lang getrouwd te kunnen blijven.

IVY Karen. Hij heeft zelfmoord gepleegd.

KAREN Ja, maar toch.

BARBARA Is er iets gaande tussen jou en Kleine Charles?

IVY Ik weet niet of ik daar over wil praten.

BARBARA Omdat je weet dat hij je eigen neef is.

IVY Laat me met rust.

KAREN Je weet toch dat je dan best niet aan kinderen begint.

IVY Ik ben bijna 45, Karen, ik heb die hoop al lang opgegeven. Trouwens, ik heb vorig jaar mijn baarmoeder laten verwijderen.

KAREN Waarom

IVY Baarmoederhalskanker.

KAREN Dat wist ik niet.

BARBARA Ik ook niet.

IVY Ik heb het tegen niemand gezegd, behalve tegen Charles. Dat is hoe het begonnen is tussen ons.

BARBARA Waarom? Waarom heb je het niet tegen iedereen verteld?

IVY En dan voor de rest van mijn leven commentaar krijgen van mama? Ze heeft echt geen extra reden nodig om met te behandelen als een kapot stuk speelgoed.

BARBARA Je had het toch tegen ons kunnen zeggen.

IVY Jij ging het toch ook niet vertellen wat er gebeurt was tussen jou en Bill.

BARBARA Dat is anders.

IVY Waarom? Omdat het over jou gaat, en niet over mij?

BARBARA Nee, omdat een scheiding een beschamend en publiek bewijs van nederlaag is. Kanker is kanker, daar kan je zelf niets aan doen. Wij zijn je zussen. We hadden je kunnen ondersteunen.

IVY Om eerlijk te zijn voel ik die band niet zo sterk.

KAREN Ik voel me verbonden, met jullie allebei.

IVY *Geamuseerd.* We zien je nooit, je bent er nooit, je bent al niet meer langs geweest sinds...

KAREN Maar toch voel ik die band.

IVY Jij denk dat als je je in je hoofd maar verbonden voelt met deze plaats, dat je aanwezigheid dan niet noodzakelijk is.

KAREN Je kent mij blijkbaar maar al te goed.

IVY Nee, en dat is nu juist mijn punt. Ik geloof die mythes van familie en zussen onder elkaar niet meer. Wij zijn gewoon mensen, en sommigen van ons zijn door stom toeval genetisch aan elkaar gelinkt, een willekeurig groepje cellen. Niets meer.

BARBARA Wanneer ben jij zo cynisch geworden?

IVY Grappig om dat uit jouw mond te horen.

BARBARA Bitter, ok, maar een 'willekeurig groepje cellen'?

IVY Misschien wordt mijn cynisme gevoed door het besef dat de verplichting om voor onze ouders te zorgen volledig op mijn schouders terechtkomt.

BARBARA Dat kan je niet zeggen. Ik heb deelgenomen aan iedere..

IVY Tot het je teveel werd en vertrok, jij en Karen.

BARBARA Ik moest ook aan mijn eigen gezin denken.

IVY Dat is een heel goedkoop excuus. Alsof het hebben van een kind je verlost van alle verantwoordelijkheden.

BARBARA Dus nu krijg ik kritiek omdat ik mij voortgeplant heb.

IVY Ik geef geen kritiek. Doe wat je wil. Dat heb jij altijd gedaan, en Karen ook.

BARBARA En het feit dat jij dat niet gedaan hebt, dat is niet mijn schuld.

IVY Dat klopt, dus begin niet over dat zusters-onder-elkaar-gevoel, ok? Ik geloof het niet. Al heel lang niet meer. Als ik hier de deur achter mij dichttrek en voorgoed vertrek, dan zal ik mij even weinig schuldig voelen als jullie toen jullie vertrokken.

KAREN Wie zegt dat we ons niet schuldig voelden?

BARBARA Ga je hier weg?

IVY Charles en ik gaan naar New York.

Barbara barst in lachen uit.

BARBARA Wat ga jij in godsnaam doen in New York?

IVY We hebben plannen.

BARBARA Zoals?

IVY Dat zijn je zaken niet.

BARBARA Je kan niet zomaar naar New York gaan.

IVY Dit is niet iets tijdelijk, iets vluchtig. Dit is iets dat ik nog nooit gevoeld heb, voor niemand. Charles en ik hebben iets uitzonderlijk, iets buitengewoon, iets dat maar weinig mensen hebben.

KAREN En wat is dat dan?

IVY Wij begrijpen elkaar.

BARBARA En wat met mama?

IVY Wat is er met mama?

BARBARA Jij voelt je dus op je gemak om haar hier achter te laten?

IVY Jij niet dan? *Geen antwoord.* Je weet toch hoe moeilijk ze was toen papa nog leefde? Stel je dan maar eens voor hoe het nu gaat zijn. Jij kan je het cumulatief effect niet inbeelden, na een maand, na een jaar, na verschillende jaren. Dat kan jij je niet inbeelden. En zelfs als je het wel zou kunnen, dan alleen maar vanuit jouw positie, het lievelingetje.

BARBARA Jezus. Mama probeerde mij dat een paar dagen geleden ook al te laten geloven, dat ik het lievelingetje van papa was.

IVY Wel... dat klopt niet. Jij was niet zijn lievelingetje. Dat was ik. Jij was het lievelingetje van mama.

BARBARA Wat?

KAREN Merci, Ivy.

IVY Denk jij van niet? Goeie god, Barb, ik heb heel mijn leven dat als standaard genomen.

BARBARA Ze zei dat papa kapot was van verdriet toen we naar Boulder verhuisden.

IVY Mama was het die kapot ging van verdriet, papa niet. Ze was ervan overtuigd dat je vertrok om verlost te zijn van haar.

KAREN Als jij het favorietje van papa was, dan moet je zijn zelfmoord toch wel een beetje persoonlijk hebben opgenomen.

IVY Papa had zijn eigen redenen om zich van kant te maken.

BARBARA En wat waren die redenen?

IVY Ik ga me niet wagen aan een gok.

BARBARA Ben je dan niet boos op hem?

IVY Nee. Hij moet zich alleen maar te verantwoorden tegenover zichzelf. Als dit voor hem de beste oplossing was, en ik heb geen reden om daaraan te twijfelen, wie zijn wij dan om hem dat dan te misgunnen?

BARBARA Zijn dochter.

KAREN Ja.

BARBARA En ik ben verdomme razend. De egoïstische klootzak, met zijn stiltes, en zijn melancholie... hij had kunnen..., voor mij, voor ons, voor ons allemaal, hij had ons kunnen helpen, ons binnenlaten in zijn wereld, tegen ons gepraat hebben.

IVY Je zou het niet aangenaam gevonden hebben wat je dan te horen zou gekregen hebben. Wat als je ontdekte dat Beverly Weston nooit van jou gehouden heeft? Dat hij niemand van ons graag zag, dat hij nooit speciale gevoelens voor één van zijn kinderen heeft gehad?

BARBARA Je weet zelf dat dat niet waar is.

IVY Weet ik dat? Hoe dan? Weet jij dat zo zeker?

KAREN Jij zei dat jij zijn favoriet was.

IVY Alleen maar omdat hij een geestverwant in mij herkende.

BARBARA Mmm, sorry, maar die kleine theorie van jou, jouw 'genetisch toeval', die vlieger gaat niet op, ik geloof daar niet in. Ik geloof dat hij de verantwoordelijkheid had om boven zichzelf uit te stijgen, wij allemaal trouwens.

IVY Veel succes daarmee.

KAREN Ik kan gewoon niet geloven dat jij zo'n negatief wereldbeeld hebt.

IVY Jij woont in Florida.

BARBARA Wanneer gaan jij en kleine Charles vertrekken?

IVY Binnen een paar weken, als het al niet vroeger kan. En zijn naam is Charles.

BARBARA Ga je het mama vertellen?

IVY Daar ben ik nog over aan het nadenken.

BARBARA En wat met je werk, en je huis?

IVY Ik heb al langer voor mijzelf gezorgd dan jij ooit voor mij hebt gezorgd. Karen, ga jij terug naar Miami?

KAREN Ja.

Violet komt de trap af.

IVY Daar heb je het, Barb. Jij wou toch weten wat we gingen doen met mama? Karen en ik vertrekken. Als jij hier wil blijven om haar te trotseren, dan is dat jouw beslissing. En als je dat niet wil doen, dan is dat je voorrecht. Maar waag het niet om mij met de vinger te wijzen. Niemand van jullie.

Een beetje wankel, maar grotendeels helder, klopt Violet zacht op de deur en komt binnen.

VIOLET Hallo? Stoor ik?

De zussen reageren, 'nee, natuurlijk niet', en 'kom binnen'.

BARBARA Ben je in bad geweest?

VIOLET Uhu.

BARBARA Wil je iets eten of drinken?

VIOLET Nee.

BARBARA Wil je nog koffie?

VIOLET Nee, liefje, ik heb alles wat ik nodig heb.

Violet gaat zitten en ademt langzaam uit. Karen pakt een handcrème van het tafeltje en wrijft haar handen in.

VIOLET Al mijn meisjes tesamen in dit huis. Gewoon al het horen van jullie stemmen doorheen de deur gaf me een warm gevoel. Deze muren moeten al heel wat geheimen gehoord hebben.

KAREN Ik ben al beschaamd als ik eraan denk.

VIOLET Oh.... niets om over beschaamd te zijn. Geheime kalverliefdes, geheime spelletjes... een typisch tienermeisjes-territorium. Ik kan me niets voorstellen dat zo delicaat is en tegelijk zo bitterzoet. Een deel van jullie waarmee ik me altijd vereenzelvigd heb. Hoe oud je ook bent, een vrouw kan dat deel van haarzelf moeilijk loslaten. *Tegen Karen, over de handcrème.* Dat ruikt goed.

KAREN Ja, hé. Het ruikt naar appel. Wil jij ook?

VIOLET Ja, graag. *Karen geeft haar de handcrème.* Heb ik jullie ooit het verhaal verteld van Raymond Qualls? Veel is er niet over te vertellen. Een jongen waar ik ooit verliefd op was. Ik was dertien of zoiets. Echt zo'n ruw uitzijnde jongen, met afgedragen jeans en warrig haar. En zijn tanden stonden helemaal fout. Maar hij had van die prachtige cowboy laarzen, in blinkend chocoladebruin leer. Hij was er zo trots op, dat zag je aan de manier waarop hij zelfbewust rond paradeerde. Ik wist gewoon dat als ik net zo'n soort laarzen had, dat hij het dan aan zou vragen, ik was er helemaal van overtuigd. Hij zou me zien met die laarzen en bij zichzelf denken, 'kijk, dat is nu eens een meisje dat bij mij past.' Ik zag de laarzen in de etalage staan van een winkel in de stad en ik ging gewoon door het lint. 's Avonds bleef ik laat op om te bidden voor die laarzen, ik oefende het gesprek dat ik ging hebben met Raymond als hij me zag met die laarzen. Ik heb mijn moeder zeker honderd keer gevraagd of ik die schoenen kreeg. 'Wat wil je voor Kerstmis, Vi?' 'Mama, ik wil alleen maar die laarzen.' Onderhandelen, je snapt het wel. Ze begon hints te geven over een groot pak onder de boom, met de afmeting van een schoendoos, in cadeauverpakking. 'Vi, niet valsspelen en in de doos kijken voor Kerstmis.'

Met een klein glimlachje op haar gezicht. De ochtend van Kerstmis was ik klaarwakker, ik schoot naar beneden en scheurde het pak open. Er zat inderdaad een paar laarzen in... werklaarzen, met gaten in de tenen, kapotgekauwde veters, vol met modder en hondestront. Mijn god, mama heeft dagenlang gelachen.

Stilte.

BARBARA Zeg nu asjeblief niet dat dat het einde van het verhaal is.

VIOLET Oh, ja hoor, dat is alles.

KAREN Heb je nooit de laarzen gekregen?

VIOLET Nee, uh-huh.

BARBARA Ok, dat is gewoon het ergste verhaal dat ik ooit gehoord heb. Ik krijg bijna zin in een hartverwarmend verhaal over hamerzwaaiende mannen.

Elders in het huis winnen Jean en Steve een spelletje met de nodige overwinningklanken. De spelers verspreiden zich langzaam.

VIOLET Nee, nee. Mijn mama was een gemene, bitsige oude vrouw. Ik ga ervan uit dat ik die karaktertrekken van haar geërfd heb.

Een vreemd moment.

KAREN Jij bent niet gemeen. Jij bent onze moeder en wij houden van jou.

VIOLET Dankjewel, liefje.

Karen kust Violet op de wang.

BARBARA Hey, allemaal, ik moet even met mama alleen spreken.

KAREN Tuurlijk.

Ivy en Karen gaan weg.

BARBARA Hoe voelt je hoofd?

VIOLET Het gaat prima, Barb, maak je maar geen zorgen.

BARBARA Sorry.

VIOLET Liefje, asjeblief.

BARBARA Nee, het is belangrijk dat ik dit zeg. Ik verloor mijn geduld, en ik ging over

de schreef.

VIOLET Barbara. Die dag, met de begrafenis en zo... de pillen. Ik zocht ruzie en kreeg die ook.

BARBARA Dus... wapenstilstand?

VIOLET *Lacht.* Wapenstilstand.

BARBARA Wat wil je gaan doen?

VIOLET Hoe bedoel je?

BARBARA Zou je niet overwegen om naar een afkickcentrum te gaan, of...?

VIOLET Oh, nee. Dat zou ik niet aankunnen. Nee, ik kan dit zelf overwinnen, ik ben er zeker van.

BARBARA Echt?

VIOLET Ja. Wel, kijk, jij hebt toch al mijn pillen weggegooid, toch?

BARBARA Alles wat we hebben kunnen vinden.

VIOLET Ik heb niet zoveel verbergplaatsen.

BARBARA Mama, asjeblief zeg.

VIOLET Wil je me dan misschien fouilleren?

BARBARA Euhm... nee.

VIOLET Als de pillen weg zijn, dan komt alles wel in orde met mij. Geef me gewoon een paar dagen, om weer op de been te komen.

BARBARA Ik kan me niet voorstellen wat jij momenteel allemaal meemaakt, maar ik wil dat je weet dat je er niet alleen voorstaat. *Geen antwoord.* Hoe kan ik je helpen?

VIOLET Ik heb geen hulp nodig.

BARBARA Ik wil echt helpen.

VIOLET Ik heb jouw hulp niet nodig.

BARBARA Mama.

VIOLET Ik heb je hulp niet nodig. Ik heb mezelf doorheen heel wat ... *Stopt en*

herpakt zichzelf. Ik weet hoe dit gaat: eens al het gepraat is stilgevallen keert iedereen terug naar zijn eigen nutteloze leven. Ik weet dat. Maak je dus maar geen zorgen over mij. Ik kan voor mezelf zorgen, het komt allemaal in orde.

Het licht gaat aan in de living waar kleine Charles TV zit te kijken. Ivy komt behoedzaam binnen.

IVY Is de kust veilig?

KLEINE CHARLES Nooit echt.

IVY Waar kijk je naar?

KLEINE CHARLES Televisie.

IVY Mag ik meekijken?

KLEINE CHARLES Ik wil niets liever.

Ze gaat naar hem op de zetel zitten en kijken samen televisie.

KLEINE CHARLES Ik had het bijna verraden.

IVY Ja.

KLEINE CHARLES Ben je kwaad?

IVY Nee.

Ze houden elkaars hand vast.

KLEINE CHARLES Ik probeerde om moedig te zijn.

IVY Weet ik wel.

KLEINE CHARLES Ik wou gewoon... ik wil dat iedereen weet dat ik eindelijk gevonden heb wat ik al zo lang zocht. En dat betekent... ik ben geen loser.

IVY Hé, hé. *Hij draait zich om om naar haar te kijken.* Je bent mijn held.

Kleine Charles denkt even na.. en glimlacht dan breed naar haar. Hij gaat naar de elektrische piano en zet 'm aan.

KLEINE CHARLES Kom es hier. Jij kan me helpen met het bedienen van de pedalen.

Ze gaat naast hem zitten op het pianobankje.

KLEINE CHARLES Dit heb ik voor jou geschreven.

Hij speelt, en zingt zachtjes een lief maar eigenzinnig liefdesliedje. Halverwege komt Mattie Fae op vanuit de keuken met Charlie achter zich aan, alle magie is weg.

MATTIE FAE Kom, Elton John, we gaan terug.

IVY Jullie kunnen altijd bij mij blijven slapen. KLEINE CHARLES Ok...

MATTIE FAE Nee, we moeten naar huis, om voor die verdomde honden te zorgen.

IVY Je bent altijd welkom

MATTIE FAE *Tegen Charles.* Oh, kijk, schat, kleine Charlies heeft de TV aangezet. CHARLIE Bedankt, Ivy.

KLEINE CHARLES Nee, ik was gewoon..

MATTIE FAE *Tegen Ivy.* Die jongen kijkt zoveel TV dat zijn hersenen weggerot zijn.

IVY Ik ben er zeker van dat dat niet zo is.

MATTIE FAE *Tegen kleine Charles.* Waar was je nu weer naar aan het kijken, toen ik je vorige week betrapte?

KLEINE CHARLES Ik weet het niet meer. CHARLIE Mattie Fae...

MATTIE FAE Je weet dat zeker nog wel, zo'n dom spelprogramma over koppels die aan partnerruil doen.

KLEINE CHARLES Ik herinner me dat niet meer.

MATTIE FAE Je herinnert het je dus niet meer.

CHARLIE Mattie Fae, komaan.

MATTIE FAE Spijtig dat er geen job bestaat waarbij je gewoon TV mag kijken.

CHARLIE Mattie Fae, het is een lange dag geweest.

MATTIE FAE Waarschijnlijk zou je dan niet meer zo graag TV kijken, als TV kijken een job zou zijn.

CHARLIE Mattie Fae...

MATTIE FAE *Tegen Ivy.* Had ik je al verteld dat hij zelfs ontslagen is in een

schoenwinkel?

CHARLIE Mattie Fae, wij gaan nu in de auto stappen en naar huis vertrekken en als je nog één gemene opmerking maakt over die jonge, dan gooi ik je dikke lerse reet uit mijn auto, begrepen?

Zij snelt naar Charlie, geschokt.

MATTIE FAE Wat zei je daar?

CHARLIE Kinderen, ga eens naar buiten.

Ivy en kleine Charles gaan naar buiten. Barbara, die tijdens de vorige sequentie de kamer wilde binnenlopen, stopt abrupt zonder dat Charlie of Mattie Fae haar zien.

CHARLIE Ik snap niet waarom je zo gemeen bent. Als ik zie hoe jij en je zuster tegen andere mensen praten, ik begrijp het niet. Waarom kunnen mensen niet gewoon respect hebben voor anderen? Ik zie geen enkel excuus. Mijn familie deed zo'n dingen niet.

MATTIE FAE Wel, misschien komt dat wel omdat jouw familie...

CHARLIE Jij kan nu beter zwijgen over mijn familie, ok? Ik meen het. Wij hebben vandaag een man begraven die wij allemaal graag zagen, hij was een goede, vriendelijk, fatsoenlijke man. En om dan op zo'n dag te moeten horen hoe jij zo zit te razen tegen je eigen zoon, dat is een ontoring van de gedachtenis aan Beverly. Wij zijn 38 jaar getrouwd, en ik zou ze voor niets willen wisselen. Maar als jij geen plaatsje vindt in je hart voor je eigen zoon, dan gaan wij niet aan de 39 geraken.

Hij gaat weg. Mattie Fae merkt Barbara op.

BARBARA Sorry, ik wilde jullie niet afluisteren. Ik bevroor.

MATTIE FAE Dat is... heb je een sigaret voor mij, schat?

BARBARA Ik ben al jaren gestopt.

MATTIE FAE Ik ook. Ik kreeg er ineens zin in. Barbara. Vandaag tijdens het eten... vreselijk was het.. ik dacht.. het leek wel alsof..

BARBARA Wat?

MATTIE FAE Het leek alsof er iets gaande was tussen Ivy en kleine Charles. Weet jij of dat misschien waar is?

BARBARA Oh, dat is... ik weet niet goed wat ik moet zeggen, het is..

MATTIE FAE Kijk, kan je me gewoon vertellen of het waar is of niet.

BARBARA Ja, het is waar.

MATTIE FAE Ok. Kan gebeuren.

BARBARA Dit zal moeilijk zijn om uit te leggen. Je weet wel, Ivy en kleine Charles hebben altijd al hun eigen weg bewandeld, en ik ging ervan uit dat jij er het moeilijkste mee ging hebben.

MATTIE FAE Barb?

BARBARA Ik denk dat ze echt verliefd zijn op elkaar. Of ze denken het tenminste. Wat is eigenlijk het verschil, toch? En ik ben er zeker van dat ze als de dood zijn dat jij of mama erachter..

MATTIE FAE Liefje.

BARBARA Ik weet ook wel dat het heel onorthodox is om een relatie te beginnen met je eigen nicht, tegenwoordig toch...

MATTIE FAE Ze zijn geen neef en nicht.

BARBARA Maar geloof het of niet, het is echt niet zo ongebruikelijk.

MATTIE FAE Barbara, luister naar me. Ze zijn geen neef en nicht.

BARBARA Wat?

MATTIE FAE Kleine Charles is niet jullie neef. Hij is je broer. Hij is je bloedeigen broer, niet je neef. Je eigen bloed. Tenminste, je halfbroer. Hij is een kind van je vader. Wat betekent dat hij de broer is van Ivy. Snap je? Kleine Charles en Ivy zijn broer en zus.

BARBARA Nee, dat is niet... nee.

MATTIE FAE Luister.

Karen en Steve komen op.

BARBARA Nee. Weg. Ga terug.

KAREN We gingen gewoon even..

BARBARA Ga terug naar de keuken. Nu! Gewoon.. iedereen moet in de keuken blijven.

Karen en Steve trekken zich terug in de keuken.

BARBARA Nee, dat kan niet waar zijn. Jij. Ok, misschien is dit... ben je zeker?

MATTIE FAE Ja.

BARBARA Jij en papa.

MATTIE FAE Ja.

BARBARA Wie weet hier nog van?

MATTIE FAE Ik. En nu jij.

BARBARA En oom Charlie, vermoedt die niks?

MATTIE FAE We hebben er nooit over gesproken.

BARBARA Wat?

MATTIE FAE We hebben er nooit over gesproken. Ok?

BARBARA Wist papa het?

MATTIE FAE *Knikt.* Weet je. Ik ben er niet trots op.

BARBARA Je meent het. Jullie mensen blijven mij verbazen. Wat was er gebeurd, waren jullie dronken? Wat dit gewoon iets...?

MATTIE FAE Nee, ik was niet dronken. Misschien is dit moeilijk voor jou om te geloven, zoals je mij kent gedurende al die jaren. Voor jou ben ik gewoon ouwe dikke tante Mattie Fae. Maar ik ben meer dan dat, liefje... er is veel meer dan dat. Charlie heeft gelijk natuurlijk, zoals altijd. Ik weet ook niet waarom kleine Charles zo'n teleurstelling voor mij. Misschien is hij... wel, ik weet niet waarom. Ik denk dat ik teleurgesteld ben voor hem, meer dan al de rest. Ik heb een vergissing gemaakt, lang geleden. Wel, goed dan. Ik heb er genoeg voor geboet. Maar die vergissing houdt nu op, hier en nu.

BARBARA Als Ivy hier achter komt, dan gaat ze er aan onderdoor.

MATTIE FAE Wel, ik ga het haar in ieder geval niet vertellen. Jij moet een manier vinden om hen tegen te houden. Jij moet dit stoppen.

BARBARA Waarom ik?

MATTIE FAE Jij zei dat jij de leiding in handen had genomen.

Scene 2

We horen gegiechel in de keuken. Jean en Steve hollen in stilte van de keuken naar de eetkamer, ze delen een joint. Zij draagt een T-shirt dat over haar knieën valt en witte sokken, hij draagt een trainingsbroek en een mouwloos T-shirt. Al de rest slaapt. Karen slaapt op een slaapzetel in de living, Bill slaapt op een matras in de studeerkamer.

STEVE Sijjt.....

Jean lacht.

STEVE Als je zo doordoet, dan betrappen ze ons.

JEAN Ik dacht dat je zei dat we niets mis deden.

STEVE Dat doen we ook niet, maar er zijn van die mensen die er niet tegen kunnen als volwassenen weed roken in het bijzijn van kinderen.

JEAN Hey, ik ben al een tiener.

STEVE Geweldig. Ik word er al warm en opgewonden van.

JEAN *Lacht.* Jij ben echt geflipt.

STEVE En dan kan ik mezelf niet langer onder controle houden.

JEAN Mijn god, jij maakte echt geen grapje, dit spul is heel straf.

STEVE Dé specialiteit van Florida, baby.

JEAN Dat kan mij weinig schelen.

STEVE Echt dé specialiteit. Wil je een kopstoot?

JEAN Huh?

STEVE Weet je niet wat een kopstoot is?

JEAN Ik weet echt wel wat een kopstoot is.

STEVE Niet zo'n soort kopstoot... hier. Hou je lippen vlak langs de mijne en inhaleer de rook die ik uitblaas.

JEAN Ok.

Hij steekt de joint in zijn mond, met de brandende zijde naar binnen. Hun lippen raken bijna, terwijl hij de rook in haar mond blaast. Ze stikt bijna.

STEVE Vasthouden. Niet loslaten.

Uiteindelijk snakt ze naar adem, ademt uit en hoest.

JEAN Wow.

STEVE Dat geeft je een kick hé.

JEAN Won, shit man.

STEVE *Lacht.* Dat is nu wat ik bedoel.

JEAN Wow, jesus.

Ze zet een wankele stap, ze zwaait heen en weer. Hij vangt haar op en houdt haar vast.

STEVE Voorzichtig.

JEAN Wow, man, mijn hoofd tolt als een gek.

STEVE Alles ok? Je gaat toch niet flauwvallen of zo?

JEAN Nee, cool, mijn god...*hoest zwaar.* Dat voel ik echt wel hierbinnen in mijn borst.

Hij reikt naar haar borsten.

STEVE Hier, laat me eens voelen.

Nonchalant duwt ze hem weg.

JEAN Jij bent gewoon een ouwe pervert.

STEVE Nee, shit zeg, jij hebt daar gewoon een geweldig paar hangen. Hoe oud was je ook alweer?

JEAN Vijftien, pervert.

STEVE Laat ze eens zien.

JEAN Nee, echt niet.

STEVE Sijt. Jawel, laat ze eens zien. Ik zal echt niet kijken.

JEAN Als jij niet kijkt, dan heeft het ook geen zin om ze te laten zien.

STEVE Ok, ok, ik zal dan wel kijken, goed?

JEAN *Met een onnozelaar-stem.* 'Laat me eens naar je tieten kijken, klein

meisje.'

STEVE Komaan. We zijn partners.

JEAN Nee!

STEVE Waren we geen geweldig duo bij het kaarten?

JEAN Vergeet het!

STEVE Ik zal die van mij laten zien, als jij die van jou laat zien.

JEAN Ik wil jouw ding helemaal niet zien.

STEVE Heb je er ooit één gezien misschien?

JEAN Ja.

STEVE Nee, ik geloof je niet.

JEAN Jawel. Ik ben geen maagd meer.

STEVE Nee?

JEAN Technisch gezien niet nee. Wel, nee, technisch gezien nog wel, maar theoretisch niet meer.

STEVE Dat verandert alles.

Hij komt dichterbij haar zitten.

JEAN Waar ben je mee bezig?

STEVE Niets.

JEAN Wij gaan allebei zo hard problemen krijgen.

STEVE Ik ben blank en ouder dan dertig, ik kom nooit in de problemen.

Hij doet het licht uit. Volledige duisternis.

JEAN Hey...

STEVE Ssjjt...

We horen Steve in het donker kreunen en zwaar ademen. Dan gaat het licht terug aan. Johnna staat in de deuropening van de eetkamer, met een ijzeren koekenpan. Jean en Steve laten elkaar los, hun kleren zijn in de war.

JEAN Oh, mij god.

STEVE Ho, fuck!

Johnna nadert op Steve.

STEVE Wacht even, dametje, ik weet niet wat je van plan bent met die pan, maar ik...

Johnna slaat met een grote zwaai, en mist maar net zijn neus.

STEVE Hey, pas op, voorzichtig..

Hij probeert de pan te pakken, maar ze zwaait opnieuw en raakt zijn knokkels.

STEVE Auw, godverdomme..!

Hij grimast, en houdt zijn pijnlijke hand vast. Zij stapt op hem af, en slaat met een grote zwaai tegen zijn voorhoofd. Steve slaat tegen de grond. Johnna staat over hem heen gebogen, haar arm is gespannen, ze kijkt of hij terug recht probeert te staan, maar hij blijft doodstil liggen. Op verschillende plaatsen in het huis worden Bill, Barbara en Karen wakker, en stormen naar de eetkamer. Karen ziet Steve liggen en schreeuwt.

KAREN Wat is hier gebeurd?!

Johnna en Jean kijken elkaar aan. Karen gaat naar Steve en probeert hem recht te helpen.

KAREN Steve, wat is er gebeurd?! *Hij kreunt.* Zeg wat er gebeurd is.

JOHNNA Hij was aan het rotzooien met Jean..

KAREN Schatje, je bloedt, ben je in orde?

Hij kreunt opnieuw en probeert op te staan. Bill en Barbara komen op hun beurt de eetkamer binnen, allebei in hun pyama's.

BARBARA Jean, waarom ben jij op? Wat is hier aan de hand?

JEAN We waren... kweenie...

BARBARA Wie was? Zeg iets, is alles in orde?

BILL Wat is er met hem gebeurd? Moeten we een dokter bellen?

JEAN Ja, alles is in orde.

KAREN Ik weet het niet.

BARBARA Johnna, wat is er hier gebeurd?

JOHNNA Hij was aan het rotzooien met Jean, dus heb ik hem een lesje geleerd.

BARBARA 'Rotzooien', wat bedoel je daarmee, 'rotzooien'? BILL Wat.. wat bedoel je?

JOHNNA Hij was haar aan het kussen en aan het bepotelen.

Het nieuws dringt langzaam door... Dan valt Barbara Steve aan, die net is weten recht te staan. Karen wurmt zich tussen hen in. Bill grijpt Barbara langs achter, en probeert om haar weg te trekken.

BARBARA Ik maak je van kant, klootzak.

BILL *Tegen Karen.* Haal 'm hier weg.

STEVE Ik heb niks gedaan.

JEAN Mama, stop!

KAREN Kalmeer nu eens.

BILL Terug! Ga naar de living.

BARBARA Weet jij wel hoe oud zij is?

STEVE *Tegen Jean.* Zeg hen dat ik niks misdaan heb.

BARBARA Zij is veertien!

JEAN Mama!

STEVE Ze zei dat ze vijftien was.

BARBARA Ben je nu helemaal geflipt?

KAREN Barbara, laat los, nu!

Karen slaagt erin om Steve de kamer uit te duwen, richting de living. Gedurende de volgende dialoog kleden ze zich aan en pakken ze hun valiezen. Barbara, Bill, Jean en Johnna blijven achter in de eetkamer.

BARBARA Mijn god! Kan je het geloven? De klootzak!

BILL Ik weet het, ik weet het, kalmeer nu eens.

BARBARA 'Kalmeer', die rotzak is een sociopaat! Wat is hier in hemelsnaam aan de hand?

BILL *Tegen Jean.* Ben je in orde?

JEAN Ja, ik ben ok. Wat is er met jou aan de hand?

BARBARA Met ons?

JEAN Stop nu eens met zo over je toeren te zijn.

BILL Begin gewoon bij het begin.

BARBARA Waarom lig jij niet in je bed?

BILL Liefje, asjeblief, we moeten te weten komen wat er hier gebeurd is.

JEAN Er is niets 'gebeurd'. Jij maakt er direct één grote rechtzaak van. Ik kon niet slapen, ik ging naar de keuken om iets te drinken, hij kwam binnen... einde verhaal.

BARBARA Dat is niet het einde van het verhaal

BILL Dat is niet het einde van het verhaal.

JEAN We rookten gewoon een joint, ok? We rookten gewoon een joint, en deden een beetje onnozel, da's alles, en toen gebeurde er ineens vanalles.

BARBARA Wat heb ik je verteld over die rommel? Wat heb ik je verteld?

BILL En dan koos Johnna er ineens voor om hem zomaar neer te slaan met een braadpan. Ik denk het niet.

JEAN Kijk nu eens naar jullie twee, jullie doen allebei zo belachelijk. Het betekent echt niks, er is echt niks gebeurd.

BILL Wij zijn gewoon bezorgd om je.

JEAN Nee, dat ben je niet. Je wil gewoon weten wie je moet straffen.

BARBARA Stop ermee.

JEAN Jij kan niet eens het onderscheid maken tussen goeie en slechte mensen, en nu wil je dat ik het allemaal voor jou oplos.

BARBARA Weet je, hou je preek maar voor jezelf. Zeg nu gewoon wat hij gedaan heeft!

JEAN Hij heeft helemaal niks gedaan! En zelfs als hij iets gedaan zou hebben, wat dan nog, da's toch helemaal niet zo erg.

BILL Wat erg is, Jean, is dat jij veertien jaar oud bent.

JEAN Alsof de meisjes die jij verkiest zoveel ouder zijn.

Barbara slaat Jean, die begint te huilen.

JEAN Ik haat je!

BARBARA Ja, ik haat jou ook, klein kreng.

Jean probeert weg te lopen, Bill grijpt haar vast.

BILL Jean...

JEAN Laat me los!

Jean trekt zich los en rent af.

BILL Tegen Barbara. Wat is er met jou aan de hand?

Bill gaat af, op zoek naar Jean.

JOHNNA Gelieve mij even te excuseren.

Johnna gaat af en gaat terug naar haar zolderkamertje. Barbara raapt zichzelf bijeen en gaat naar de living. Steve is ondertussen aangekleed en opgewonden, met zijn koffers in zijn hand. Karen trekt een sweatshirt aan, pakt een paar laatste spullen in en plooit de slaapzetel op.

KAREN Jij moet mij nu niet de les komen lezen.

BARBARA Excuseer?

KAREN Ik vertrek. Wij vertrekken. Terug naar Florida, vanavond nog, nu. Ik en Steve, samen. Ga je daar moeilijk over doen?

BARBARA Wacht godverdomme.

KAREN Jij kan beter aan Jean gaan vragen wat er precies gebeurd is voordat jij een beschuldigende vinger naar iemand gaat uitsteken, dat is alles wat ik wil zeggen. Want ik betwijfel dat Jean volledig onschuldig is in dit hele verhaal. En ik beschuldig haar nergens van. Het is niet omdat ik beweert dat zij niet helemaal onschuldig is wil nog niet zeggen dat ze volgens mij schuldig is aan iets. Ik wil alleen maar zeggen dat er een gedeelde verantwoordelijkheid is. Begrijp je? Ik weet ook wel dat Steve beter zou moeten weten, beter dan Jean, ze is nog maar veertien. Mijn punt is, het is niet zwart-wit, niet goed-slecht. Het is zoals met alles, het ligt in het midden.

Alles, iedereen, behalve jij natuurlijk.

BARBARA Karen...

KAREN Ik verdedig hem niet. Hij is niet perfect. Zoals wij allemaal. Ik ben zelf ook geen engeltje. Ik heb ook dingen gedaan waar ik niet trots op ben. Dingen die jij nooit zal weten. Weet je wat? Misschien moet ik wel opnieuw dingen gaan doen waarop ik niet trots zal zijn. Soms drumt het leven je gewoon in de hoek. En ik ben een levend wezen, en jij, jij moet je eigen rommel opruimen. Voordat jij iemand anders de les gaat lezen.

BARBARA Okee...

KAREN Kom in januari... dan ben ik in Belize. Klinkt dat niet geweldig?

Karen gaat af, haar valies achter zich aan trekkend. Bill komt op.

BILL Ik neem Jean mee terug naar huis.

BARBARA Goed.

BILL Je kan haar momenteel niet aan.

BARBARA OK.

BILL Ik ben er zeker van dat je mij verwijt wat er allemaal gebeurd is.

BARBARA Wel...Ik heb gefaald. Als zus, als moeder, als vrouw. Ik voldoe niet.

BILL Nee, dat is niet waar.

BARBARA Nee? Ik heb mijn moeder én mijn dochter fysiek aangevallen in nauwelijks een halve dag. Als je hier nog lang blijft rondhangen, dan is de kans reëel dat ik je penis er nog afhak.

BILL Dat is niet grappig.

BARBARA Ik kan het nu niet goedmaken met Jean, niet nu. Ze zal gewoon moeten wachten totdat ik terug in Boulder ben.

BILL Jij en Jean hebben nog zo'n veertig jaar over om ruzie te maken en het terug bij te leggen.

BARBARA *In de war.* Waarom, wat gebeurt er over veertig jaar.

BILL Dan ga je dood.

BARBARA Oh, juist.

BILL Ik bedoel...

BARBARA Nee, ik begrijp het.

BILL Als je geluk hebt.

BARBARA Dat zeg jij.

BILL Als wij geluk hebben.

Een pauze.

BARBARA Jij komt nooit meer bij me terug, heb ik gelijk?

BILL Je mag nooit nooit zeggen, maar...

BARBARA Maar nee dus.

BILL Nee dus.

BARBARA Zelfs als het niet blijft duren met Marsha.

BILL Cindy.

BARBARA Cindy.

BILL Zelfs als dat niet blijft duren.

BARBARA En ik ga nooit echt begrijpen waarom, toch?

Bill worstelt met zijn woorden... het lijkt alsof hij iets anders wil gaan zeggen, maar dan.

BILL Waarschijnlijk niet.

Stilte. Bill gaat naar de deur. Barbara kijkt hem na en snikt.

BARBARA Ik hou van jou... ik hou van jou....

Hij blijft even staan, met zijn rug naar haar toe. Dan gaat hij af. Barbara blijft alleen achter.

Scene 3

In de studeerkamer: Barbara en Johnna, in net dezelfde posities als Beverly en Johnna in de proloog. Barbara heeft er al een paar op. Ze houdt een glas whiskey vast.

BARBARA Eén van de laatste keren dat ik met mijn vader sprak, praatten we over... ik weet niet, de toestand in de wereld, zoiets... en hij zei, 'Weet je, dit land is altijd al een soort goedkoop bordeel geweest, maar je had tenminste een vooruitzicht op betere tijden. Nu is het gewoon een mesthoop.' En ik denk nu dat hij toen misschien iets anders bedoelde, iets specifiek, iets persoonlijker... dit huis? Dit gezin? Zijn huwelijk? Zichzelf? Ik weet het niet. Maar zijn stem klonk bedroefd, of nee, niet bedroefd, hij klonk altijd al bedroefd, het was hopelozender dan dat. Alsof het al gebeurd was. Alsof hetgeen wat aan het verdwijnen was, al verdwenen was. Alsof het al te laat was. Alsof het allemaal al voorbij was. En niemand had het zien aankomen. Dit land, dit experiment, Amerika, deze verwaandheid, wat een zielige vertoning. Niemand die het zag verdwijnen. Vandaag nog aanwezig, morgen verdwenen. *Pauze.* Verspilling is eigenlijk veel erger dan om het even welke natuurramp.

JOHNNA Mevrouw Fordham, gaat u mij ontslaan?

BARBARA Het is Barbara. Nee, nee. Oh nee. In tegendeel. Ik erken dat mijn gedrag ongepast was. En ik geef je de kans om ontslag te nemen. Ik bedoel... er is werk en er is 'werk'. En trouwens, ik ben er toch. Kijk eens om je heen. Er is niemand anders meer. Ik bedoel, ben ik hier, of niet? Ik beweer niet dat je diensten niet noodzakelijk zijn. Ik wil alleen maar zeggen, ik ben er nog altijd, verdomme.

JOHNNA Ik ben bereid om te blijven. Ik ben vertrouwd met deze job, ik kan deze job aan. Ik doe het niet voor u of voor mevrouw Weston. Of zelfs voor meneer Weston. Ik doe het voor mezelf.

BARBARA Waarom?

JOHNNA Ik heb het werk nodig.

Barbara drinkt haar glas whiskey uit.

BARBARA Johnna... Wat heeft mijn vader tegen je gezegd?

Pauze.

JOHNNA Hij praatte veel over zijn dochter... zijn drie dochters en zijn kleindochter. Dat was zijn grootste levensvreugde.

BARBARA Dank je. Ik voel me veel beter nu. Wetende dat je goed kan liegen. *Pauze.*
Ik wil graag dat je blijft. Maak je geen zorgen over je loon, daar zorg ik wel voor.

Johnna knikt en gaat af. Barbara vult haar glas opnieuw.

BARBARA *Tegen zichzelf.* Ik ben godverdomme nog altijd hier.

Scene 4

Voor het eerst zijn alle luiken voor de ramen weg, het huis baadt in het ochtendlicht. Barbara en sheriff Gilbeau staan in de living.

BARBARA Iedereen is gewoon... verdwenen.

SHERIFF Geen probleem, jij was degene met wie ik wilde spreken.

BARBARA 'Kee. Ga zitten. Wil je koffie?

SHERIFF Nee, bedankt.

BARBARA Mijn God, Deon, je ziet er echt goed uit. Je bent echt... goed terechtgekomen. *Lief.* Ik bedoel, je ziet er echt goed uit.

SHERIFF Bedankt.

BARBARA En ik, zie ik er goed uit?

SHERIFF Ja, sorry, natuurlijk. Je ziet er geweldig uit, echt schitterend.

BARBARA Wil je echt geen koffie?

SHERIFF Euhm, nee, nee, bedankt.

BARBARA En nu ben jij de sheriff. Van alle mensen ben jij de.... ironisch.

SHERIFF Waarom is dat ironisch?

BARBARA Dat is het niet. Het is onlogisch. Ironisch is niet de juiste term om nu te gebruiken. Als mijn echtgenoot dit zou kunnen horen. Wel, hij kan naar de hel lopen. Nee, maar dat is wel wat het is, onlogisch.

SHERIFF Waarom is het onlogisch?

BARBARA Omwille van je.. je.. omwille van je vader.

SHERIFF Ja, ik snap het.

BARBARA Leeft hij nog?

SHERIFF Ja, als je het zo wilt noemen. Hij heeft Alzheimer.

BARBARA Oh, maar dat is verschrikkelijk.

SHERIFF Hij is nu in een home in Nowata.

BARBARA Het spijt me. Het is gewoon... Getrouwd? Ben je getrouwd? Wow. Sorry,

wil je koffie? Ik had je dat al gevraagd. Je bent getrouwd.

SHERIFF Gescheiden.

BARBARA Welkom bij de club.

SHERIFF Echt?

BARBARA Ik bedoel, ik word ook lid van de club. Het ziet er toch naar uit dat ik er ook bij kom.

SHERIFF Sorry.

BARBARA Heb je kinderen?

SHERIFF Drie dochters.

BARBARA Kijk eens aan.

SHERIFF Wel, ik.. nee, ik kan je niet zeggen hoe...

BARBARA Drie dochters, dat is...

SHERIFF Hoe vaak ik de laatste jaren aan de Weston zussen heb gedacht.

BARBARA De Weston zussen. Lang geleden dat ik dat nog eens gehoord heb. Klinkt als een koor.

SHERIFF Ja, misschien.

BARBARA 'Dames en heren... De Opgewonden Weston Zussen.'

SHERIFF Is je man nog hier?

BARBARA Nee, hij is een paar dagen geleden vertrokken. Een week geleden misschien? Twee weken geleden? Terug naar Colorado, met mijn dochter. Met Jean.

SHERIFF Ze zag er erg lief uit.

BARBARA Och, ze is een complete nymfomane.

SHERIFF Je meent het.

BARBARA 'Jean'. Wat een stomme naam.

SHERIFF Ik vind 'm wel mooi.

BARBARA Weet je waarom we haar zo genoemd hebben? Bill was een grote Jean

Seberg fan. Dat is pas ironie.

SHERIFF Ik snap het niet.

BARBARA Jean Seberg heeft zelfmoord gepleegd. Een overdosis bar..bar...barbituraten.

SHERIFF Oh.

BARBARA Dus.

Stilte

SHERIFF Barbara? Is alles in orde?

BARBARA *Zachtjes.* Alles is ok. Gewoon een beetje last van de Plains.

SHERIFF Ik dacht... je gaat hier waarschijnlijk nog wel even blijven, dus misschien kunnen we eens iets gaan eten. Om eens bij te praten? Het is al lang geleden dat we elkaar nog eens gesproken hebben.

BARBARA Mmm

SHERIFF Wil je misschien deze middag iets gaan eten?

BARBARA Uhu.

SHERIFF De andere reden waarom ik naar hier kwam, wel, ik kreeg een telefoontje van een vrouw, Chitra Naidu, zij is de eigenaar van het Country Squire Motel. Ze was bezig met het opruimen van een paar oude kranten en ze zag toevallig de foto van Mr. Weston bij de overlijdensberichten. En ze herkende hem als de man die 2 nachten verbleven had in kamer 17, de eerste 2 nachten dat hij verdwenen was. *Pauze.* Ze zei dat ze hem niet gezien heeft tussen het moment dat hij incheckte en het moment dat hij uitcheckte. Hij heeft niet gebeld, misschien is hij opgebeld, maar dat kan ze niet achterhalen. Maar ik kan wel de lijst met gesprekken opvragen.

BARBARA Heb je een... een sigaret?

SHERIFF Ja, natuurlijk. *Hij haalt een sigaret tevoorschijn.* Ik bedoelde dus, ik kan het laten controleren door de telefoonmaatschappij.

Hij steekt haar sigaret aan.

BARBARA Niemand wist waar hij was. Ik denk dat hij gewoon probeerde om... je weet wel.. moed te verzamelen om in het water te springen.

SHERIFF Of de moed om het niet te doen weg te drummen.

BARBARA Echt? Ik snap het niet, maar het maakt niet uit.

SHERIFF In ieder geval, ik wou dat je het wist.

Een stil, triest moment.

SHERIFF Dus... Kan je eens opbellen? Om te gaan eten?

BARBARA Kom hier.

SHERIFF Barbara?

BARBARA Shhht. Kom hier.

Hij doet het niet.

BARBARA Kom hier...

Hij doet het. Ze raakt zijn gezicht aan.

BARBARA Zo zacht...

SHERIFF Barbara...

BARBARA Mmm.. gewoon... aanraken...

Ze kust hem. Hij wil haar armen vastnemen, maar ze gaat achteruit.

SHERIFF Barbara

BARBARA Ik ben...

SHERIFF Wat bedoel je?

BARBARA Ik....

SHERIFF Barbara? Barbara, heb je iets gezegd?

BARBARA Ik ben vergeten hoe ik eruit zie.

Scene 5

Barbara, nog steeds gekleed in haar nachtkleed, en Ivy zitten in de eetkamer. Het huis ziet er spookachtig uit. In de keuken is Johnna bezig met het eten klaar te maken.

IVY Is ze clean?

BARBARA Zo goed als.

IVY Ze is dus niet clean.

BARBARA Ze heeft hersenschade opgelopen, domkop. Als je maar niet denkt dat iedere keer dat ze een beetje onduidelijk spreekt, ik haar tot op haar vel ga fouilleren.

IVY Je kent het verschil.

BARBARA Ze is redelijk clean.

IVY 'Redelijk'?

BARBARA Jij houdt niet van 'redelijk'? Laat het me dan anders formuleren, ze is aanvaardbaar clean.

IVY Is ze nu clean of niet?

BARBARA Rustig! We zijn hier wel aan het proberen om overeen te komen.

IVY Ik ben zenuwachtig.

BARBARA Waarom? Mijn god, Ivy, niet vanavond.

IVY Waarom niet?

BARBARA We proberen nu net om in een bepaald ritme te komen. En dan kom jij met je kleine probleemtjes.

IVY Ik moet het haar toch vertellen? We vertrekken morgen naar New York.

BARBARA Dat is geen goed idee.

IVY 'Een goed idee.'

BARBARA Dat jij en kleine Charles dit nog willen verderzetten.

IVY Waar komt dit nu ineens vandaag?

BARBARA Ik begon er over na te denken, en ik vind het allemaal gewoon vreemd,

da's alles.

IVY Jij hebt daar niet over te beslissen.

BARBARA Er zitten heel veel vissen in de zee. Ik ben er zeker van dat je dus die ene alleenstaande man die familie van je is, kan uitsluiten.

IVY Ik ben toevallig verliefd op de man die familie van mij is.

BARBARA Naar de hel met liefde, het is één hoop gezever. Er zijn mensen die zichzelf kunnen overtuigen om verliefd te worden op een geschilderde steen.

Johnna brengt eten op uit de keuken.

BARBARA Dat ziet er geweldig uit. Wat is het?

JOHNNA Meerval.

BARBARA Modderdieren, mijn favorieten.

Johnna gaat terug naar de keuken.

IVY Jij denkt dus dat ik het haar best niet zou vertellen.

BARBARA Je zou best het hele idee laten vallen. New York is een belachelijk idee. Je bent bijna 50 jaar, Ivy, jij kan niet naar New York gaan, je zou wel eens je heup kunnen breken. Eet je meerval op.

IVY Je zit me echt op stang te jagen.

BARBARA Ik ben niet degene die neukt met mijn eigen neef.

IVY Ik heb in deze stad gewoond, jaar in, jaar uit, steeds maar blijven hopen, tegen beter weten in, dat er iemand in mijn leven zou komen.

BARBARA Doe niet zo pathetisch. Veeg die zielige blik van je gezicht, en eet je vis op.

IVY Wie denk je wel dat je bent. Zo tegen mij praten.

Violet komt binnen.

BARBARA Goemorgen, mama.

VIOLET Wat is er dan wel goed aan deze morgen?

BARBARA Kijk, meerval.

VIOLET Meerval.

BARBARA *Roept. Johnna! Tegen Violet.* Heb je honger?

VIOLET Ivy, je moet meer glimlachen, zoals ik doe.

Johnna komt binnen.

BARBARA Kan je mama's eten brengen asjeblief?

Johnna gaat terug af.

VIOLET Ik heb geen honger.

BARBARA Je hebt vandaag nog niks gegeten, en gisteren ook al niet.

VIOLET Ik heb geen honger.

BARBARA Je moet iets eten. Je moet doen wat ik zeg, iedereen moet doen wat ik zeg.

IVY Waarom zijn jullie allebei niet aangekleed?

BARBARA We zijn aangekleed. We zitten hier toch niet naakt of zo? Of wil je dat we ons volledig opkleden en optutten?

VIOLET Omdat jij hier vis komt eten.

BARBARA Ja, omdat jij hier vis komt eten, zouden wij ons moeten optutten.

Johnna komt terug met 2 borden vol eten.

JOHNNA Ik zal wel in mijn kamer eten.

BARBARA Prima, bedankt.

Johnna gaat af met haar bord.

BARBARA *Tegen Violet.* Eet nu.

VIOLA Nee.

BARBARA Eet, mama. Eet nu.

VIOLA Nee.

BARBARA Eet nu, eet nu die vis op.

VIOLA Loop naar de hel.

BARBARA Klaag wat je wil, ik laat me niet beïnvloeden. Eet nu die verdomde vis op.

IVY Mama. Ik moet met je praten

BARBARA Nee, dat moet je niet.

IVY Barbara...

BARBARA Nee, dat moet je niet. Zwijg. Zwijg godverdomme.

IVY Asjeblief...

VIOLET Wat is er?

IVY Mama...

BARBARA Laat maar. Mama? Eet nu die vis op.

VIOLET Ik heb geen honger.

BARBARA Eet.

VIOLET Nee!

IVY Mama, ik moet...

VIOLET Nee!

IVY Ma!

BARBARA Eet nu die vis, trut!

IVY Mama, asjeblief!

VIOLET Barbara...!

BARBARA Ok, loop allemaal maar naar de hel, doe wat je niet laten kunt.

IVY Ik moet je iets belangrijks vertellen

BARBARA Ivy is lesbisch.

VIOLET Wat?

IVY Barbara...!

VIOLET Nee, jij bent niet lesbisch.

IVY Nee, ik ben niet lesbisch.

BARBARA Jawel, dat ben je wel. Heb je je vis opgegeten?

IVY Barbara, stop ermee!

BARBARA Eet je vis.

IVY Barbara!

BARBARA Eet je vis.

VIOLET Barbara, zwijg nu eens even.

IVY Mama, asjeblief, dit is belangrijk.

BARBARA Eetjeviseetjeviseetjevis.

Ivy gooit haar bord tegen de grond.

BARBARA Wat in hemelsnaam?

IVY Ik moet iets zeggen!

BARBARA Gaan we dingen kapotmaken?

Barbara neemt een vaas van de kast en gooit ze kapot.

BARBARA Want ik kan ook dingen kapotmaken.

Violet gooit haar bord ook op de grond.

BARBARA Zie je wel, wij zijn allemaal goed in dingen kapotmaken.

IVY Charles en ik...

BARBARA Jij wilt geen dingen kapotmaken als ik in de buurt ben, trut.

IVY Charles en ik...

BARBARA Johnna! We hebben een klein beetje gemorst!

IVY Barbara, stop ermee! Mama, Charles en ik...

BARBARA Kleine Charles..

IVY Charles en ik...

BARBARA Kleine Charles..

IVY Charles en ik...

BARBARA Kleine Charles..

IVY Charles en ik...

BARBARA Kleine Charles..

IVY Barbara..

BARBARA Je moet 'kleine Charles' zeggen, anders weet ze niet over wie je het hebt.

IVY Kleine Charles en ik...

Barbara zwicht. Ivy krijgt eindelijk de kans om te zeggen wat ze wil zeggen.

IVY Kleine Charles en ik zijn...

VIOLET Kleine Charles en jij zijn broer en zus, dat weet ik.

BARBARA Oh... mama.

IVY Wat? Nee, luister naar me, kleine Charles is...

VIOLET Ik heb het altijd geweten. Ik heb het jullie toch gezegd, niemand kan iets voor mij verborgen houden.

IVY Mama...

BARBARA Luister niet naar haar.

VIOLET Ik wist dat Beverly en Mattie Fae een verhouding hadden. Charlie had het ook geweten, als hij niet zoveel weed gerookt had.

BARBARA Het komt door al die pillen die ze slikt.

VIOLET Pillen hebben hier niets mee te maken.

IVY Wacht...

VIOLET Het woog zwaar op het gemoed van je vader, meer dan 30 jaar lang. Maar Beverly zou Beverly niet zijn als hij niet genoeg had om over te piekeren.

IVY Mama, wat zeg je allemaal?

BARBARA Oh, zusje...

VIOLET Het is beter dat jullie het weten, nu jullie oud genoeg zijn. Je weet nooit of er iemand ooit een nieuwe nier nodig heeft of zo. Het is beter dat iedereen de waarheid kent.

IVY Mijn god.

VIOLET Maar ik denk dat het wel beter is dat kleine Charles het nooit te weten komt, het zou zijn kleine hartje breken. *Tegen Ivy.* Zeg, vertel es, hoe heb jij het ontdekt?

Ivy kijkt van Violet naar Barbara... en stormt plotseling weg, waarbij haar stoel opvalt.

BARBARA Ivy?

IVY Waarom vertel je mij dit? Waarom in godsnaam vertel je me dit?

VIOLET Het maakt voor jou toch geen verschil.

IVY Jullie zijn monsters.

VIOLET Kom nu, rustig..

IVY Lijkenpikkers allemaal.

VIOLET Jij bent echt geschift.

IVY Monsters.

VIOLET Wie is hier het lijdend voorwerp?

Ivy stamp de eetkamer uit naar de living. Barbara volgt haar.

BARBARA Ivy, luister...

IVY Laat me gerust!

BARBARA Zusje...

IVY Ik laat je me dit niet aandoen!

BARBARA Toen Mattie Fae het mij vertelde, wist ik niet wat ik moest doen..

IVY Ik laat jou mijn verhaal niet veranderen.

Ivy gaat af. Barbara achtervolgt haar en haalt haar in aan de voordeur.

BARBARA Godverdomme, luister nu eens naar mij. Ik probeerde gewoon om je te beschermen.

IVY Wij gaan toch. Wij gaan toch gewoon weg, en je ziet ons niet meer terug.

BARBARA Laat me nu niet zo achter.

IVY Jij ziet ons nooit meer terug.

BARBARA Het is toch niet mijn schuld, ik heb het jou niet verteld, mama heeft het je verteld. Ik was het niet, het was mama.

IVY Dat maakt geen verschil.

Ivy gaat af. Barbara komt terug het huis binnen. Ze komt Violet tegen in de living, ze steekt net een sigaret op.

VIOLET Jij weet net zo goed als ik dat we Ivy niet kunnen laten vertrekken met kleine Charles. Het zou gewoon fout zijn. Ivy hoort hier thuis.

BARBARA Ze zei net dat ze sowieso toch weggaat.

VIOLET Nee. Ze zal niet kunnen vertrekken. Ze is een lief meisje, Ivy, en ik hou enorm van haar. Maar ze is niet sterk, niet zoals jij, of ik.

BARBARA Juist. *Pauze.* Jij hebt al die jaren geweten dat papa en Mattie Fae...

VIOLET Oh, natuurlijk. Ik heb hem nooit gezegd dat ik het wist. Maar hij wist het wel. Hij wist dat ik het wist. Hij wist altijd dat ik het wist. Maar we praatten er nooit over... Nu, als ik de kans had gehad, net op het einde, dan zou ik hem gezegd hebben, 'Ik hoop dat je dit niet doet omwille van kleine Charles, want je weet dat ik dat allang weet.' Als ik hem had kunnen bereiken in dat motel, dan zou ik zeggen, 'Je kan er maar beter een einde aan maken als je nog altijd zit te mokken over iets dat zo lang geleden gebeurd is. En het is niet omdat je teneergeslagen bent dat je er straffeloos mee weg komt.'

BARBARA Als je hem had kunnen bereiken in dat motel.

VIOLET Ik heb dat motel gebeld, het Country Squire Motel...

BARBARA Het Country Squire Motel, juist ja...

VIOLET Maar ik was te laat, hij was al vertrokken. Ik belde op maandag, nadat ik de kluis had opengekregen. Ik had je al gezegd dat ik tot maandag moest wachten, totdat de bank openging en ik aan de kluis kon. Misschien had ik vroeger moeten bellen, misschien had ik de politie moeten bellen, of Ivy, of iemand, maakt niet uit wie. Maar Beverly en ik hadden een overeenkomst. Je moet begrijpen, voor mensen zoals je vader en ik, die nooit veel geld hebben gehad in hun jeugd, voor mensen van onze generatie is geld belangrijk.

BARBARA Hoe wist je waar hij was?

VIOLET Hij had een briefje achtergelaten. Daarin stond dat ik hem kon bellen in het Country Squire Hotel. En dat heb ik gedaan, ik heb hem gebeld, op maandag.

BARBARA Nadat je de kluis had leeggemaakt.

VIOLET We hadden een overeenkomst.

BARBARA Als je had kunnen voorkomen dat papa zelfmoord pleegde, dan had je helemaal niet in de kluis moeten geraken.

VIOLET Achteraf gezien misschien wel ja.

BARBARA Stond in dat briefje ook dat hij zelfmoord wilde plegen?

Geen antwoord.

BARBARA Ma?

VIOLET Had ik mijn verstand gebruikt, dan had ik het misschien anders aangepakt. Maar ik was, je vader en ik waren allebei, we waren...

BARBARA Jullie waren allebei naar de kloten. *Pauze.* Jullie waren naar de kloten. *Pauze.* Jij was helemaal naar de kloten.

VIOLET Je zou beter proberen het te begrijpen, jij hautain ondankbaar stuk vreten, er is tenminste 1 reden dat Beverly zichzelf van kant heeft gemaakt, en die reden ben jij. Denk je nu echt dat hij gedaan zou hebben wat hij gedaan heeft als jij hier nog zou zijn? Nee, alleen nog maar hij en ik, hier in dit huis, in het donker, op onszelf aangewezen, verlaten, verspilde levens opgeofferd om voor jou te zorgen. Je kan proberen om de schuld op mij te schuiven, maar vergis je vooral niet, zijn dood is even hard jouw schuld als de mijne.

Geen antwoord. Violet gaat de studeerkamer binnen. Barbara volgt haar.

VIOLET Hij heeft dit gedaan, hij is verantwoordelijk, niet wij. Kan je je iets wreder indenken, mij verantwoordelijk maken? En waarom, gewoon om mij te verzwakken, gewoon om mij te dwingen om karakter te tonen? Dus nee, ik heb gewacht, ik heb zolang gewacht om die kluis in handen te krijgen, maar wachten is wat ik zou doen. Wil je aantonen wie van ons twee de sterkste is, Bev? Niemand is sterker dan ik, verdomme. Wanneer alles weg is, wanneer niets is overgebleven, dan zal ik nog steeds hier zijn. Wie is er

nu de sterkste, klootzak?!

BARBARA Nee, je hebt gelijk, mama. Jij bent de sterkste.

*Barbara kust haar moeder.. en verlaat de studeerkamer en keert terug naar de living.
Violet roept haar achterna.*

VIOLET Barbara?

Barbara pakt haar handtas en zoekt de sleutels van haar huurauto.

VIOLET Barbara?

Barbara staat op en luistert naar haar moeder.

VIOLET Barbara, asjeblief.

Barbara verlaat het huis.

VIOLET Asjeblief, Barbara, asjeblief.

Violet schuifelt naar de living.

VIOLET Barbara? Ben je hier?

Ze gaat verder naar de eetkamer.

VIOLET Ivy? Ivy, ben je hier? Barb?

Ze gaat naar de keuken.

VIOLET Barb? Ivy?

Ze draait rond in een cirkel, volledig gedesoriënteerd en in paniek. Ze stormt naar de studeerkamer.

VIOLET Bev?

*Ze gaat terug naar de living, stommelt naar de stereo en zet een CD van Clapton op...
ze staart naar de draaiende plaat... en valt dan de installatie aan, schuurt de naald over
de plaat. Ze kijkt rond, volledig gedesoriënteerd en in doodsangst.*

VIOLET Johnna?

Ze stommelt naar de trap en kruipt op handen en voeten de trap op.

VIOLET Johnna, Johnna, Johnna....

Ze geraakt tot op de eerste verdieping. Johnna zet haar bord met eten aan de kant en

gaat naar de trappen. Violet, op handen en voeten, begint de trap naar de zolder op te kruipen. Ze komt aan de kamer van Johnna. Ze kruipt op de schoot van Johnna. Johnna houdt haar hoofd vast, streelt haar haar, en sust haar.

VIOLET En dan ben jij weg, en Beverly, en dan ben jij weg, en Barbara, en dan ben jij weg, en dan ben jij weg, en dan ben jij weg...

Johnna zingt zachtjes voor Violet.

JOHNNA 'This is the way
the world ends, this is
the way the world ends,
this is the way the world
ends...'

VIOLET En dan ben jij weg, en
dan ben jij weg, en
dan ben jij weg, en
dan ben jij weg...

Black-out.